

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KANLI OYUN

YAZAN : C. DICKSON

ÇEVİREN : S. ELMAN

TÜRKİYE YAYINEVİNİN

POLİS ROMANLARI

SERİSİNDEN : 7

KANLI O Y U N

YAZAN:
CARTER DICKSON

ÇEVİREN:
SEDAT ELMAN

TÜRKİYE YAYINEVİNİN
POLİS ROMANLARI
SERİSİNDEN:

7

I

25 yaşlarında, güzel, cana yakın bir kız olan Viki, iki sene evvel,"Fan ve Randal., firmasının müdürü Artur Fan ile evlenmişti.

Viki, kocasının bir cani olduğunu öğrendiği andan itibaren onu sevmediğini anlamıştı. Hiç olmazsa, bu darbeye dayanabilecek kadar sevmediği muhakkaktı. Evde cereyan edenlere vakıf olduğundan beri, kocasına bir yabancı gözüyle bakmağa başlamıştı.

Bu cinayetin işlendiğine hiç şüphesi yoktu. Kendisi, bu korkunç sırrın tamamını bir defada öğrenmiş değildi. Bunlara yavaş yavaş, teker teker vakıf olmuştu. Hakikatler meydana çıktıkça, bu vakadan bir kişinin daha haberdar olduğunu anlamıştı. Bu şahıs ta, oturdukları " Şeltenham"daki evlerinde,nisandan beri onlarla beraber oturan kocasının amcası Hubert'ti.

Bir yaz gecesi, Artur Fan, 19 yaşlarında bir kız olan Poli Alen'i öldürmüştü.

Kocası için bu kız,muvakkat bir eğlenceden başka birşey değildi. Fakat Poli Alen, aşık olmak bedbahtlığına düşmüştü. Evlenmek istedi ve aksi halde skandal çıkaracağını söyledi.Şeltenham'da bir skandalın ne demek olduğunu herkes bilir.Bundan başka Artur Fan,müdürü bulunduğu firmanın şerefini de düşünmek mecburiyetindeydi.

Bu suretle, karısı ve amcası Hubert'in evde bulunmadığı bir sırada kızı davet etmeye muvaffak oldu. Güzel saatler geçireceğini ümit eden Poli, daveti. memnuniyetle kabul etti, fakat evden sağ olarak çıkamadı. Artur, onu kendi atkısı ile boğarak öldürdü.Gecenin karanlık olmasından istifade ederek, cesedi otomobiline koydu ve "Lekhampton Hil tarafına götürerek kayalıkların arasına sakladı.

Mazisi meçhul olan kızın,Şeltenham'da kısa bir zamandan beri bulunduğu için, tanıdıkları yoktu. Akrabaları da mevcut değildi. Buna göre, onu kimsenin aramıyacağı kolayca anlaşılan bir keyfiyetti. Hakikaten anı kayboluşu da kimsenin nazarı dikkatini celbetmemişti.

Ertesi gün Viki,tesadüfen, bir sandalyenin altında, üzerinde 'Poli' ismi işlenmiş olan bir mendal bulunca,onun yerinde olacak her kadın gibi o da şüpheyeye düştü, Fakat kocasının bu hiyanetinin üzerinde en ufak bir tesir bile yapmadığını hayretle anladı. Bunun sebebini de, esasen tabiatinde

mevcut olmıyan kıskançlıkta değil, kocasının kendisine artık bir yabancı olduğunda buluyordu.

Hizmetçi Deyzi'nin eline geçmemesi için mendili yaktı. Bundan sonra, rakibine ait birşeyler öğrenmek maksadile. gizlice tahkikata başladı ve Poli'nin şehri terkettiğini duydu. Şayet kocası Artur Fan, geceleri uyurken konuşmıya başlamamış olsaydı, mesele bu kadarla kapanmış olacaktı.

Viki, kocasını her gece dikkatle dinliyordu. Şimdi artık 15 temmuzdan beri evlerinde olan değişikliklerin sebebini anlamıya başlamıştı. Zannına göre, amcanın da bu vakadan muhakkak haberdar olması icap ediyordu.

Hubert Fan, Nisanda evlerine geldiği zaman, şunları söylemişti:

-Sizi sadece ziyaret etmeye geliyorum çocuklarım. Kısa bir zaman kalıp gideceğim.

Bu adam, müstemlekelerden birinde bulunmuş ve zengin olarak döndüğü için, yeğeni Artur tarafından güler yüzle karşılanmıştı, Fakat Mayıs ayı geldiği halde. kendisinde hiç te gitmek niyeti besliyen bir adam hali yoktu. Bilakis, üstelikte Artur'dan para çekmeğe başlamıştı. Her defasında da :

-Bir çek yazabilecek kadar borcum toplanınca hepsini birden öderim, diyordu.

Haziranda. Artur artık bu işlerden bıkmıştı. Temmuz ayında ise amcası Hubert'i evden çıkarmayı düşünüyordu. Fakat 15 Temmuz gecesi. herşeyi yeniden değiştirdi.

Bugünden sonra Hubert amcaya, pencereleri yeşilliklere bakan güneşli bir oda tahsis edildi. Bundan başka, para da daha sık verilmiye başlandı. Yemek hususunda da Artur'a birşey söylediği takdirde, Viki, derhal bu arzuyu yerine getirmek mecburiyeti karşısında bırakılıyordu.

Bütün bunlara rağmen Viki, Hubert amcaya bir şantajcı gibi bakmıyor, bilakis onu herkes gibi o da seviyordu.

Hubert, kırsaç, sevimli, ellilik bir adamdı. Viki'nin gözüne, bir hilekar, fakat gayet nazik ve iyi kalpli bir hilekar olarak görünüyordu. Daima iyi giyinirdi. Gezmiş, okumuş ve herkese karşı nazik davranmasını bilen bir adamdı. Meramını gayet seçme. şatafatlı kelimelerle anlattığı halde, yine herkes tarafından alaka ile dinlenirdi. Hatta, Şeltenham'da fazlasile bulunan emekli subaylar bile onu zevkle dinlerlerdi Onlar kadar değilse

bile, az çok askerlikten anladığı için, dikkat ve ilgi toplayan harp hikayeleri anlatırdı.

Herkesin fikri, Hubert amcanın çok cana yakın bir adam olduğu merkezinde idi.

Rubert amcanın herşeyden haberdar olduğu, Viki için itiraz kabul etmez bir hakikatti. Zaten bunu ondan sorduğu vakit te müspet bir cevap almıştı. Ağustos sonuna doğru, sıcak bir gün, bu mevzu üzerinde konuşmuşlardı. Bütün pencerelerin açık bulunmasına rağmen, odanın havası gayet ağırdı. Hubert amcayla beraber, Poli Alen'in boğulduğu arka salonda karşı karşıya oturmuşlardı. Viki yavaşça

- Fakat bu cinayet, diye söylendi.

Hubert amca, Viki'nin sesini bastırmaktan ziyade, bu kelimenin üzerinde tesir yapması için yüksek sesle:

- Şşşt ..

Dedi. Sonra da itiraf etti :

- Evet, çok korkunç bir gündü. Fakat böyle birşey herkesin başına gelebilir.

Viki. ona hayretle baktı. Söze yine Hubert başladı:

- Zannedersem. bu iş hakkında Artur'la konuşmak istemişsinizdir.

- Artur'la konuşmak mı? Bunu hiçbir vakit yapmam ve yapamam da.

- Fakat kızım, herhalde zabıtaya müracaat etmek niyetinde

değilsinizdir. Sonra aile şerefimiz ne olur?

- Aile şerefi mi Sen sadece kendi işini düşünüyorsun. Uzun zamandan beri Artur'dan para sızdırdığını bilmiyor muyum zannediyorsun? Bunu inkar edemezsin herhalde ...

Hubert amcanın yüzünden fena halde kırıldığı belli oluyordu. Bu anda o kadar perişan görünüyordu ki, başka şerait dahilinde Viki ona acırdı.

- Bana haksızlık ediyorsun kızım. Hakikaten haksızlık ediyorsun.

Artur'un istikbalinin mahvolmasını istemediğim içindir ki bunları söyledim. Yoksa burada para işi mevzubahs değildir.

Viki, biran düşündükten sonra:

- İnanıyorum, dedi. Zaten ikinizin de paraya ihtiyacı yok zannedersem.

- Teşekkür ederim kızım. Şayet bunları istihza ile söylediyse, anlamamazlığa gelecek kadar terbiyem vardır. Teşekkür ederim.

- Fakat bu vakayı nasıl öğrendiğinizi merak ediyorum doğrusu?

- O akşam seni annenin yanına göndermesi ve aşçı ile hizmetçiye izin vermesi, nazarı dikkatimi celbettiği için bunun sebebini merak ettim. Bana tiyatro için bir bilet verdikten ve hatta geç kaldığım takdirde otel paramı dahi temin etmesi, şüphelerimi daha fazla artırdı, Bütün bunlardan sonra, geç vakte kadar yazıhanesinde çalışacağını söylemesi tuhafıma gitti Yaratılış itibarile hiç te mütecessis olmamakla beraber, yeğenimin birşeyler yapmak niyetini beslediği fikri, içimde yer edinmişti. O akşam tiyatroya gitmedim. Biraz dolaştıktan sonra tekrar buraya döndüm.

- Ve bunun üzerine herşeyi gördünüz?

- Evet, fakat ...

- Araya da girmediniz ne demek?

Hubert amca, biraz şaşırır gibi oldu. Fakat buna rağmen sesinde ikna edici bir ton vardı.

- Sevgili kızım, bu vaziyette ne yapabilirdim?dedi.

Artur'un ne düşündüğünü bilemezdim ki. Gayet tabii!. Evet gayet tabii birşey olacak zannettim,Bunu da alaka ve merakla beklediğimi itiraf edeyim. Korkunç vaka o kadar çabuk cereyan etti ki, araya girecek vakit dahi bulamadım. İşte orada, senin oturduğun yerde bulunuyorlardı.

Viki, cereyana kapılmış gibi yerinden fırladı. Hubert, sözüne devam etti:

- Bundan sonra, Artur'u daha fazla şaşırtmamak için hiç sesimi çıkarmadım. Anlıyorsun değil mi kızım?

Viki,kendi kendine düşünüyordu.Bu doğru değildi.bu doğru olamazdı. Üşüyormuş gibi kollarını kavuşturdu ve odanın içersinde dolaşmaya başladı.

İçinde bulundukları oda, açık renk mobilyaları,tapetleri. ve parkesi ile eski malum odaydı. Viki, bütün bunlara. hayretle bakıyordu. Herşey eskisi gibi olmakla beraber, gözüne bambaşka görünüyorlardı .

Çünkü Artur,burada bir kızı boğmuştu. Ne tuhaf.Hatırına gelen ilk şey bu oldu. Bütün bunlar ne kadar tuhaf. Fakat hakikatte bu kadar tuhaf mıydı?

Aklına Artur geldi. Karanlık yüzünü ve nadir gülüşünü hatırladı. Onu iyi tanımayanlar gayet cana yakın bulurlardıFakat hakikatte tamamen başka türlü bir tipti. İnceliği yoktu ve bir kadının, verdiğiinden fazla şeye ihtiyacı olduğunu anlamazdı. Başkasının hislerini, düşüncelerini nazarı itibara almaksızın, haşın ve hatta kaba davranırdı. Bu hakikat bazı feci neticeler doğurabilirdi. İki senelik evlilik hayatlarında Viki sadece geçirdiği genç kızlık günlerini hatırlamaktan başka birşey yapmamıştı.. Şayet iyi ellere düşmüş olsaydı?. Mesela, Frank Şarples.

Zabıtaya bir tek kelime söylese ...

Viki, bu fikri zihninden derhal attı. Kendi kendinden utanıyordu. Böyle birşey düşünmemesi icap ederdi? Artur'a evli değil miydi? Hiçbir alaka duymadığı bir insanla iki sene, yirmi dört ay müddetle yaşanılabilir, aynı evde, aynı odada durulabilir miydi? Ne olursa olsun, kocasının yanıbaşında durması lazımdı.

Hakikaten, onunla neden evlendiğini bilmiyordu.

Bütün bunlar o kadar ani ve beklenilmedik olmuştu ki! Tehlikeli düşünceler yerine zehir gibi beynini doldurmaya başladı.

Hubert Fan, hayretle Viki'ye bakıyordu.

- Sarardın çocuğum. dedi. Sıcak hava sana yaramıyor galiba?

Viki, boş ocağa doğru gitti. ve yavaşça gülmeğe başladı.

Hubert, onu dikkatle tetkik ediyordu. Gülmeğe nihayet verdiği vakit.

- Müsaade edersen, pek te hoşuna gitmiyecek bir noktaya temas etmek istiyorum, dedi. Zaten bu işi nasıl olsa konuşmamız icabediyordu.

- Şimdi konuştuğumuzdan da mı hoşla gitmeyecek birşey?

- Bu oldukça basit hadisenin. bütün varlığını yıkmamasının neden icabettiğini hiç te anlamıyorum.

- Kapının her çalınışında ...

Viki, sözünü bitiremedi.

Hubert, biran düşündükten sonra:

- Hayır zannetmem, diye cevap verdi. Artur, kendisine has intizam ve dikkatle hareket etmiştir. Fakat ne söylemek istiyordum. Evet. sevgili kızım ihtiyarladıkça, anlıyacaksın ki, rahat yaşamının sırrı işleri gidişine bırakmaktadır.

- Polisin de aynı fikirde olmasını temenni ederim.

Hubert, hiçbir heyecan eseri göstermeden sözüne devam etti:

- İhtiyar birarnca gibi seni tetkik ederek, evlendikten sonra, haricen mesut göründüğünü, fakat kendine göre düşüncelerin olduğunu farkettim.

Viki, susuyordu.

- Genç bir kadın olduğun için bazı kimselerin ahbablığı hoşuna gidiyordu. Mesela Yüzbaşı Şarples ..

Viki, Hubert'e arkası dönük duruyordu. Böyle olması isabet olmuştu. Çünkü aksi halde amca yüzünün kızardığını farkedecekti. Kabahatli olduğu için değil. fakat bu ihtiyar dolandırıcının herşeyi bilmesine kızarmıştı. Şimdi,kendisinden de mi para çekmeye çalışacaktı?

Kısa bir aradan sonra Hubert, tekrar konuşmaya başladı:

- Aynı şeyi Artur için de söyleyebilirim. Sadece arada şahıs değişiyor. Matmazel. An Brovning'i gayet cazip ve cana yakın bulduğunun farkında mısın bilmem?

Viki, yine sükut etti.

- Evet. Düstur şu olmalıdır. Yaşamak ve yaşatmak. Dışarı sır vermemek şartı ile, bütün olanlara ve hatta Poli Alen vakasına rağmen niçin saadet ve refah içersinde yaşamadığınızı anlamıyorum. Bütün bunlan mazinin kucağına bırakmak lazımdı!.Bunu düşünmek ve eşmek, düşüncesizlik ve aptallık olur. Kabahatin, affedilir cinsten olduğuna kaniyim.

Viki tekrar hiddetlendi :

- Sen, herhalde herşeyi affedilir zannediyorsun, diye söylendi. Çünkü ondan ...

Hubert, sözünü kesti:

- Bukadar heyecanlanma sevgili kızım, dedi.Kendine edersin. Herşeyden evvel, kendini düşünmeli sin ve hiçbirşey olmamış gibi hareket etmelisin. yüzbaşı Şarples ve Matmaze1 Brovning bu akşam gelecekler. Ha, hatırıma gelmişken söyleyeyim. Size sormadan bir misafir daha davet etmek cesaretini gösterdim.

- Aman Allahını!

- Evet. Bir doktor. Kendisi ruhiyatçıdır. Onunla tanışman. senin lehinedir. İsmi de, Doktor Rih. Bu adamı senelerce evvel tanımıştım ve bugün tesadüfen karşıma çıktı. Hayatta daima muvaffakiyetsizliğe uğramıştır. İyi bir yemek hoşuna gidecektir zannederim..

Viki, bu işin hoşuna gidip gitmediğinin esasen bir rol oynamıyacağını düşündü. Pencereye doğru yürüdü ve pervazına dayanarak, dışarıya bakmaya başladı. Zihnini günlük hayatla meşgul etmek istemesine rağmen, önüne mütemadiyen korkunç hayaller geliyordu. Yemeğe bir kişinin daha gelmesinin, ufak bir talimattan başka ne ehemmiyeti olabilirdi? Fakat, Artur bir katildi ve her an bir polisin kapıyı çalması beklenebilirdi.

Ansızın arkasını döndü ve :

- Hubert amca, dedi. O nasıldı?
- Kim, sevgili kızım?
- Bu Matmazel, Poli Alen?
- Aman 'kızım artık ..
- Nasıldı?

Hubert, biran tereddüt etti, sonra:

- Hakikati istersen, dedi. Biraz, Matmazel An Brovning'i andırıyordu. İçtimai mevkii hariç tabii. Fakat gösteriş itibarı ile, yakın bir benzerliği vardı, anlıyorsun değil mi? Son defa gördüğüm vaziyet için birşey söyleyemem, fakat çok güzel olduğunu itiraf ederim.

Viki, yumruklarını sıktı. Düşünceleri bozuk bir plak gibi hep aynı şeye saplanıp kalıyordu:

- Ne feci vaziyet! Ne feci vaziyet! Ne feci vaziyet!

II

Ertesi sabah 23 Ağustos Çarşamba günü, Filip Kurtney " Viktorya " otelinden çıktı ve giineş ışığı ile aydınlanan "Recent" sokağı boyunca yürürneğe başladı.

Filip Kurtney, bütün dünya ile iyi geçinen ve kimseyle alış veriş olmıyan bir insandı.

Saat onbire geliyordu. Kendisi, kahva1tısını bugün geç yapmış ve ilk pipoyu içip, gazetesini gözden geçirmişti. Akşama kadar kendi kendinin efendisiydi ve bundan sonraki işi de pek yorucu değildi.

İngilteredeki bütün şehirler gibi "Şeltenham" ı da severdi. Geniş, güneşli caddeler, pencerelerdekj. çiçek saksıları, sevimli evler hoşuna gidiyordu.

Henüz, birkaç adım. atmıştı ki, arkasında bir ses işitti:

- Filip Kurtney, nerden çıktın böyle?

Kurtney. döndü ve :

- Frank Şarples! diye bağırdı.

1938 senesinde, "Şeltenham" da şatafatlı giymiş bir fevkaladelik sayılırdı. Buna rağmen, Sapör alayında Yüzbaşı olan Frank Şarples, gayet şık giyinmişti.

- Filip Kurtney, sen ha? dedi. Buralarda ne arıyorsun? Burada mı çahşıyorsun yoksa?

- Evet. Ya sen?

- İzindeyim. Babamın yanına geldim. Gel şuraya girelim. Hem biraz konuşur, hem de birşey içeriz.

- Memnuniyetle.

İkisi de otelin lokaline girdiler ve pencerenin yanında bulunan bir masaya, karşı karşıya oturdular. Birbirlerine memnuniyetle bakıyorlardı. Şarples:

- Fi1ip, dedi. Ben erkanıharp mektebine gireceğim, Ne dersin?

. Filip Kurtney, biran düşündü ve sonra:

- Hiç te fena olmaz, diye cevap verdi.

- Bildiğin gibi bu, bir insanın en çok iftihar edebileceği birşeydir.

Gelecek sene giriyorum, Altı ay ora, da kalacağım ve sonra daima ileri. Günün birinde herhalde general olurum. Beni general üniformasıyla tasavvur edebiliyor musun?

Frank Şarples, uzun boylu, siyah saçlı, yakışıklı bir adamdı. Daimi neşesile kendisini herkese sevdirmesini bilirdi. Bundan başk gayet kibar bir insandı.

Bir fevkaladelik olmamakla beraber, bu sabah biraz düşünceli görünüyordu. Muhakkak ki canını sıkkan birşey cereyan etmişti.

Kısa bir sükuttan sonra Kurtney :

- Şu halde seni tebrik edebilirim! dedi. Baban kimbilir ne kadar memnun olmuştur?

- Evet. son derece! Beni dinle Filip ...

Şarples, kadehini ağzına götürdü fakat içmeden hızla masaya bıraktı. Herhalde başka birşey düşünmüş olacaktı ki, söylemek istediğini tamamlamadı. Sadece:

- Hala hayalperest misin? diye sordu.

Filip Kurtney'de hiç te hayalperest bir insan görünüşü yoktu. Fakat arkadaşım iyi tanıdığı için sözleri ile ne kastetmek istediğini derhal anladı.

Kurtney, muharrirlik yapıyordu. Meşhur şahısların otobiyografilerini yazıyor ve cazip bir şekle soktuktan sonra, kendi isimlerle neşrediyordu. Kalemî çok kuvvetli olduğu için, şahıslara göre, yazıların kolayca ve muvaffakiyetle değiştirirdi. Bu suretle çıkan kitapların şahsi eserler olduğu zannedilir ve okuyanların hoşuna giderdi.

Kitaplarında, birçok vasıfları kendisinde de bulunan, şahsiyetler yaratırdı. Fakat bunlar muhayyel olmadıkları için, romanlardaki şahıslardan çok farklıydılar. Eserlerinde yarattığı şahısların isimleri telefon rehberinde bulunabilir ve kendilerine belki de sokakta tesadüf edilebilirdi.

Filip Kurtney, bugüne kadar, otobiyografileri ile, yaptığı nadir münakaşalar hariç, hayatından tamamen memnundu.

- Hiç değişmedim Frank. Hep bildiğin gibiyim. diye cevap verdi.

- Pekala, halihazırdaki kurbanın kim?

- Söylediklerine bakılırsa çok mühim bir şahsiyetmiş. Eskiden Milli Emniyette bulunmuş, şimdi de hususi pofis hafiye eliği yapan bir adam.

- Ya! Adı neymiş?

- Merival. Sir Stanley Merival.

Bardağını ağzına götürmek üzere bulunan Frank Şarples içmeden tekrar yerine bıraktı ve her kelimenin üzerinde durarak:

- Sir Stanley Merival'ın hatıralarını mı yazıyorsun? diye sordu.

- Evet! Kendisinin vakti yokmuş fakat birine dikte edebileceğini söylemiş. Bunu herkes böyle biliyor. Halbuki meselenin aslı bambaşka. Her vakitki gibi bu defa da herşeyi yazan ve hazırlayan benim.

- Demek sen yazıyorsun? Şu halde hepsini yakman icabedecek.

- Niçin? Bu zatın harp esnasında müthiş bir adam olduğunu ve daha sonra bir sürü cinayetle meşgul bulunduğunu söylediler.

Şarples, arkadaşını dikkatle süzdü :

- Hiçbir şeyden çekinmiyorsun, demek? dedi. Bu işten vazgeçmen için sana kimse nasihat etmedi mi? Yaptığın iş, uzun sürmiyecektir zannedersem dostum!

- Bu da ne demek?

- Beni dinle koca çocuk. Maneviyatını kırmak istemem. Bunun için sana yalnız birşey söyleyeceğim. Sen, Sir Stanley Merival'in hatıratını yazdığına kanisin değil mi? Bunu yaptığını zannediyorsun fakat aldanıyorsun.

- Ne münasebet canım. Şayet bu adamın konuşacağını tahmin ediyorsan. seni temin ederim ki ...

- Ne laf anlamaz adamsın! Böyle şey olur mu hiç? Sonra bu adamın burada olduğunu da bilmiyordum. Nerede oturuyor?

Kurtney, elini cebine soktu, piposunu. tütününü ve not defterini çıkardı. Piposunu yaktıktan sonra not defterini karıştırmıya başladı. Sonra:

- İşte adresi burada, dedi. " Şeltenham " Fitz. Herbert caddesinde Albay Adams'ın yanında oturuyor. Bundan evvel Gloçester'de bulunmuş. herhalde bir cinayet meselesinden olacak ve sonra buraya gelmiş. Bu akşam işe başlayacağız.

Kurtney, sustu ve biran arkadaşına dikkatle baktı. Şarples, elini siyah saçlarının arasından geçirdi.

Düşünceli görünüyordu. Bundan sonra, kimsenin duyup duymıyacağını anlamak ister gibi etrafına bakındı ve kanaat getirdikten sonra masanın üzerine eğildi ve sesini alçaltarak :

- Bana bak Filip, dedi.

- Evet?

- Bu adres bana, tanıdığım bir aileyi hatırlatıyor. Fan ailesini. Bu yerin yakınında oturuyorlar.

- Peki, ne olacak?

- Filip, ben bir evli kadına aşık oldum.

Kısa bir sessizlik oldu.

Sonra Şarples, yemin etmek ister gibi elini kaldırdı ve:

- İnan bana, dedi. Söylediğim tamamen ciddidir. Bu hakikaten aşktır.

Genç subayın alını kırışmıştı,

- Fakat ... Erkanıharp mektebi?

- Evet.; Camını sıkan da bu ya zaten, Bunu düşünmediğimi mi zannediyorsun? Fakat birşey yapamıyorum. Elimde birşey yok.

-Kim bu kadın?

- İsmi Viki Fan! O da Fitzherbert caddesinde oturuyor. Biraz içerde bulunan büyük, açık renk bir evde. Oradan geçersen, muhakkak görürsün. Kocasını çok tuhaf bir adamdır. Herkesi, noter maskesi altında dolandırıyor. Fakat o ... Ah. Filip ne mükemmel bir kadın olduğunu bilsen? Anlattıklarımıyla canını sıkmayayım?

- Hiç te sıkmayacağını gayet iyi bilirsin Frank. Devam et.

Şarples. derin bir nefes aldı.

- Dün akşam onlarda yemekte idim, dedi. Bu akşam yine gideceğim.

- İki gece arka arkaya yemeğe ha?..

- Evet. Fakat bunun sebebi var. Dün akşam altı kişiydik, anlıyorsun değil mi? Viki, sonra o hain herif Fan "ev sahibi hakkında böyle konuşmamalıyım ama, bu adam hakikaten haindir., Fan'ın amcası, Ann Brovning isminde ehemmiyetsiz bir kız, bir doktor ve ben. Bu doktor ... Nasıl derler canım? .. İnsanları tahlil eden adamlara ne derlerdi?

- Ruhیاتçı mı?

- Evet, evet. Ruhیاتçı. İsmi de Rih. Doktor Rih, Sempatik. ellerinden hiçbir fenalık gelmiyen insanları andıran bu doktor, bize işlerinden bahsetti.Laf arasında, hipnotize edebildiğini de söyledi.

- Ne yapıyormuş?

Şarples, kelimelerin üzerinde durarak;

- Hipnotize ediyormuş. diye tekrar etti

- Pekala, ne olacak?

- Bu benim alakamı celbetti. Şimdiye kadar bu gibi işlere inanmadım ve hile zannederdim. Bazı tiyatrolarda ve varyete numaraları arasında hipnotizma yapıldığını görmüştüm. Yakından hiç alakadar olmamıştım.

- Bunda hiçbir hile yoktur ki Frank.

- Evet, Doktor Rih de böyle söyledi ve diğerleri de tastik ettiler. Yine inanmadım ve ancak gözümle gördüğüm takdirde kanaat getirebileceğimi söyledim. Bundan başka şunları da ilave ettim: "Mesela bir kimseyi hipnotize ettikten, yani kendi emriniz altına aldıktan sonra, ona istediğiniz herşeyi yaptırabilir misiniz? .. Bunu sormamın sebebi,

işin tehlikesini düşündüğümüdür. Anlıyor musun? Sonra : "Mesela bir kızı, size itaat etmeye mecbur edebilir misiniz?" diye de sordum.

Şarples, burada konuşmasına biranlık ara verdi.

Önüne baktı. Fakat ağzının kenarındaki adalenin oynamasından, gülmemek için gayret sarfettiği anlaşılıyordu. Bu adam o kadar saf bir tavırla konuşuyordu ki, insan, başkalarında fena bulacağı şeyleri anlatmaktan zevk aldığını düşünürdü..

- Bu سوالimin, hazır bulunanların üzerinde pek te iyi bir tesir yapmadığını zannediyorum, dedi.

- Anlattığın şerait dahilinde buna pek ehemmiyet verilmez. Neyse, sonra?

- Evet. Doktor Rih ciddileşti. Bu işin ancak kızın da buna meyli olduğu takdirde yapılabileceğini söyledi. Bundan başka, hipnotizmanın, fena niyetler için kullanıldığı takdirde. çok tehlikeli olacağını da ilave etti. Biraz tuhaf bir mevzua temas ettiğimi anladım ve lafı değiştirerek, bit insanın hipnotize edilerek cinayete sevk edilip edilemeyeceğini sordum.

Kurtney, piposunu silktikten sonra:

- Doktor buna ne cevap verdi? diye sordu.

- Söyledikleri, beni ikna etmeye kafi geldi. Bunu itiraf edebilirim.

- Neler söyledi?

- Hipnotize edilen bir insan ancak, salim kafayla yapabileceği şeyleri yaparmış. Bir misal getirdi: Viki'yi hipnotize etsek ve bundan sonra 'büfeye git ve bir büyük bardak viski iç' desek Viki esas itibarile gayet az alkol kullanır. Fakat buna rağmen söylenilen yere gidecek ve viskiyi içecektir, dedi. Anlıyorsun değil mi?

- Evet.

- Fakat buna mukabil, içkinin baş düşmanı olan bir insanı hipnotize etsek, mesela Leydi Astor gibi....

- Mükemmel bir misal.

- Frank, şakalarını başka zamana bırak ta dinle. Böyle bir insanı hipnotize ettikten sonra, önüne yarım bardak viski koysan ve içmesini emretsen, muhakkak yapmayacaktır. Bunu yapamaz. Belki çok mücadele edecek, çünkü hipnotize edenin arzusu emirdir. Hatta bardağı belki dudaklarına kadar götürecekt fakat bir damla bile içmeyecek; Buna

rağmen içecek olursa, içinde bulunan alkol düşmanlığının azaldığını ispat etmiş olur. Bundan sonra doktor, son düşüncelerimi de bertaraf edebilmek için gözümün önünde tecrübe yapmak istediğini fakat buna lüzumlu olan aletler yanımda bulunmadığı için yapamayacağını söyledi. Bunun üzerine tekrar merak ettim ve tecrübelerini niçin hemen yapamıyacağını sordum. Birkaç alete ihtiyacı olduğunu tekrarladı. Gayet kibar bir adam olan Fan'ın amcası Hubert, ertesi gece tekrar akşam yemeğinde toplanmamızı teklif etti. Fan, bu teklife pek te memnun olmadı. Fakat, zengin bir adam olan amcasının hatırını kırmak istemedi. İşte, söylediğim gibi bu akşam yemeğe davetliyim.

- Yapılacak tecrübenin nasıl olacağından haberin var mı Frank?
- Bunu ben de bilmiyorum.

Şarples'in sesinde hafif bir endişe seziliyordu. Arkadaşına daha fazla eğildi ve :

- Fena bir harekette bulunduğumu mu zannediyorsun Filip? dedi.

Kurtney, gülmeğe başladı. Subay hiddetlenir gibi oldu:

- Şimdi rahatça gülebilirsin, dedi. Herhalde senin de sıran gelir. Fakat sana birşey daha söylemek istiyorum.

Şarples, ellerini masanın üzerine koydu ve ilave etti :

- Bu evde acayip birşeyler dönüyor zannedersem.
- Kocasının hislerini okuduğunu mu söylemek istiyorsun?
- Şarples'in cevap vermediğini gören Kurtney :
- Yoksa, fazla mı ileri gittiniz? diye sordu.

- Böyle saçma şeyler düşünme canım. Henüz, bana karşı olan hislerini dahi bilmiyorum. Fakat buna rağmen, vaziyetimi anladı zannedersem. Mesela geçen hafta..Beraber bir konsere gitmiştik, Orkestra: 'Beni Bakışlarınla Okşa' parçasını çalıyordu. Filip, gülersen boğarım seni.

Kurtney'in yüzünde bir tek adale dahi oynamadı.

Ona dikkatle bakan Şarples, gayet ciddi olduğunu görünce sözüne devam etti :

- Çekilmez bir adam olan kocası Fan'ı sevmediğini biliyor ve bunu gayet iyi anlıyorum, Alenen belli ettiğini söylemek istemiyorum, Katiyen. Bu doktor, ruhiyatçı olduğunu iddia ediyor fakat gözünün önünde cereyan eden hadiseleri anlıyamıyor. Dün akşam dönerken,

otobüste onunla beraberdim. Mütemadiyen, mesut bir çift teşkil eden ev sahiplerinden bahsetti ve onlara gıpta ettiğini defalarca söyledi.

- Ya!

- Fakat bu evde acayip şeyler cereyan ettiğini söylemekle, bunu kastetmek istemedim. Bu geeeki ziyafetede pek memnun olmadığımı söyleyebilirim. Benimle beraber gelsen ne kadar iyi olurdu.

- Ben de isterdim. Fakat bu akşam için Sir Stanley Merival'e söz verdim.

Şarples ,omuzlarını kaldırdı :

- Şimdi vaziyeti biliyorsun dedi. Bana söyleyecek birşeyin yok mu?

- Sana bir tavsiyede bulunacağım: İhtiyatlı ol.

- Filip, oturduğun yerde bunu söylemek kolaydır. Fakat benim ihtiyatlı olmama imkan yok.

- Öyle mi? Pekala ne istiyorsun? Talak mı?

- Fan, talağı kabul ederse, erkanıharp mektebinden vazgeçmem icabedecek. Şunu düşünüyorum ki

Kurtney, arkadaşının sözünü kesti :

- Mektebin, seni o kadar alakadar etmediğini düşünüyorsun, değil mi?

- Tamamile değil, Belki buna benzer birşey, Filip, rica ederim karşımda günah çıkaran bir papaz gibi oturma. Hakikaten iyi bir nasihate ihtiyacım var. Mesele gayet mühim ve ehemmiyetlidir. Bana faydalı bir nasihat veremez misin?

Kurtney, biran düşünceye daldı. 27 yaşındaki Frank Şarples'ten, ancak birkaç yaş ilerde bulunmasına rağmen kendini ondan çok daha olgun ve tecrübeli hissediyordu.

- Beni dinle Frank, dedi. Sana bu hususta hiç bir yardım edememekten korkuyorum. Bu meseleyi kendin halletmen icabedecek.

- Bu hoşuma gitmedi işte.

- Yalnız,şu kadarını söyleyebilirim.Şayet bu kadını hakikaten seviyorsan ve o da sana aynı hisleri besliyorsa, sonra fazla mesele çıkarmayacak bir yol biliyorsan, hiç durma hemen işe giriş. Yalnız, gayet iyi düşünüp ona göre hareket etmelisin.

Şarples, cevap vermedi. Omuzlarını kısmış, pencereden sokağa bakıyordu. Gri gözleri, şimdi tamamen siyah gibi görünüyordu. Kaşları çatılmıştı.

Bu anda. ani karar veren bir insan gibi başını çevirdi ve:

- Öyle olsun. dedikten sonra, hafif bir sesle devam etti:

- Öğle yemeğini benimle beraber yer misin?

- Memnuniyetle. Fakat ...

- Hayır, hayır, birşey söyleme. Anlattıklarımı unut,

Şarples, bardağı boşalttı ve ayağa kalkarken:

- Yalnız önümüzdeki gecenin iyi geçmesini temenni ediyorum, dedi.

Allahım, bu akşamın geçmiş olmasını ne kadar isterdim.

Belki bu, hissikablelvuku gibi birşeydi. Ne olursa olsun, bunlar bariz bir hakikatti. Meçhul bir yerde, meçhul bir plan hazırlanıyordu, Ok yaya takılmış ve gerilmişti. Geriye yalnız bırakılması kalıyordu,

III

Doktor Rişard Rich:

- Herkes burada mı? diye sordu. Tecrübeye başlayabilir miyiz?

Saat dokuza geliyordu. Aıka tarafta bulunan oturma odası, sadece yanında bulunan bir gece lambası tarafından aydınlanıyordu. Daima muaşeret kaidelerine riayet eden Artur Fan, müthiş sıcaklığın tesiriyle olacak bu defa hiçbirşeye ehemmiyet vermeyerek smokininin altına yumuşak bir gömlek giymişti, Siyah kırmızılı üniformasının yakası tamamen kapalı Yüzbaşı Şarples müstesna, diğer baylar da, sıcaklığı nazarı itibara almışlardı. Viki Fan, viole renkte ve bol kollu bir tuvalet giymişti. An Brovning'in üzerinde beyaz bir elbise vardı.

Odanın dar kısmında bulunan pencereler açık duruyordu, Fakat perdeler inikti ve aralarından, günün son ışıkları sızıyordu.

Doktor Rih, orta boylu, şişmanca, hafif kır saçlı bir adamdı. Belki müthiş sıcaklığın, belki de içtiği konyağın tesirile kızaran yüzü, insanın üzerinde oldukça soğuk bir tesir bırakıyordu. Ellerini smokininin ceplerine sokmuş, arkası ocağa dönük duruyordu.

- Şimdi, işe başlayınca, Yüzbaşı Şarples, tecrübelerimi dün akşam niçin yapamadığımı anlıyacaktır, dedi.

Şarples, elile bir işaret yaptı:

- Pekala, pekala, dedi. Şimdi işten bahsedin bakalım.

Artur Fan da söze karıştı:

- Bunu ben de biran evvel öğrenmek isterim, dedi. Ne yapmak niyetindesiniz?

Doktor Rih, gülümsedi :

- Müsaade ederseniz, dedi. Evvela içinizden birini hipnotize edeceğim.

Buna, yine Artur cevap verdi:

- Herhalde bu "biri" ben olmayacağım. Herkesin huzurunda aptal mevkiine düşmek istemem. Zaten bu gibi işler hiç te hoşuma gitmez. Bunlar sıhhate.... Evet sıhhate muzurdur.

Doktor Rih, tekrar gülümsedi:

- Şu halde siz, katiyen hipnotize edilmeye gelmezsiniz, eddi. Hayır, size değil, fakat Madam Fan'a rica edeceğim.

Meçhul bir sebepten dolayı bu teklif, hazır bulunanların üzerinde bir tesir yapmadı.

Bu ana kadar, ocağa yakın bir koltukta rahatça oturan Viki, bu teklif karşısında irkildi, ve başını hızla doktora çevirdi :

-Beni mi? Beni seçmenizin sebebini anlayamıyorum, dedi.

- Evvela, Madam Fan, siz hazır bulunanlar arasında en kolay hipnotize edilebilecek şahıssınız, Birinci sebep bu. İkincisine gelince.... İkinci sebebi de tecrübeyi bitirdiğimiz vakit anlıyacaksınız.

- Fakat ben zannediyordum ki ...

Viki, sözünü tamamlayamadı. Herhangi bir sebepten, An Brovning'in daha kolay hipnotize edilebileceğini söylemekten vazgeçti.

An Brovning, yarı karanlık bir köşede, heyecanın tesirile ileriye doğru eğilmiş bir vaziyette oturuyordu. Viki ile, hemen hemen aynı yaşta bulunmasına rağmen ondan çok daha hareketsiz ve ağır idi. Viki'ye nazaran daha zayıf ve daha kısa boyluydu. Üzerlerine ışık düştüğü vakit altın gibi parlıyan saçları, örülmüş ve tepesine toplanmıştı. Derisi gayet beyazdı. Bu, Viki'nin kahverengiye kaçan yüzü ile mukayese edilince, daha iyi anlaşılıyordu.

Doktor Rih, küçük, zeki gözleriyle, Viki'ye baktı ve:

- Aldanıyorsunuz, Madam Fan, dedi.

- Aldanıyor muyum?

- Zannedersen, birçok kişinin düşündüğü gibi, siz de yufka yürekli ve herşeye inanan insanların daha kolay hipnotize edilebileceklerini zannediyorsunuz. Her doktorun size ispat edebileceği gibi vaziyet bunun tam aksidir.

Artur Fan, doktorun sözünü kesti :

- Demek benim yufka yürekli ve herşeye kolayca inanır olduğumu zannettiniz? dedi.

- Hayır Bay Fan. Siz bilakis, inatçı bir adamsınız. Üzerinize yapılacak herhangi bir tesirle mücadele edebilirsiniz. Sizi hipnotize edebilecek birinin bulunacağını hiç tahmin etmiyorum.

Artur:

- Herhalde hakkınız vardır, dedi.

Gururlanmıştı. Yüzünde, nadiren görülen tebessümlerden biri açtı. Elinde tuttuğu sigarasından bir nefes çektikten sonra:

- Bu şahsın, muhakkak aramızdan biri mi olması lazım? dedi.

Hizmetçilerden birini çağırıp, tecrübeyi onun üzerinde yapamaz mıyız?

Buna en evvel Viki itiraz etti :

- Fakat Artur, hizmetçiler çenelerini tutamazlar ki. Herşeyi etrafa yayarlar.

Artur, bu ciheti hiç düşünmemişti. Söyleneni haklı bularak sustu. Fakat keyfi kaçmıştı. Arada sırada, gizlice An Brovning'e bakıyordu. Bunlar, Viki'nin gözünden kaçmadı.

Bu anda tekrar Doktor Rih'in sesi duyuldu :

- Madam Fan, teklifime bir diyeceğiiiiz var mı? Viki, hafifçe gülümsedi.

- Esas itibarile. aranılan kurban olmamda bir mahzur yok, dedi. Fakat, Artur'un söylediklerini düşünüyorum. Ben de herkesin yanında aptal mevkiine düşmek istemem. Bu tecrübede ... Bu tecrübede insan kendini kaybediyor, değil mi?

- Hayır. Tamamile değil, Siz, irademin kontrolü altında bulunacak ve emirlerime itaat edeceksiniz.

- Ben de bunu söylemek istiyordum ya .. Mesela, kurbağa gibi bağırmak veya herhangi birini öpmek istemiyorum.

Bunlar cereyan ettiği müddetçe, Artur'un en iyi sigaralarını içmekle meşgul olan Hubert amcanın yüzündeki ifade, mütemadiyen değişiyordu,

Onu bu anda dikkatle tetkik etmiş olan biri bulunsaydı, düşünceli olduğunu anlardı. Viki, kendini. bilmemekten bahsettiği anda, birşey söylemeğe hazırlandı, fakat Doktor Rih, ondan evvel davrandı.

- Madam Fan, dedi. Gayet iyi biliyorsunuz ki, biz buraya seyircileri eğlendirmeye gelmedik. Bizim maksadımız ilmi bir tecrübe yapmaktır. Zaten, muvaffak olacağımdan da tamamen emin değilim. Sizi gülünç mevkiye sokabilecek bir vaziyet hasıl olmayacağından emin olabilirsiniz.

An Brovning, arkadaşını cesaretlendirmek istedi

- Haydi Viki, korkma, dedi.

Viki, Doktor Rih'e döndü:

- Fena birşey olmayacağına dair bana söz veriyor musunuz? diye sordu.

- Evet, söz veriyorum. Viki, omuzlarını kısıtı ve :

- Pekala, dedi. Korkunç tecrübelerinize başlayın bakalım. Ne yapmam lazım geliyor?

Odada, sanki kimse nefes almıyordu.

Rih, ocağa doğru yürüdü, üzerinden, biraz evvel bıraktığı bir ayakkabı kutusu aldı, ve sonra:

- Madam Fan dedi.Evvvela, burada hazır bulunanlara,sizin işitmemeniz lazım gelen birşeyler söyleyeceğim. Tekrar çağırıcıya kadar hole çıkar mısınız?

Bu anda Şarples söze karıştı :

- Bu da ne demek oluyor sanki? dedi. Rih, hızla ona doğru döndü :

- Yüzbaşı Şarples, dedi .Şayet birkaç dakika susmak lütfunda bulunursanız, bütün olup bitenleri anlarsınız.

- Affedersiniz. Fena bir maksatla Fakat...

- Madam Fan, bir suiniyetim olduğunu zannetmiyorsunuz değil mi?

- Haysr, hayır, Doktor katiyen.

Doktor Rih, kutunun kapağını kaldırdı. Bu sırada, dışarı çıkmak için yerinden kalkan Viki, kutunun içine bir göz atmak istedi. Doktor, kapağı hızla kapadı, sonra kolunun altına aldı ve Viki'ye kapıyı açmaya gitti.

Kapı, ocakla aynı tarafta bulunuyordu. Pencerelerden oldukça uzaktı.

Rih,Viki'yi dışarı çıkardı ve kapıyı kapadı. Bu kapı gayet ağırdı, zor kapanıyordu. Kilit, yerine oturmuyordu. Doktor, hazır bulunanlara döndü. Kapının bir. kaç santim açık kaldığını gören Şarples, doktorun

nazarı dikkatini celbetmek istedi. Fakat Rih'in konuşmaya başlaması üzerine birşey söyleyemedi.

- Bu kutuda iki alet var. Birincisi bir lastik hançerdir.

Doktor, herkesin görebilmesi için oyuncak hançeri yukarı kaldırdı. Bu hançer o kadar mahirane bir surette yapılmıştı ki, hakikisinden ayırt etmek imkansız gibiydi. Doktor, hançeri iki yana bükte. Sonra:

- Bu sabah satın aldım. dedi. Gayet ucuz bir lastik hançer. Söylediğim gibi bu bir numaralı alettir. İki numaralı alet başka nevidendir.

Doktor, hançeri kutuya koydu ve ikinci aleti çıkardı

- İki numaralı alet. Bu içinde mermi bulunan bir tabancadır.

Odada sessizlik oldu.

Bu tabanca hazır bulunanların üzerinde tuhaf bir tesir yapmıştı. Bu, kabzası fil dışından "Vebley - 38" bir tabancaydı. Rih, tabancayı açtı, şarjörün. bir mermi çıkardı ve yukarıya doğru atıp tekrar mermiyi yerine koyarken :

- Muhakkak ki bir oyuncak değil, dedi. Hepiniz gördüğünüz gibi, tam manasile öldürücü bir silah. Bunun için. .. Evet, ne var?

Doktor, sözünü kesti ve Şarples' e baktı.

Bu müddet zarfında Yüzbaşı, el ve baş işaretleri ile Doktor Rih'in nazarını kapıya çevirmeğe çalışmıştı.

Doktor arkasını döndü ve hafifçe bağırdı, sonra kapıyı bastırarak iyice kapadı. Şarples, heyecanlanmıştı.

- Söylediklerinizi duydu, dedi. Muhakkak duymuş olacak.

Doktor. gülümsedi ve :

- Bunu temenni ederim, diye cevap verdi. Aksi takdirde, tecrübenin ehemmiyeti kalmazdı.

- Nasıl?

Doktor Rih, tabancayı Şarples'e attı.

- Şunu bir muayene edin bakalım, dedi. Daha doğrusu; mermilere bakın.

Mermiler, manevralarda kullanılanlardandı. Üst kısmı, boyanmış ağaçtandı. Şarples, bütün mermileri çıkardı ve hepsini birer birer muayene etti. sonra :

- Zannedersen, yapmak istediğinizi anlamaya başlıyorum, dedi. Bu silah ta oyuncaktan başka birşey değildir.

- Evet. Bu alet, lastik hançer kadar tehlikesizdir.

Fakat Madam Fan şimdi, bu tabancanın öldürücü bir silah olduğuna kani bulunuyor.

Hubert amcanın, tabancayı gördüğü andaki endişesi yavaş yavaş zai1 olmuştu.

Doktor, sözüne devam etti:

- Elimde bulunan iki aletten hançer, Madam Fan'a göre tamamen tesirsizdir. Diğer ise tam aksi. Şimdi, kendisini çağırıp hipnotize edeceğim. Bundan sonra ona ...

An Brovning, doktorun sözünü kesti:

- Birini öldürmesini emredeceksiniz, dedi.

- Evet.

Oda, yarı karanlık içinde bulunuyordu. Yalnız, divanın yanında bulunan küçük gece lambası, mat bir ziya neşrediyordu, Hafif bir akşam rüzgarı perdeleri oynatıyordu.

- Şimdi lütfen beni dinleyin. Tecrübemin muvaffak olacağına yüzde yüz emin değilim. Belki benim tesirim kifayet etmiyecektir. Fakat muvaffak olursam ...

An, yine söze karıştı :

- Muvaffak olursanız?

Doktor Rih, gülümsedi.

- Muvaffak olduğum takdirde size, neler cereyan edeceğini söyleyebilirim, dedi. Hipnotize edilen insanın iradesi yoktur. O sadece benim sevkedeceğim bir vücut olur.

- Evet.

- Madam Fan'a, tabanca ile sevdiği birini öldürmesini emretsem, bunu yapmıyacaktır. Bütün kuvvetine rağmen bunu yaptıramam. Fakat, hançerle birini öldürmesini emredersem, bunu tereddüt etmeksizin yapacaktır. Çünkü kendisi, bunun bir oyuncak olduğunu zannetmiyor.

Etrafta, yine biranlık sessizlik oldu.

- Yüzbaşı Şarples, bütün iş, anlattığım şekilde cereyan ederse, söyledi'klerimin doğruluğuna inanacak mısınız artık?

Şarples, yerinden kalktı ve :

- Yaptıklarınız hoşuma gitmiyor, dedi.

- Hoşunuza gitmiyor mu? Fakat bütün bunları istiyen siz değil miydiniz?

- Evet, fakat ne yapmak niyetinde olduğunuzu bilmiyordum ki. Böyle bir plan hazırladığınızı tahmin etmemiştim ..

An Brovning, söze karıştı:

- Bence, bütün bunlar son derece enteresan ve heyecanlı, dedi.

Şarples, bu sözlerle ehemmiyet vermedi, sadece Doktora döndü ve:

- Emriniz mucibince kimi öldürmesi icabedecek? diye sordu.

Doktor hayretle Yüzbaşıya baktı.

- Kocasını tabii, dedi, Siz kimi tahmin ediyordunuz?

Şarples, etrafına bakındı.

Artur, fikrini değiştirmişe benziyordu. Hiç kımıldamadan sandalyasında oturuyor ve parlak ayakkabılarına bakıyordu. Parmaklarının arasında sönmüş bir sigara duruyordu. Arada sırada, topuklarını birbirine vuruyordu. Ansızın başını kaldırdı. Karanlık yüzü tamamen ifadesizdi.

- Oyundan pek memnun değilim, dedi. Fakat.. Bu tecrübe esnasında kanma birşey olrnıyacak değil mi Doktor?

- Katiyen. Belki biraz sinirlenecek. Fakat, hepimizin zannettiği gibi sıhhatli bir insansa kendisine ufak bir zarar bile gelmiyecektir

- Ayrılınca, neler cereyan ettiğini bilecek mi?

- Hayır

- Ya! Birşey daha soracağım. Mesela, dikkat edin, mesela diyorum, karım, içinden bana karşı bir kin besliyorsa ve bana fenalık etmek niyetindeyse ne olacak?

Doktorun yüzü tuhaf bir ifade aldı

- Azizim Fan, dedi. Bunu hiçbir zaman düşünmedim. Yani... Bay Hubert Fan bana..

Artur, doktorun sözünü bitirmesine müsaade etmedi.

- Canım, ben sadece bir misal söylemek istedim, dedi. Bundan başka, siz de takdir edersiniz ki, evlilik hayatımdan bahsetmek istemem. Fakat şunu söyleyeyim ki, bizim gibi mesut bir çiftte tesadüf etmek için epeyce gezmemiz lazımdır.

Biran sustu, sonra devam etti:

- Belki benim yaşayışımı, hayatımı, sıkıcı ve yeknasak bulanlar vardır Hubert amca, yeğeninin sözünü kesti:

- Sevgili oğlum, dedi. Seni, benim kadar tanıyan her şahıs bunun aksini düşünür.

Artur, amcasına baktıktan sonra:

- Herhalde ben, hayatımdan memnunum, dedi. Onu hiç te yeknasak ve sıkıcı bulmuyorum. Şimdi tecrübeye devam edebilirsiniz.

Yüzbaşı Şarples, ileriye doğru birkaç adım attı. Üzerinde bulunan kırmızı şeritli siyah elbise, ona yüzündeki genç ifadeyle tezat teşkil eden bir hal veriyordu, Birşeyler söylemek ister gibi ağzını oynattı, fakat sonra vazgeçti.

Doktor Rih'in sesi yine ortalığı kapladı :

- Demek hepimiz hazırız ve kimsenin itirazı yok? Mükemmel!

İçinde, tabanca ile lastik hançer bulunan kutuyu kapadı ve Artur'a verdi.

- Lütfen şunu tutar mısınız? dedi. Ne yapmak lazım geldiğini sonra söyleyeceğim,

Bunun üzerine kapıya kadar gitti ve kapıyı açtıktan sonar:

- Madam Fan, lütfen içeri girer misiniz? dedi.

Onu hiç te yeknasa'k ve sıkıcı bulmuyorum.

, Biran sustu, SONra devam etti:

, _ Bel'ki benim yaşayışırnı, hayatımr, sıkıcı ve yek, .üş nasak bulanlar vardır ...

, Hubert amca, yeğeninin sözünü kesti:

_ Sevgili oğlum, dedi. Seni, benim kadar tanıyan her şahıs bunun aksini diişünür.

. Artur, amcasına baktıktan sonra:

_ Herhalde ben, hayatırndan merrmunum, dedi.

Şimdi tec,

, rübeye devam edebilirsiniz.

, en Yüzbaşı Şarples, ileriye doğru birkaç adım attı.

. Üzerinde bulunan kırmızı şeritli siyah elbise, ona yü.

zündeki genç ifadeyle tezat teşkil eden bir hal veriyor.
. du. Birşeyler söylemek ister gibi ağzını oynattı, fakat
Daha sonra hatırlamasına imkan var mı? SONra vazgeçti.
HİD'lr. Doktor Rih'in sesi yine ortalığı kapladı :
__ Demek hepimiz hazırız ve kimsenin itirazı yok?
Mükenunel!
. İçinde, tabanca ile lastik hançer bulunan kutuyu
kapadı ve Artur'a verdi.
. - Lütfen şunu tutar mısınız? dedi. Ne yapmak
- . lazım geldiğini sonra söyleyeceğim.
.. Bunun üzerine 'kapıya kadar gitti ve kapıyı açtık,
tan sonra:
- _ Madam Fan, lütfen içeri girer misiniz? dedi.

IV

Viki , eşikte göründü.:

Sanki bir bilmece oyunu oynanıyormuş gibi, evvela hangi suali sorması icabettiğini düşündü. Bu,hareketlerinden belli oluyordu. Fakat buğday rengi yüzü,canlı, mavi gözleri, içinde bir endişe olduğunu açığa vuruyordu. Korkuyordu. Bunu Şarples de gayet iyi biliyordu.

- Evet? Şimdi ne olacak? diye mırıldandı, Rih, onu elinden tuttu.

- Madam Fan, gelin ve divanın üzerine oturun dedi. Mümkün olduğu kadar rahat edin.

Viki, etrafına bakınarak.

- Divanda oturmamayı tercih ederim, dedi.

Bu anda, odada acayip bir hava esti.

Kısa sessizliği yine Doktor Rih bozdu:

- Pekala, dedi. Sizin için daha munasip bir yer buluruz.

Doktor, etrafına bakındı. Sonra pencereye doğru gitti.fakat parkenin gıcırdaması onu durdurdu. Biran yerinde kaldıktan sonra döndü ve odanın karşı tarafına baktı. Orada, dizlerinin üzerinde ayakkabı kutusu bulunan Artur Fan oturuyordu.

Doktor Rih :

- Sandalyenizi alabilir miyiz Bay Fan? diye sordu.

Artur, ayağa kalktı.

Masanın yanında duran gece lambasının gayet uzun bir kordonu vardı. Rih, lambayı aldı, yere koydu ve Viki eşikte göründü. masayı ocağın karşısında bulunan duvarın önüne itti. Sonra yerden lambayı aldı. . Artur'un oturmuş olduğu sandalyenin yanına götürdü ve ışığı onun üzerine çevirdi.

- Şimdi memnun musunuz, Madam Fan? diye sordu.

- Evet. Teşekkür ederim.

Viki gösterilen sandalyeye oturdu.

- Şimdi oldu. Mümkün olduğu kadar soğukkanlı durmaya çalışın.

Hazır bulunanların da, pek yakın olmamak şartile etrafa oturmalarını rica edeceğim. Sandalyelerinizi mümkün olduğu kadar Madam Fan'in önünü boş bırakacak bir şekilde yerleştirin. Evet böyle, teşekkür ederim.

Şimdi, odanın ortasında boş bir saha teşekkür etmişti. Viki, sırtını duvara vermiş, yüzü ise, yedi buçuk metre mesafede bulunan pericerelelere dönük olarak oturuyordu.

Doktor Rih, Viki'ye doğru eğiterek :

- Madam Fan, dedi. Şimdi bana itimat ederek teslim olmanızı rica edeceğim. Bana itimat ediyorsunuz değil mi?

- Evet, inanıyorum.

- Mükemmel.

Doktor Rih'in sesinde telkin edici bir ton sezilmeye başlamıştı. Yumuşak, bas sesi titriyordu. Lambanın ışığını bu defa kendi yüzüne çevirdi. Cebinden, parlak madeni bir para çıkardı.

- Madam Fan, dedi. Bu parayı, gözlerinizin hizasında tutuyorum.

Şimdi dikkatle ona bakın. Dikkatli bakın. Hepsi bu kadar. Gayet kolay olacak. Anladınız mı?

- Evet.

- Diğerlerine, gayet sessiz kalmalarını rica ederim. Evet, şimdi herşey yolunda.

Daha sonra, Şarples, bütün hadisenin nasıl cereyan ettiğini hatırlıyamamıştı.

Oda, ağır, fısıldıyan bir sesle dolmuştu. Bu ses başka bir dünyadan geliyormuş gibi, insanın üzerinde tuhaf bir tesir yapıyordu. Şarples, bu

sesin neler söylediğini bir daha hatırlıyamamıştı. Sadece sık sık, uyu, derin uyu kelimelerinin tekrarlandığını biliyordu Bu ses, Rih'in gözlerine veya elinde tuttuğu parayı bakmayanlara bile tesir ediyordu.

Saat vurmuyor, rüzgar dışarda bulunan ağaçları dallarını kımıldatmıyordu. Vakit mefhumu sanki ortadan kalkıvermişti. Ses devam ediyordu.

- Şimdi uyuyun, rahatça uyuyun. Derin uyuyun.Uyuyun.

- Bundan sonra Rih, geri çekildi.

Frank Şarples, buza temas etmiş gibi ürperdi. Viki Fan, sessizce sandalyesinde oturuyordu. Rih, ışığı onun üzerine çevirince, hepsi, gözlerinin kapalı olduğunu gördüler. Tamamen sakindi. Göğsü hafifçe inip çıkıyordu. Yüzü ifadesizdi, Yalnız dudaklarının üzerinde bir tebessüm donmuştu,

Şarples, Artur, Hubert ve An, kendilerini hala sesin tesirinden kurtaramamışlardı. İlk konuşan An oldu. Gayriihtiyari fısıldadı :

- Bizi işitebilir mi?

- Hayır.

Bu artık Doktor Rih'in tabii sesiydi ve bu ani değişiklikte korkunç birşey vardı.

Doktor, mendiliyle alnını sildi.

- O, hakikaten ...

- Evet. Şimdi kendisini tamamen kaybetmiş vaziyettedir.

Odada biran sessizlik oldu. Sonra yine doktorun sesi duyuldu:

- Bay Fan, şimdi, lütfen tabancayla bıçağı çıkarın ve odanın ortasına yerleştireceğim yuvarlak ufak masanın üzerine koyun.

Artur, tereddüt etti. İlk defa içinde bir endişe belirdi. Aletleri kutudan çıkardı ve dikkatle muayene etti. Lastik hançeri ileri, geri bükte, Yeknasak bir hareketle tabancayı açtı, mermileri çıkardı ve birer birer baktı. Bundan sonra, kendisile alay eder gibi gülümsedi ve götürüp aletleri masanın üzerine bıraktı.

Yerine henüz dönmüştü ki, kapı açıldı ve hizmetçi Deyzi, başını içeri uzattı:

- Bay Fan, dedi.

Artur, ona doğru döndü:

- Kime sordunuz da buraya giriyorsunuz? diye söylendi. Size demiştim ki

Deyzi biraz geri çekildi ve:

- Başka türlü yapamazdım Bay Fan, dedi. Dışarda Bay Hubert'i arayan bir adam var. İsminin Donald Mak Donald olduğunu söyledi ve ... Arttır, Hubert'e döndü:

- Yoksa bu ...

Biran sustu. yutkundu ve sonra cümlesini tamamladı :

- Yine senin meşhur kitapçın mı?

- Çok miiteessirirri oğlum. Fakat zannedersem bu söylediğin adamdır. Bay Mak Donald'ın, gelip bu vakit para istiyecek kadar düşüncesiz olduğunu bilmiyordum. Belki de hesapta ufak bir yanlış yapmışımdır.

Artur, amcasının sözünü kesti:

- Şu halde çabuk git ve borcunu öde, dedi. Bu gibi adamları evimde görmek istemem, anladın ını?

- Fakat, oğlum. Maalesef, bugün bankaya gitmedim, Para da gayet az birşey:Sadece beş lira. Lütfen yarına kadar olmak üzere bana borç verirsen ..

Artur içini çekti. Biran sonra portföyünü çıkardı, beş lira saydı ve amcasına uzattı.

- Yarın öderim oğlum. Ben şimdi gelirim. Siz tecrübeye devam edin. Kapı arkasından kapandı.

Bu hadiseye rağmen, odada esen hava değişmemişti. Çünkü bu hadiseye, Artur'dan başka hepsi alakasız kaldı ve bu kısa muhavere de hemen hemen kimse tarafından duyulmadı.

Şarples, An ve Dr. Rih, Viki'nin etrafında duruyor ona heyecanla bakıyorlardı.

Artur, hafifçe:

- Şimdi ne olacak? diye sordu.

Rih, yine mendilile alnını sildi ve mendilini cebine soktuktan sonra:

- Şimdi en güç kısım geliyor, dedi. Nefes alacak zaman kazandınız. Tekrar yerinize oturun ve konuşmadan rahatça durun. Aksi takdirde iş tehlikelileşir anlaşıldı mı?

- Fakat...

- Lütfen söylediğimi yapın.

Doktor Rih, hipnotize edilenin iki yanına birer sandalye koydu. Şarples ve An bir tarafa, Artur ise, Hubert'in boş kalan sandalyasının yanına oturdu. Dr. Rih bu yarım dairenin ortasında, Viki'nin tam karşısında duruyordu. Konuşmaya başlamazdan evvel, kısa bir müddet sustu ve yavaşça :

- Vi'ktorya Fan, dedi. Beni işitiyorsunuz. Beni işitiyorsunuz fakat daha uyanmıyacaksınız.

Tekrar biran sustu. Sonra devam etti :

- Viktorya Fan, ben sizin efendinizim. Benim arzum sizin kanununuzdur. Şimdi konuşun. Şu cümleyi tekrar edin : Siz benim efendimsiniz ve emriniz de benim kanunumdur.

Bu ses, uzun bir yoldan geçti zannedilirdi. Birkaç sonra, sandalyenin üzerinde oturan kadın, yerinde oynadı. Başı biraz yana düştü. Dudaklarını oynattı

- Siz benim ..

Viki, konuşmaya başlayınca, bütün hazır bulunanlar ürperdi. Bu bir fısıltıyı andırıyordu. Bu sanki, Viki'nin kendi sesi değil de, ruhuna işliyen yabancı sesin bir aksi sedasıydı.

- Siz benim efendimsiniz ve arzunuz da benim kanunumdur. Benden istenilen herşeyi sormadan yapacağım. Çünkü bu, benim iyiliğim içindir.

Kadın hafifçe ürperdi. Aynı cansız ses tekrar duyuldu:

- Benden istenilen herşeyi sormadan yapacağım.

Çünkü bu benim iyiliğim içindir.

- Sormadan.

- Sormadan.

Rih, derin derin nefes alıyordu.

- Şimdi uyanacaksınız, dedi. Gözlerinizi açın. Oturun. Sakin olun.

Heyecana kapılan Şarples, gayriihtiyari :

- Aman Allahım, diye bağırdı.

Rih, sert bir el hareketile onu susmaya davet etti. Bu anda hazır bulunanlara bakan, artık Viki Fan değildi. Hiç olmazsa, şimdiye kadar tanıdıkları Viki Fan değildi. Gözlerinden, yüzünden, sanki bütün insanlık vasıfları kaybolmuştu. Yüzü sıcak ve canlıydı, fakat buna rağmen, balçıktan yapılmış gibiydi. Çehresinin muntazam hatları sanki cazibesini kaybetmişti.

Viki, dimdik yerinde oturuyordu. Yüzüne düşen ışığa rağmen gözlerini kırpmıyordu,

Rih, tekrar konuşmaya başladı :

- Pencerenin yanına götürdüğüm telefon masa sınırının üzerinde bir sigara tabakası ve bir de kibrit kutusu var. Bana bir sigara ve bir kibrit getirin.

Artur, ortaya atıldı :

- Orada kibrit kutusu yok ki, dedi.

Doktor Rih, ona sert sert bakarak susmaya davet etti.

Vi ki , yerinden kalktı ve dümdüz yürümeye başladı. Üzerinde tabanca ve hançerin bulunduğu yuvarlak masanın yanından geçti. Odanın diğer tarafı karanlıktı, Viki'nin, pencerenin yanına gittiği ve masanın üzerine eğilerek aramaya başladığı, hayal meyal görünüyordu. Gümüş sigara tabakasını açıp tekrar kapadığı duyuldu. Bunun üzerine bir müddet daha geçti. Herkes sabırsızlanıyordu. Kadın herhalde kibrit kutusunu arıyordu. Ansızın ağzından inler gibi bir ses çıktı. Rih :

- Görüyor musunuz, kibrit kutusunu bulamıyor, dedi.

Şarples dayanamadı ve tekrar ortaya atıldı. yüzü sararmıştı :

- Korkunç birşey bu, dedi. Daha fazla tahammül . edemeyeceğim.

Artur, müstehziyane gülümsedi ve :

- Daha fazla tahammül edemeyecek misiniz. Yüzbaşı Şarples? diye sordu.

Bu anda, tekrar Rih'in sesi duyuldu. Bu ses sanki. titriyerek pencerenin yanında duran Viki'nin omuzlarını sıcak bir örtü gibi kaplıyordu.

- Kibrit kutusunu bırakın. Kibrite ihtiyacım yok. Bana yalnız bir sigara verin.

Viki , emre derhal itaat etti.

Rih, pencereye yakın bulunan piyanoya bakarak Artur'a :

- Çalmasını bilir mi? diye sordu.

- Evet, fakat ...

Doktor. tekrar emretti :

- Piyanonun başına oturun. Mesutsunuz, çok mesutsunuz. Birşey çalın. Çok mesut olduğunuz zaman yaptığınız gibi çalın ve söyleyin.

Herhangi bir sebeple işlerin yolunda gitmediği seziliyordu. Viki'nin parmakları tuşların üzerinde hareketsiz duruyordu. Viki, hazır bulunanlardan uzak, sırtı dönük oturuyordu. Kendi kendisile mücadele ettiği anlaşıyordu. Seyredenler, heyecandan ayağa kalktılar.

- Size emrediyorum. Aklınıza gelen lalettayin birşey çalın.

Biran sonra, odaya bir tangonun nağmeleri dağıldı:

Beni bakışlarınla okşa,

Kadehi dudaklarına götür,

Kenarından, seni öpmüş olurum,

Şarabı tatmaya hacet kalmaz.

Susadım ...

Hafifçe mırıldanan ses, birdenbire hıçkırmıya başladı.

Doktor Rih :

- Bukadar kafi, dedi.

Adamın yüzü, şimdi son derece ciddi bir hal almıştı. Parlak gözleriyle etrafta duranları süzüyordu. Elile saçlarını taradı.

- Kıymetli arkadaşlar, dedi. Az kaldı feci bir yanlış yapıyordum, Evvela sormam icabederdi. Madam Fan'ın bu şarkıyla herhangi bir alakası var mı?

Artur, soğuk bir tarzda:

- Ben bilmiyorum, dedi. Fakat belki Yüzbaşı Şarples'in malumatı vardır.

Rih, Şarples'e bakarak:

- Tecrübeye nihayet vermem icabedecek galiba..

Artur:

- Ben bu fikirde değilim, diye söylendi.

- Bay Farı, demek siz, devam etmemi istiyorsunuz

- Doktor, siz bize birşey vadetmiştiniz. Henüz bu sözünüzü yapmış değilsiniz.

- Nasıl isterseniz. Mademki öyle, hepiniz oturunuz.

Hazır bulunanlar, yerlerini alıncıya kadar biran ekledi ve sonra tekrar konuşmaya başladı :

- Viktorya Fan. Odanın ortasında bulunan masanın yanına gidin. Bu masanın üzerinde dolu bir tabanca bulacaksınız. Onu elinize alın.

Hazır bulunanlar, sanki nefes almaktan çekiniyorlardı. Hiç ses çıkarmayan An Brovning, kollarile dizlerini sarmış, eğilmiş bir vaziyette duruyordu. Sarı saçları ışıktta parlıyordu. Kırmızı yanakları. parlak mavi gözleri, Viki'nin cansız yüzüyle tezat teşkil ediyordu.

- Daha yakına gelin. Emir verinciye kadar yürüyün. Durun! Şimdi sağa doğru dönün... Daha fazla. Kocanızın tam karşısına gelinciye kadar dönün.

Artur. dudaklarını ıslattı,

- Birkaç adım geri çekilin ... Evet. Yüzbaşı Şarples, Madam Fan'a herhangi bir tarzda dokunacak olursanız, ona çok fenalık etmiş olursunuz.

Şarples, bu ihtar üzerine geri çekildi.

- Viktorya Fan. Siz, karşınızda duran adamdan nefret ediyorsunuz. Affedemiyeceğiniz birşey yapmıştır. Bütün kalbinizle ondan nefret ediyorsunuz. Onun ölmesini istiyorsunuz.

Viki , yerinden kımıldamadı.

- Elinizde dolu bir tabanca var. Durduğunuz yerden onun kalbine bir rnermi göndermek gayet kolaydır. Bakın.

Rih, cebinden yumuşak bir kalem çıkardı. Artur'a doğru gitti ve karşısındakinin itirazına mahal bırakmadan kalbinin üzerine bir işaret çizdi. Sonra :

- İşte, kalp burada, dedi. Tahmin ettiğinizden biraz yukarda bulunuyor. Onun ölmesini istiyorsunuz. Ben de ölmesini istiyorum. Size onu öldürmeniz için emir veriyorum. Şimdi üçe kadar sayacağım ve siz tetiği çekeceksiniz. Bir... iki ...

Bu anda madeni bir ses işitildi. Bunu duymak için herkes kulak kabarttı.

- Üç!..

Viki, bütün vücudu ile ürperdi, Eli ve kolu o kadar kuvvetle titriyorduki, tabanca aşağı yukarı sallanıyordu. Bu anda parmakları çözüldü ve tabanca parkenin üzerine düştü.

Emredileni yapamamıştı.

Doktor Rih, derin bir nefes aldı. Sanki içi hafiflemiş gibi, biran gözlerini kapadı. Sonra gülümsedi.

Artur, gayet sakin duruyordu. Yalnız yüzünün üzerinde, derin bir memnuniyetin tebessümü belirmişti. Soğukkanlı ve lakayt görünmiye çalışmasına rağmen, dudaklarının çekildiğini ve kuruduğunu hissediyordu.

Bu anda tekrar Doktor Rih'in sesi duyuldu :

- Demek tabancayı kullanmak istemiyorsunuz?

Belki de silah hoşunuza gitmemiştir. Şu halde hançeri kullanabilirsiniz. Bu bir kadının kullanabileceği silahtır. Masanın üzerinde bir de hançer var. Onu alın ve gelin.

Viki, müteredit adımlarla masanın yanına kadar gitti.

- Tamam. Şimdi hançeri elinize alın. Sıkıca tutun. Şimdi geri gelin ... Durun!

Doktor Rih, gözlerini kısıtı .

- Karşınızda duran adama karşı olan kininiz artmıştır. Elinizde tuttuğunuz silah, tabanca kadar öldürücüdür. Önünüzde bir kalb duruyor saplayın!

Viki, tereddüt etmeden kolunu kaldırdı ve hızla sapladı.

Doktor Rih, topuğunun üzerinde döndü ve gülümsiyerek Şarples ve An Brovning'e baktı. Sanki, nasıl? demek istiyordu. Fakat bunu söyleyemedi.

Odanın kapısı açıldı. İçeri Hubert Fan girdi fakat olduğu yerde kaldı. Yüzündeki ifadenin sebebini öğrenmek isteyen Doktor Rih ani olarak arkasına döndü:.

Artur Fan, kısaca inledi. Lastiğe benziyen, fakat lastik olmadığı anlaşılan hançerin sapı, doktorun gömleğe yaptığı işaretin ortasında kalmıştı. Gömlekte artık beyaz değildi. Siyah sapın etrafına, kırmızı bir leke yayılmıştı.

Ellerini, sandalyanın kenarına dayıyan Artur, kalkmaya çalıştı. Dizleri titriyordu. Dudaktan solmuştu. Biran sonra yere yıkıldı.

V

Kimse yerinden kımıldamadı.

Aradan saniyeler geçti .. On... Yirmi ... Otuz... Artur Fan, hareketsiz, yerde yatıyordu. Lambanın ışığı, cilalı parke üzerinde parlıyordu.

Doktor Rih, Artur'un yanına diz çöktü. Adamı sırtüstü yere yatırdı ve ilk olarak nabzını yokladı. Bundan sonra cebinden saatini çıkardı ve camını Artur'un ağzına yaklaştırdı. Cam buğulanmadı. Doktor Rih, dikkatle cama baktıktan sonra saatini tekrar cebine soktu ve :

- Her ne kadar imkansız görünüyorsa da, bu adam ölmüştür, dedi.

Şarples hayretle :

- Ölmüş mü? diye bağırdı.

- Evet. Kalbinden vurularak.

Hubert:

- Hayır! diye bağırdı. Hayır, hayır, hayır ... Sesinde korkunun alametleri seziliyordu. Duruşunda, insanların ona bu kadar zalimane bir oyun oynayacaklarına inanmıyan bir insan hali vardı

Sanki bu saçmalara bir nihayet vermek istiyormuş gibi tekrar

- Hayır! dedi. Kalk benim sevgili oğlum. Kalk ve..

Rih, adamın lafını kesti:

- Sizi işitemez, dedi. Ölmüştür, diyorum

Bunun üzerine, elini uzattı ve Artur'un göğsünden çıkan hançerin sapma dokundu. Sonra parmaklarının arasında sıkıttı ve:

- Size birşey daha söyleyeyim, dedi. Bu, eve getirdiğim hançer değildir

Şarples, ortaya atıldı

Sizin yerinizde olsam, hançere dokunmam, dedi. Polisin, herşeyden şüphelenmesi adettir. Hiç olmazsa vaziyet, zabıta romanlarında böyle tarif edilmektedir, Bıçağa dokunmayın!

Bu sırada söze An da karıştı :

- Fakat niçin dokunmasın? dedi. Artur'u vurduğunu hepimiz gördük Yoksa siz bilmiyormusunuz?

Vaziyetin fecaatini hepsi ancak bu anda anladılar. Viki, öldürdüğü adamın yanında hareketsiz duruyordu. Kolları aşağıya sarkmıştı. Bakışları bir noktaya takılmış, öylece duruyordu.

Bir anlık sessizliği yine Şarples bozdu:

- Doktor Rih, dedi. Meşhur doktor Frankeştayn sizin yanınızda pek sönük kalıyor.

Rih, elini alnına götürdü.

Bu harekete yanlışı mana veren Şarples bağırdı :

Onu uyandırmayın! Allahaşkına uyandırmayın!

- Genç dostum. Uyandırmak niyetinde değilim

- Bizi işitebilir mi?

- Hayır.

- Onu uyandırmadan birşey yapamaz mısınız?

- Tabii yaparım .Bir dakika.

Rih, Viki'ye döndü. Sesi yavaş çıkıyordu:

- Viktorya Fan, dedi. Divanın yanına gidin ve „Başınızın altına da bir yastık koyun.

Viki tereddüt etmeden itaat etti. Divana dokununca biran ürperdi fakat Doktor Rih, hemen yanında peyda oldu. Parmaklarını kadının şakaklarına götürdü.Viki, tekrar sükün buldu ve yattı. Bunun üzerine doktorun, bütün hazır bulunanların üzerinde tesir sesi işitildi :

- Şimdi uyuyun. Artık siz kendinizsiniz Viktorya Fan.Fakat uyuyacaksınız. Size emretmeyince uyanmayacaksınız. Kalktığınız vakit, burada olup bitenden haberiniz olmayacak. Şimdi uyuyun, uyuyun.

Şarples, divanın yanına gitti. Viki'nin yüzüne yavaş yavaş hayat geldiğini görünce gülümsedi. Kırmızılık kadının yüzünü kaplıyordu. Yanaklarına kan geldi.Nefesi normalleşti. Hatta, uykuda hafifçe gülümsemeye başladı, Şarples :

- Çok şükür, diye mırıldandı, Bir daha ona böyle yapmamalı ...

Rih, Şarples'e baktı. Şarples:

- Bay Hubert Fan, dedi. Bu iş hakkında bir malumatınız var mı?

- Sayın yüzbaşı. Bunu bana sormamalısınız. Kızımın, olandan haberi var mı?

Doktor Rih :

- Hayır, diye cevap verdi. Bu iş hakkında bir söyleyeceğiniz var mı?

Buna, Şarples cevap verdi :

- Zannedersem yavaş yavaş hadiseleri anlamıya başlıyorum, dedi.

- Ben de. Biri hançeri değiştirmiş olacak. Bakın! Doktor Rih, bunu söyledikten sonra tekrar cesedin yanına diz çöktü. Diğer hazır bulunanlara ehemmiyet vermeyerek, hançeri, artık kanamayan yaradan çıkardı. Hançer hafif, ince ve aşağı yukarı on santim uzunluğunda idi. Doktor, mendilile üzerindeki kanı sildikten sonra, hepsi, bıçağın boyalı olduğunu gördüler. Sapının üzerinde bir lastik kaplama vardı. Hançeri,

ışıkdan biraz uzak tutunca, onun, Doktor Rih'in getirdiği lastik hançere çok benzediği görüldü.

Doktor Rih :

- Bunu zaten düşünmüştüm, dedi. Hançerin sapının üzerine lastik geçirilmiş. Masanın yanı da oldukça karanlık. Madam Fan, .onu eline alıpta lastik olduğunu hissedince. aradığı hançer olduğuna kanaat getirdi. Bunun üzerine emre itaatte tereddüt etmedi

Doktor, hançeri avucunun üzerinde tarttı ve :

- Ağırlığından da şüphelenemezdi, dedi. Bu işin başka bir mesulü olacak.

- Demek istiyorsunuz ki.. ..

Doktor Rih, hançeri yere koydu. Ayağa kalkarken

- Beni mesul tutacaklarını söylemek istiyorum, dedi. Biri vaziyetten istifade ederek, oyuncak hançeri hakikisi ile değiştirdi ve bu suretle, kendinde olmıyan Madam Fan'ın, kocasını öldürmesine sebebiyet verdi.

Doktor, elini alnının üzerine koydu:

- Vaziyet, okadar karışık ki, dedi. İnsan aklını kaçırabilir. Cinayeti işliyen biliyoruz, fakat kabahatli olanı tanımıyoruz.

Odayı bir sessizlik kapladı. Bir müddet sonra An:

- Fakat hançeri değiştirmek nasıl mümkün oldu? diye sordu.

Hepsi ona döndü. An'ın yüzü sararımıştı fakat görünüşe nazaran soğukkanlılığını tamamen muhafaza ediyordu. Sadece, sandalyasını cesetten biraz uzağa çekmişti.

- Bakın. dedi. Biran sustu fakat sonra devam etti:

- Hançeri son defa Artur kendi muayene etti değil mi? Yoksa yanılıyor muyum?

Buna, Şarples cevap verdi: .

- Evet, doğrudur.

An, Artur'un oturmuş olduğu sandalyayı göstererek devam etti:

- İşte orada oturuyordu ve iki aleti de dikkatle muayene etmişti.

Elindekinin plastik hançer olduğunu hepimiz gördük, İleri, geri büktüğünü gayet iyi hatırlıyorum.

Rih de tastik etti :

- Evet doğrudur. Bunu ben de gördüm.

An, Doktora döndü ve:

- Bundan sonra ona, iki aleti de odanın ortasında bulunan yuvarlak masanın üzerine koymasını söylediniz, dedi.O, yerinden kalktı, masanın yanına kadar gitti, tabancayla hançeri söylenilen yere bıraktı ve geri dönerek yerine oturdu. Bundan sonra, içimizden kimse masaya yaklaşmadı.

Anlatılan bu hakikatler.o kadar açık ve kati idi ki kimse sesini dahi çıkaramadı. Bütün hazır bulunanlar, Viki'nin oturmuş olduğu sandalyadan aşağı yukarı dört metre uzakta bulunan yuvarlak masaya bakıyordu.

An, irkildi ve konuşmaya devam etmezden evvel dudaklarını ıslattı:

- İçimizden kimse, teşkil etmiş olduğumuz yarım daireden dışarı çıkmadı, dedi. Hepimiz. hatti Viki kalkıp ta odanın öbür tarafına gittiği zaman dahi yerimizde kaldık. Doktor Rih de onu takip etmedi ve burada yanımızda kaldı. Hepimiz birbirimizi görebiliyorduk. Kimse masanın yanına yaklaşmadı.Şu halde içimizden kimse hançeri değiştirmiş olamaz.

Yine bir sessizlik oldu. Sonra, Şarples konuşmaya başladı :

- Evet, doğrudur. Hepsi harfi harfine doğrudur. Rih, hafifçe gülümsedi ve:

- Siz polis hafiyesi olmalıymışsınız Mis Brovning, dedi.

Söyledikleriniz tamamen doğru. Netice olarak ...

An, Doktorun sözünü kesti:

- Evet ... Odaya evvelce burada olmıyan fakat sonradan giren bir yabancı bulunması lazım, dedi.

Genç kız, yine sustu. Başını çevirdi ve etrafına bakındı. Gözleri Hubert'in yüzüne takılınca, içinde bir 'korku hissetti.

Hubert, ellerini sandalyanın arkasına koymuştu.Yüzünde, haketmediği bir darbe yemiş insanların üzüntüsü seziliyordu.

An, titrek bir sesle:

- Sakın inanmayın.

Diye söze başladı fakat cümlesini tamamlamadı.Hubert, içini çekti ve:

- Çalışma tarzınız beni hayran ediyor . Mis Brovning, dedi. Fakat söylemek istediğinizi de anlamadığımı zannetmeyin., Yeğenimi ben öldürmedim muhterem Mis. Size, ölü olarak görmek istediğim son insanın, yeğenim olduğunu söyleyebilirim. Buna rağmen odayı terketmek mecburiyetindeydim, Dışarda bir kitapçıyla konuştum. İsmi de ...

An. Hubert'in sözünü kesti :

- Müdahale ettiğim için affınızı dilerim, dedi. Siz hançerleri değiştirmiş olamazsınız. Çünkü bizim için söylediklerimiz size de şamildir. Siz de masaya yaklaşmadınız. Dışarı çağırıldığınız zaman doğruca kapıya gittiniz. Başka teferruata dikkat etmemiş olmakla beraber bunu gayet iyi biliyorum, Hubert, bir adım ileri attı ve :
- Teşekkür ederim, dedi. Fakat ... An, adamın sözünü tekrar kesti:
- Anlıyamadığım birşey var, dedi. Kimsenin nazarı dikkatini celbetmeksizin, siz veya katil, içeri nasıl girebilir? Hançerin değiştirilmesinden hiç bahsetmiyelim ..

Doktor Rih, genç kızın bu kadar çabuk ve kati karar vermesine hayret ediyordu. Hatta pek te memnun olmamıştı galiba? Bunu açıkça söylemek istedi :

- İçeri kimse giremez mi? diye sordu. Bunu anlamadım işte?

Kapıyı düşünmeniz kafidir.

- Yani?

- Evvelemirde. kapı gözümüzün kontrolü altında bulunuyordu. Sonra, ne kadar dikkatli açılırsa açılın gıcırdıyordu. Acaba birinin, hiçbirimizin nazarıdikkatini celbetmeden bu kapıdan geçerek, masaya gidip hançeri değiştirmesine imkan var mı?

Buna, Şarples cevap verdi:

- Hayır. Bu imkansız birşeydir. Rih, başını kaşıdı ve :

- Fakat pencereler. dedi.

An, izah etti :

- Döşemenin çatırdadığını unutuyorsunuz! Bundan başka perdeler de kısmen kapalı bulunuyor.

Bu anda Şarples, yerinden kalktı ve pencerelere doğru yürümeye başladı, Yaklaştıkça, ayaklarının altındaki parke daha fazla çatırdıyordu. Aşağı doğru sarkan beyaz perdeler baktı. Yana doğru açtı ve başını pencereden dışarı uzattı.

- Bu pencere, yerden aşağı yukarı iki buçuk metre yükseklikte bulunuyor, dedi. Birinizde cep lambası var mı?

Hubert, komodinin gözünden istenilen lambayı çıkardı. Şarples, düğmeye bastı ve ışığı aşağı doğru yönetti. Sonra:

- Söylediğim gibi, dedi. Yükseklik tahminen iki buçuk metre. Aşağıda da, üzerinde hiçbir ayak izi bulunmayan bir çiçeklik var. Buna göre, pencereden de kimsenin girmiş olması imkansız.

Bunu söyledikten sonra lambayı söndürdü, döndü ve parmaklarını saçının arasından geçirdikten sonra:

- Acaba? dedi. Fan'ın kendisi, hançerleri değiştiremez mi?

Rih, gülümsedi ve omuzlarını kaldırdı:

- Bu hançerle öldürüleceğini bildiği için mi? dedi.

Çünkü tecrübenin yapılmasına kendisi ısrar etti. İşe nihayet vermek istediğimi hepiniz biliyorsunuz?

Hazır bulunanlar bakiştılar.

Rih, sinirli parmaklarla smokininin düğmesini tuttu. Omuzlarını yukarı doğru kaldırmıştı. Herkesten fazla heyecanlı olmasına rağmen, soğukkanlı görünmeye çalışıyordu.

- Şimdilik bilmece çözmeyi bir tarafa bırakmamız lazım, dedi. İster istemez polisi haberdar edeceğiz. İçimizden birinin derhal telefon ederek zabıtaya vakayı anlatmasını teklif ediyorum. Bu, pek basit bir iş olmasa gerek.

An, ortaya atıldı :

- İsterseniz ben telefon edebilirim, dedi.

Rih ve Şarples, ona hayretle baktılar. An gözlerini yere indirdi.

- Şunu söylüyeyim ki, dedi. Ben Şeltenham'da oturuyor fakat Gloçester'de çalışıyorum. Emniyet amiri Ris'in hususi katibesiyim. Arada sırada beni de beraber aldığı için, bu işlerden biraz olsun anlarım. Kendisi bana, kadınlar gayet mahirane bir tarzda konuşturabildiğimi söylerdi.

An, bir saniye durdu ve sonra hafifçe gülümseyerek :

- Bunun için, Emniyet Amiri Ris'e şahsen müracaat etmem daha doğru olur kanaatindeyim, dedi. Fakat bu işi muhakkak bir erkeğin üzerine almasını istiyorsanız ...

Rih, kızı derin bir alaka ile dinliyordu. Şarples de, ilk defa olarak An'a ehemmiyet vermiye başladı. Hubert Fan'ın yüzündeki ifade heran değişiyordu.

Meseleyi, yine Rih halletti :

- Şu halde, bayanın önünden çekilmek lazım. dedi. İşte telefon orada. Fakat şefinize ne anlatacaksınız Allahaşkına?

An, hafifçe dudaklarını ısırdı :

- Bilmiyorum, dedi. Vaziyet, hepimiz için biraz güç. Bahusus, Skotland Yard hadiseden haberdar edilirse ... Bundan da hiç şüphem yok. Çünkü, şefim Ris, kendi adamlarının fena vaziyete düşmelerine tahammül edemez. Fakat bunun da bir zararı yok. Ben, içimizden kimsenin kabahatli olmadığına eminim. Fakat.

Bu cümleyi Şarples tamamladı :

- Fakat, başka bir şekilde mevcut olamayacağına eminsiniz, değil mi? Ben de aynı fikirdeyim. Benim de gözüm ve kulağım var. Buna göre, hiç kimsenin. ne kapıdan ne de pencereden girdiğine yemin edebilirim!

Şarples'in hakkı vardı.

VI

Artur Fan'ın ikametgahına yakın bulunan bir evin kütüphanesinde, Sir Stanley Merival hatıratını dikte etmeye başlamıştı.

Sir Stanley Merival, gözlükleri burnunun ucunda. yazıhanenin önündeki koltuğa uzanmış ve dirseklerini masaya koyarak parmaklarını şakaklarına dayamıştı.

Kendi fikrinde, bu vaziyette gayet tesirli bir durumda bulunuyordu. Arada sırada bakışlarını muhtelif silahlar asılı bulunan duvarlarda gezdirmiyordu. Nihayet, gayet ciddi bir vaziyet takınarak anlatmaya başladı:

- Ben, 1871 senesinin Ocak ayının altısında, Susekteki Kranley Kurtta doğdum.

Filip Kurtney, kendi kendine "Bu iş kolay olacağı benziyor" diye düşündü.

Kurtney, bugün öğleden sonra gayet iyi vakit geçirmişti. Biraz gezmiş. Şeltenham'ın suyundan içmiş ve. bir otobüse binerek Fitzherbert sokağına kadar gitmişti.

Geniş caddenin iki tarafında, birbirine benzeyen önlerinde alçak taş duvarlarla çevrilmiş bahçeleri bulunan birkaç ev vardı. Tarife nazaran,

Artur Fan'ın villası olması icabeden büyük, beyaz evin önünden geçerken, biran durmuş ve tetkik etmiye başlamıştı.

Ön cephede hiçbir pencerede ışık görülmüyordu.

Akşam rüzgarı, ağaçların yapraklarını hafifçe sallıyordu.

Bu anda Frank Şarples'i ve aşkın, bir erkeğin hareketi üzerinde ne kadar büyük tesiri olabileceğini düşünmüştü. Fakat bunun üzerinde durmak için daha fazla vakti yoktu. Caddenin üzerinde bulunan son evde Binbaşı Adams tarafından kabul edilerek, hemen kütüphaneye götürülmüştü.

Sir Stanley Merival, elini sıkarak onu selamlamıştı.

Fakat kendisinden pek te hoşlanmadığını açıkça ifade ettiğinden, Kurtney, kendi kendine "Stanley'e, hakkında biraz fena şeyler anlatılmış olması ihtimalini" düşünmüştü. Fakat daha sonra, Sir Stanley'in bütün yabancılara karşı böyle davrandığını anlamıştı. Nihayet S. M. yazı masasının başına oturmuş ve kendine has bir vaziyet aldıktan sonra işe başlamak için hazır olduğunu bildirmişti.

- Ben şu tarihte, şu yerde doğdum., falan... Bütün bunları yazdınız değil mi? Şimdi devam edelim. Annem, piskopos Vilyam Geyl'in 'kızı Honariya Geyl'dir. Babam, Merival sülalesinin sekizinci ferdi olan Stanley St. Can Merival'dir ...

Kurtney, hafifçe öksürdü. S. M. gözlüklerinin üzerinden bakarak :

- Bunları yazdınız mı? diye sordu.

- Evet. Fakat. başlangıcın böyle olmasını doğru buluyor musunuz?

- Niçin olmasın? Sonra kitabı kim yazıyor? Siz mi, ben mi?

- Zannediyorum ki..

- Beni hareketimde serbest bırakın oğul. Ne yaptığımı bilirim. Bu kelimeleri kullanmak için bir sebep var herhalde. Dikte ettiğimi yazmak istiyor musunuz, yoksa istemiyor musunuz?

- Tabii, tabii. Devam edin.

- İyice anlaşmamız için, size evvelce söylüyeyim.

Ben çocukluk devrimi gayet mufassal yazmak niyetindeyim. Bahusus, at meraklısı olan amcam Jorj'dan fazlasile bahsetmek istiyorum.

Kurtney, içini çekmemek için kendine zor hakim oldu. Merival devam etti.

- Çünkü bu adamcağız benim çocukluğumda çok mühim rol oynamıştır. Onu ilk defa onaltı aylıkken gördüğüm vakit...

Kurtney. S. M. nin lafını kesti :

- Üzerinden bu kadar zaman geçtiği halde bütün teferruatı hatırlınızda tutabileceğinizi tahmin ediyor musunuz?

Sir Stanley Merival, hafifçe yerinde oynadı ve :

- Ben, dedi. Harika bir çocuktum. Hatta, anlattığım zamandan daha evvelsini bile hatırlıyorum. Görüyorsunuz ya zannıma göre, bu kitap epeyce kalın olacak.

- Ben ise, zabıta damarınızı nasıl keşfettiğinizi mufassal olarak nakledeceğinizi tahmin ediyordum.

Kurtney'in yüzünde, korkunun heyecanı belirdi.

Kendini müşkül mevkide hissetti. Meşhur polisin hayatını anlatan kitapların satış rakamı, birdenbire gözünün önünde düşüvermişti.

- Daha fazla. zabıta vakası anlatmanız icabedecek, diye ilave etti.

S. M. kaşlarını kaldırdı :

- Zabıta vakası mı? dedi.

- Yani, güçlük çekerek çözdüğünüz vakalarla, istihbaratta geçirdiğiniz maceraları kastetmek istiyordum.

S. M. başını salladı :

- Hayır dostum, dedi. Bunu aklınızdan çıkarın..

Ben, hakiki şeylerden bahsetmek istiyorum, Artık zabıta vakaları ile alaka istemem, Hoşuma. gitmediği için. bunlarla meşgul olmak istemiyorum. Çünkü ...

Bu anda kapı çalındığı için, S. M. sözünü tamamlayamadı. İhtiyar bir hizmetçi, başını içeri uzattı, S. M.:

- Ne var? diye sordu.

- Sizi Gloçester'den telefonla istiyorlar Sir Stanley. Yanılmıyorsam, polis müdüriyetinden telefon ediyorlar.

S. M. biyografına baktı, fakat Kurtneyin yüzü ifadesiz kaldı. Stanley, bütün telefonlara ve polis müdüriyetine lanet okuyarak yerinden kalktı. Biraz sonra onun talimde bulunan bir çavuş gibi bağırduğu işitildi.

- Ris. Size ...

Kısa bir sükut oldu.

- Ne diyorsunuz? Yeni bir vaka mı?

-Yine kısa bir sessizlik oldu. Sonra S. M. nin hiddetli sesi duyuldu:
- Gelemem Ris! Çok mühim bir işle meşgul bulunuyorum. Bu anda ...
Evet? Fakat niçin Skotland Yard'a müracaat etmiyorsunuz? Ne demek?
Çok karışık bir mesele mi var?

Telefonun öbür ucundan uzun uzun konuşuldu.

- Vat Demek vaziyet bu merkezde? Öldürülenin ismi neymiş? Artur Fan mı?

Filip Kurtney, yerinden fırladı. Doldurmak üzere eline aldığı piposu yere düştü. Olduğu yerde kaldı ve dinlemeye devam etti .

- Pekala Ris, Bu işi bir şartla üzerime alırım.Bana Londra'dan polis hafiyesi Masters'i çağıracaksınız.Evet. Şayet onu bu sıcak suya sokabilerseniz ben de beraber atlarım. Anlaştık şu halde. Evet hemen oraya gidiyorum. Allahısmarladık.

Yerine asılan ahizenin sesi işitildi

- S. M. tekrar kütüphaneye girdiği zaman düşünceli görünüyordu.
Gözlüğünün üzerinden Kurtney'e bakarak

- Şapkanızı giyin oğul, dedi. Benimle beraber geleceksiniz.

- Nereye?

- Birkaç ev öteye. Artur Fan isminde bir noter karısı tarafından öldürülmüş.

- Aman Allahım!

- Fakat bu işi kimin yaptığı henüz malum değil.Ne oldu sana oğul? Bu insanları tanıyor musun?

- Hayır ... Ben sadece biyografi'yi düşünüyordum.

- Oğul, Napolyon aynı zamanda beş, altı şey birden yaparmış. Buna göre ben de hiç olmazsa iki şey birden yapabilirim herhalde. Siz de benimle geleceksiniz. Bir defa vakayı anlıyayım, sonra arada da size dikte ederim,

- Fakat ben tanımadığım insanların evine nasıl girebilirim?

- Benimle beraber olunca, buna hak kazanırsınız oğul. Emniyet. Amiri Ris, vaka yerinde kendi katibesinin de bulunduğunu söyledi. An Brovning isminde bir kızcağızmış. Oldukça zeki imiş. Bence bu mübalağadır. Çünkü. kadınların derin düşünebileceklerine hiçbir zaman inanmam. Buna rağmen, bu kızın bize neler anlatacağını merak ediyorum doğrusu. Şimdi şapkanızı giyin ve benimle beraber gelin.

Kurtney'in şapkası yoktu. Fakat koridora çıkarak portmantodan geniş kenarlı panamasını alan S.M.yi takip etti.

VII

Frank Şarples, birinci kattaki bir odanın kapısını açarak:

- Buraya getirin, dedi. Şu yatağın üzerine uzatın.

Filip Kurtney. aklından hiçbir vakit, gece yarısı,yabancı bir evde uyuyan yabancı bir kadını merdivenlerden çıkaracağını aklına getirmemişti.

S. M. ile birlikte büyük beyaz villanın önüne geldikleri zaman, sokak kapısını açık bulmuşlardı. Salonda ışıklar yanıyordu.

Kollarının üzerinde, açık renk bir tuvalet giymiş olan genç bir kıızı tutan Şarples, salonda duruyor ve Kloçester'li bir müfettişle konuşuyordu. Görünüşe nazaran ikisi de ayrı fikirde bulunuyorlardı. Şarples :

- Onun kaçmasına imkan yok. Bırakın da yukarı çıkarayım, diye söyleniyordu.

Müfettiş tereddüt ediyordu. Nihayet:

Pekala, dedi, Fakat derhal aşağıya inin. anladınız mı?

Bu anda, içeri girenleri gördü ve :

- Sir Stanley Merival ile mi müşerref oluyorum? diye sordu.

S. M. başı ile tastik edince, onu selamladı ve :

- Ben Müfettiş Agnef, dedi. Emniyet Amari Ris, beni sizi karşılamak için gönderdi. Size yolu göstermeme müsaade edin.

Evin planı gayet basitti. İlk katta, salonun iki tarafında ikişer oda bulunuyordu. Sağ tarafta, ön oturma odası ve yemek salonu, sol tarafta ise kütüphane ve arka oturma odası vardı. Mutfak dış taraftan ilave edilmişti. Müfettiş Agnef, gelenleri kütüphaneye götürdü. Arka oturma odasından bir takım sesler geliyordu.

S. M.:

- Bu akşam istintak yapmak mecburiyetinde değilim, dedi. Bu işi yarına bırakınız. O vakte kadar, Masters de gelir, Fakat şimdi biraz malûmat almak istiyorum oğul. Anlatın bakalım?

Bu anda Şarples, arkadaşına seslendi:

- Filip, rica ederim bir dakika yanımda kal.

S. M. başile muvafakat ettikten sonra, Müfettiş Agnefi takip etti.

Kurtney, Şarples'in yanında kaldı. Hemekiadar Şarples, arkadaşının ani gelişinden hayrete düştüyse de bunu belli etmek istemedi. Sadece :

- Viki'yi elimden al, dedi. Ben sana yolu gösteririm,

Kurtney, elinde taşıdığı kadının çok cazip olduğunu farkettil. İlkine benziyen ikinci kat, altı yatak odası ve iki banyo dairesinden ibaretti. Şarples, Fan'ların yatak odasını buluncaya kadar birkaç kapı açıp kapadı. Yatak odası gayet güzel tertip edilmiş olmakla beraber, kadın ve erkek zevklerinin birbirine karışmış olduğu belliydi. Küçük, beyaz taşlı balkon, ön bahçeye bakıyordu. Yerde, kahverengi bir halı seriliydi, Yere kadar sarkan kalın perdeler, vişne çürüğü renginde idi. Mobilyalar gayet lüks ve ağırdı,

Şarples :

- Buraya getir, dedi. Yatağın üzerine uzat. Kurtney, yükünü karyolanın üzerine bırakınca,

Şarples kapıyı kapadı ve her ikisi de birbirine baktı. Söze ilk olarak Kurtney başladı.

- Frank, dedi. Bana herşeyi ..

- Sus! ..

Kurtney, sesini alçalttı:

- Ne oluyor burada? diye sordu. Bu kadın ne yaptı? Yüzüne biraz su serperek onu niçin ayıltmıyorsun?

Şarples, arkadaşına kısaca olup biteni anlattı. Komodinin üzerinde bulunan saat muntazam fasılalarla işliyordu, Yanında bulunan, kırmızı abajurlu gece lambasının ışığı, Viki'nin hareketsiz yüzünü aydınlatıyordu. Dışarda esen hafif rüzgar, perdeleri sallıyordu. Şarples, dikkatle dinleyen arkadaşına, vakayı, en ufak teferruatına kadar anlattı.

Kurtney'in yüzünde hayretin izleri belirdi. Şarples, hikayesini bitirince
- Bana bak Frank, dedi. İçinizden kimsenin, lastik hançeri hakikisi ile değiştirmedini iddia ediyorsun demek?

- Evet.

- Dışardan birinin girip değiştirmesi imkanı yok?

- Bunun imkansızlığını ben kendim tesbit ettim.

- Şu halde sana şunu tavsiye edeyim, Mümkün olduğu kadar bunun aksini tesbit etmiye çalış.

- Ne demek?

- Canım nasıl anlamıyorsun? Başındaki sislerden uzaklaştı biraz makul düşün. Bu kadını hala seviyor musun?

Şarples, cevap yerine, Viki'nin yattığı karyolaya yaklaştı ve genç kadının elini tuttu.

Kurtney, başını salladı:

- Şimdi o senindir, dedi. Bunu düşündün mü hiç. Kocasını ölmüştür. Bu bir hakikattir. Bir hakikat. He şey yoluna girer. Fakat polis. bunu içerde bulunanlardan birinin yaptığına kanaat getirecek olursa.,

Şarples, Viki'nin elini bıraktı ve yavaşça döndü

- Bak, bunu hiç düşünmedim. dedi.

- Vakittir artık zannedersen.

- Fakat neden düşünüyüm? Matmazel Brovning ve Doktor Rih'i ne kadar itham edemezlerse, beni o kadar edemezler. Bizim ispatlarımız ve delillerimiz çok katidir. Evet. Tamamen eminim! .

- Bunları bir defa da polise anlatmaya çalış bakalım! Bana bak Frank. Laf aramızda, bunu sen ...

Şarples'in yüzünde, onu biraz daha yaşlı gösteren bir tebessüm belirdi.

- Hayır dostum, hayır, dedi. Zaten bunu nasıl yapabilirim? Her ne kadar amirlerim söylüyorlarsa da, ben ne bir dahi ne de. esrarengiz bir adamım.

Biran sustu ve kolundaki saate baktı. Sonra sözlerine devam etti:

- Artık aşağıya inmem lazım Filip. Sen burada Viki 'nin yanında kal olmaz mı? Belki Müfettiş birşey söyler.

- Ben burada kalamam dostum.

Şarples, ciddileşti :

- İstersen pekala kalırsın, dedi. Bunu da benim hatırım için yapacaksın. Beni dinle Filip. Bu sabah benimle alay ettin. Belki de aklımı oynattığını zannettin. Fakat bu evde hakikaten bazı tuhaf hadiseler cereyan etti. Hala da etmekte. Bunu ben açıkça hissediyorum. Bunun için Viki'yi, itimat ettiğim bir insana tevdi etmek istiyorum.

- Saçmalama canım. Yoksa onu

- Dediğim bir defa çıktı, belki ikincisi de hakikat olabilir. Rica ederim beni kırma. Senden istediğim büyük birşey değildir. Yoksa sen, başka türlü mü düşünüyorsun? Şimdi burada. kal ve ben gelinciye kadar bekle. Bunu hatırım için yap. Olmaz mı?

- Pekala, pekala.

- Teşekkür ederim. Şimdi aşağıda rahat durabileceğim. Belki derhal gelebilirim. Dönünceye kadar merak etme.

Bu sözler, Kurtney'in üzerinde tuhaf bir tesir yaptı. Kapı, arkadaşının arkasından kapanınca, bulunduğu adayı tetkik etmeğe başladı. Bir koltuğa yerleşmeyi düşündü, fakat derhal vazgeçti. Duvarlarda asılı duran resimlerle meşgul olmak istedi, fakat döşeme ayaklarının altında fazlası ile gıcırdadığı için bundan da vazgeçti Saatin sesini ve Viki'nin muntazam nefes alışını duyuyordu,

Kurtney, kendi kendine, Viki Fan'ın çok cazip bir kadın olduğunu itiraf etti. Fakat o, dünyanın en güzel kadını için dahi, böyle fena bir vaziyete düşmeye razı. olamazdı.

İki pencerenin arasında, Fan'ın . yazıhanesi bulunuyordu. Üzerinde, yapraklarını bir cetvelin ayırdığı banka hesap defteri duruyordu. Kurtney, bir bakışta, Fan'ın, eskiden Tasarruf Bankasında 2200 liralık bir hesabı olduğunu gördü. Sonra, derhal o tarafa bakmaktan vazgeçti. Kendi kendine, bir noterin, gayet az faiz veren bir bankaya nasıl olup ta bu kadar fazla bir para yatırmış olduğunu düşündü.

Nihayet canı sıkıldı ve biraz hava almak için balkona çıktı.

Birkaç dakika sonra, yatak adasının kapısı hafifçe açıldı. İçersinde çiçek kokuları da bulunan latif havayı teneffüs eden Kurtney, eğer döşeme gıcırdamamış olsaydı, içeri birinin girdiğini farketmiyecekti.

Hemen geri döndü. İçeri, açık sarı saçlı, güzel. genç bir kız girmişti. Kapıyı kapamazdan evvel salona bir kere daha baktı.

Otuz üç yaşında olan Filip Kurtney, iki his altında kaldı. Evvela, bu kızın An Brovning olacağını düşündü. Şarples'in "Ehemmiyetsiz bir kız., diye vasıflandırdığı An Brovning. İkincisi de önünde duranın, otuz üç senelik hayatı müddetince gördüğü kızların fevkinde bir kız olduğu kanaati idi.

Uzun, uzun baktı.

Üzerinde bulunan beyaz tuvalet, düzgün vücuduna daha güzel bir şekil vermişti.

Kız, odanın tamamen boş olduğuna kanaat getirmek için her tarafa bakındı. Sonra karyolanın etrafından dolaşarak, yatağın bulunduğu duvarın sol köşesinde duran tuvalet masasının yanına gitti .

Öksürmemek için kendini güç zapteden Kurtney, olduğu yerde kaldı.

Tuvalet masasının üzerinde büyük yuvarlak bir ayna duruyordu. Gece lamibasının ışığı, bunun üzerine düştü ve Kurtney. An'ın yanaklarının kızarmış olduğunu gördü. Ellerini göremediği için, ne yaptığını bilmiyordu. Fakat birşeyler aradığı muhakkaktı. Evvela camdan çıkan bazı sesler ve sonra, saç tokası kutusunun karışmasından hasıl olan bir gürültü işitti.

Bu anda kapı tekrar açıldı. An, hafifçe :

- Oo!..

Diye bağırdı ve doğruldu. İçeri giren adamdan korkmuştu. Elini, yavaşça kapının tokmağından çekti. Kurtney, önünde duran adamın Dr. Rih olduğunu gördü.

Rih nezaketle :

- Acaba rahatsız etmiyor muyum? diye sordu.

An, hafifçe gülümsemeye çalışarak :

- Hayır, katiyen, dedi.

Kurtney. aynada, onun zarif profilini gördü.

- Sadece pudriyerimi almak istiyordum. Burada unuttuğumu zannediyordum. Fakat bir türlü bulamıyorum.

Rih, gülümsedi. Sonra nazik bir sesle :

- Ben de, dedi. Kadınların en çok kullandıkları pudriyer unutma usulünü çok iyi biliyorum. Erkeklerde böyle birşeyin mevcut olmaması esef edilecek bir hadise doğrusu.

Bu anda Rih, sesinin ahengini değiştirdi ve :

- Matmazel Brovning, dedi. Madam Fan'ın, hakikaten hipnotizmanın tesiri altında bulunduğundan şüphe mi ediyorsunuz?

- Ne demek istediğinizi anlamıyorum. Doktor Rih, cevap olarak sağ elini uzattı ve :

- Bana şu iğneyi verin. dedi.

- İğneyi mi?

-Evet. Elinizde tuttuğunuz iğneyi.

An, kaşlarını kaldırdı. Rih, yanına yaklaştı ve yavaşça elindeki iğneyi aldı. Sonra karyalanın yanına gelerek Viki'nin üzerine eğildi ve elbisesinin sol kolunu omuzuna kadar sıvadı. Kurtney, Dektorun elinde tuttuğu iğnenin, lambanın ışığında parladığını gördü. Rih:

- Şimdi dikkat edin, dedi.

Bunun üzerine sol elile Viki'nin çıplak kolunu kasıldı ve sağ elinde tuttuğu iğneyi batırdı,

Kurtney An'ın bağırmmamak için kendini güç zaptettiğini gördü. Cereyan eden hadise pek esrarengiz bir vaziyet arz ediyordu. Viki, hiç kımıldamadan uyumıya devam etti. Rih, iğneyi dikkatle çekti. Bir damla kan bile çıkmamıştı, Rih :

- İkiyüz sene evvel olsaydı, Madam Fan'ı büyücü zannederek yakalarlardı, dedi. Çok şükür bugün batıl itikatlara yer verilmiyor. Değil mi? Şimdi aşağıya gitseniz iyi olacak, Matmazel Brovning. Madam Fan'ı uyandırmak niyetindeyim. Bunu yapmak istemiyorsam mecburiyet karşısında boyun eğmek zorunda kalıyorum.

An, kapıya doğru yürüdü ve :

- Ben, hakikaten pudriyerimi almıya gelmişim. Dedikten sonra odadan çıktı.

Kurtney, kulak misafirliğine nihayet vererek, meydana çıkmak niyetindeydi. Fakat Dr. Rih'in hareketi onu bu fikrinden vazgeçirdi. Çünkü Dr. Rih, kapıyı kilitlemişti.

Doktor Rih, biran düşündü sonra karyolanın etrafında dolaşarak Viki'nin üzerine eğildi.

- Viktorya Fan!

Viki, kımıldamadı. Doktor tekrar etti:

- Viktorya Fan!

Rih'in titriyen bas sesi, Kurtney'in kulağına çok derinlerden çıkıyor gibi geliyordu.

- Beni işitiyorsunuz Viktorya Fan. Daha uyanmayacaksınız? Fakat beni işiteceksiniz .. Zihniniz berraktır. Bu geceye kadar bütün olup bitenleri hatırlayacaksınız. Size birşey soracağım. Bana cevap vereceksiniz. Anladınız mı?

Viki, hafifçe inledi, İyice anlaşılmasına rağmen, sesinde bir acayıplık vardı.

Rih, biran saatin tiktakına kulak verdi ve sonra:

- Viktorya Fan. Kocanızdan nefret ediyor musunuz? diye sordu.

Viktorya:

- Evet. Hayır. Evet, diye inledi,

Kadının gözleri kapalı duruyordu. Dudaklarının oynadığı güç farkediliyordu.

- Kocanızdan niçin nefret ediyorsunuz?

- Birini öldürdüğü için.

Rih, daha fazla eğildi. Karyolanın kenarına dayalı bulunan elleri yumruk şeklini aldı.

- Kimi öldürdü?

- Poli Alen isminde bir kızı. Burada

Bu ismi işiten Rih'in yumrukları daha fazla sıkıldı. Sonra tekrar normal vaziyetini aldı.

- Bu odada mı?

- Hayır aşağıda ..

- Aşağıda nerede? Arka oturma odasında mı?

- Evet.

- Nasıl öldürdü?

- Boğarak.

- Onu divanın üzerinde mi boğdu?

- Evet.

Rih, bir defa daha derin nefes aldıktan sonra doğruldu. Başı önüne düşmüştü.

Kurtney bütün vücudu ile ürperdi. Güzel, zarif yatak odası, gözünün önüne gelen korkunç sahnelerle tezat teşkil ediyordu.

Rih, biran sustuktan sonra devam etti :

- "Beni bakışlannla okşa', şarkısının bu vakayla bir alakası var mı?

- Hayır!

- Şu halde ne ile alakadar?

- Bana cevap vermeniz lazım. Ne ile alakası var?

- Şarples ile ..

- Frank Şarples'i seviyor musunuz?

- Evet. Evet. Evet.

Rih, küçük parmağı ile burnuna dokundu ve:

- Poli Alen meselesini sizden başka bilen var mı? diye sordu.

- Evet, Artur'un

Bu anda kapının tokmağı çevrildi fakat kapı açılmayınca dışardan vurulmaya başlandı.

Rih, irkildi ve kapıya giderek açtı. Dışarda Sir Stanley Merival, Müfettiş Agnef ve Frank Şarples duruyordu, Rih, kati ve ikna edici bir sesle:

- İçeri girin baylar, Madam Fan'ı uyandırmak istiyordum, dedi.

Yanımda şahit bulunması herhalde daha hayırlıdır.

- Fakat sizin üniformanız Bay Müfettiş, belki vaziyeti güçleştirebilir.

Müfettiş Agnef, Rih'e baktı ve sonra:

- Pekala Doktor, dedi. Odayı terkedeceğim. Yalnız, Yüzbaşı, Madam Fan'n olanlardan haberdar edilmesini istemiyor.

Şarples, polise baktı :

- Böyle birşey iddia etmedim, dedi. Ben sadece, yabancı yerine, bir dostun konuşmasının daha doğru olacağını söyledim.

Bunun üzerine Şarples, Müfettiş ve S. M. yi yana iterek odaya girdi. Karyolanın yanına gelince etrafına bakındı ve :

- Acaba Filip Kurtney nereye gitti? diye söylendi.

Doktor Rih, hayretle :

- Kim? diye sordu.

- Filip Kurtney. Onbeş dakika evvel burada bıraktığım bir arkadaş.

Bu anda Kurtney, gülünç bulmakla beraber, kimseye görünmeden balkondan atılarak uzaklaşmak mecburiyetini hissetti. Kurtney, sonradan doğru hareket ettiğini anladı. Çünkü bu suretle, vakayı tahlil edebilecek zaman kazanmıştı.

Hiç gürültü etmeden yumuşak bir çiçek tarhına indi. Doğuştanberi içinde yaşıyan hareket arzusu alevlenmişti. Kalbinin daha fazla çarpmasına sebep olan bir kız görmesi, gecenin vakalarına mana vermesine yardım etmiş ve o da, bir firari veya cürmümeşhut halinde yakalanan bir Romeo gibi balkondan aşağıya atlamıştı.

Onu kimse görmemişti. Buna memnun oldu. Biran sonra, açık bulunan sokak kapısından salona girdi.

Salon boştu.

Hakikatte ne öğrenmişti? Duydukları, ne Viki Fan ne de Frank Şarples aleyhinde değildi. Namuslu bir insan diye geçinen Artur Fan, Poli Alen isminde bir kızı boğarak öldürmüş ve cesedi ortadan kaldırmış. Karısı bunu biliyordu. Fan, Şarples ile evlenebilmek için, kocasını ortadan kaldırmak istemiş olsaydı onu öldürmiye veya öldürtmiye hacet yoktu. Polise müracaat ederek, istediklerine bu suretle ulaşabilirdi.

S. M., Müfettiş Agnef ve Doktor Rih'in, merdivenlerde gözükmeleri, Kurtney'i düşüncelerinden ayırdı.

Doktor Rih'in çehresi asıktı :

- Size Madam Fan'ın fevkalade heyecanlı oldu, söylemiştim, dedi. Kendisi çok zayıftır. Tahmin de zayıf. Nerede olduğunu dahi bilmiyor.

Bu genç adamın, onunla lazım geldiği kadar meşgul olabileceğini zannediyor musunuz?

Doktor, bu anda Kurtney'i gördüğü için sözünü kesti.

S. M. gözlüğünün camları üzerinden bakarak :

- Neredeydiniz oğul? diye sordu.

- Biraz temiz hava almak için dışarı çıkmıştım.

Madam Fan'ın bekçiye ihtiyacı yoktu. Şimdi tamamen iyileşmiştir herhalde.

S. M.:

- Hayır. Henüz iyileşmiş değildir.

Diye cevap verdi ve elile arka oturma odasının karşısındaki kapıyı göstererek :

- Burası nedir? diye sordu.

- Yemek odası, Sir Stanley.

- Onu kullanabilir miyiz?

- Tabii, Sır Stanley.

Agnef, kapıyı açtı ve ışığı yaktı. Bu anda hepsi bir manzara ile karşılaştılar. Büfenin başında ,duran Hubert amca, elinde tuttuğu şişeyi ağzına götürmek üzereydi. Herhalde karanlıktan istifade ederek, yeğenin leziz konyaklarından bir yudum içmek istemişti .

Hubert, en ufak bir heyecan eseri dahi göstermedi. Şişeyi kapadı, yerine koydu ve mendiliyle ağzını sildikten sonra iki tarafa eğilerek dışarı çıktı.

S. M. gözlüklerini düzeltirken :

- Bu da kim? diye sordu.
- Bay Hubert Fan. Artur Fan'ın amcası.

S. M., Kurtney'in cebinden çıkardığı not defterine bakarak:

- Amcası! diye tekrarladı, Agnef, Sir Stanley'e döndü:
- Bunu nasıl düşünüyorsunuz bilmiyorum Sir Stanley, dedi. Bu akşam

onu arıyan hakikaten bir kitapçıydı,

- Öyle mi?

S. M. gülümsüyerek önüne baktı. Sonra Doktor Rih' e döndü ve :

- Lütfen oturur musunuz, bay doktor, dedi. Yemek odası da arka oturma odası gibi gayet dedi topluydu. Tavanda, lüks bir avize asılıydı. Ağır ve kıymetli ağaçtan olan mobilyalar, duvarların rengine uydurulmuştu.

Rih, yüksek sarıdalyalardan birini aldı, oturdu. ayak ayak üzerine attı ve ellerini kavuşturduktan sonra:

- Bir dakika, dedi. Sir Stanley, suallerinizi bana tevcih etmezden evvel, size birşey söylemek isterim. Anlatmak istediğim de... Doktorluk hakkımın elimden alınmış olmasıdır.

- Ya! Neden acaba?

- Çünkü sekiz sene evvel, doktorlar sendikasıdan ihraç edildim. Bunların hepsini zamanla öğreneceksiniz tabii.

- Sizi ihraç etmelerine sebep nedir?
- Çünkü sekiz sene evvel, doktorlar ...

Rih, biran tereddüt etti. Sonra başile Kurtney ve Müfettiş Agnef'i işaret ederek :

- Bu baylar sizin yardımcınız mı? diye sordu.

- Evet.

- İtirafımla, istintaka sebep olan vakaya temas etmedikçe, aramızda kalacak mı?

Buna, Agnef cevap verdi :

- Bu hususta size söz verebiliriz zannederseniz.
- Beni bir vakadan dolayı itham ettiler. Dün akşam, Yüzbaşı Şarples bilmiyerek, bu noktaya temas etmek üzereydi. Ruhیاتçı olarak çalıştığım zamanlar, bir kadına nüfuz ederek onu alet ettiğimi iddia ettiler.

- Ya! Bu itham yerinde miydi? Doktor Rih:

- Tamamen haksız bir itham, diye bağırdı. Her doktor, bu gibi tehlikelere maruzdur. Şahit olmadıkça, hastaları hipnotize etmek yanlıştır. Ben bir sürü doktor tanırım ki, yanlarında asistanları olmadıkça hastalarını bayıltamazlar. Anlıyorsunuz değil mi? Asistan da bir nevi şahit sayılır. Ben burada tıbbi şeylerden bahsediyorum. Beni anlıyor musunuz?

- Evet oğul. Tamamile.

- Ben bir zamanlar evli ve iki çocuk babasıydım.

Talaktan sonra karım, çocukları yanına aldı. Beni ne ile itham ettiklerini bir türlü anlayamıyorum, Ben de Hubert Fan gibi bir şahıs olsaydım, şu halde ...

- Rih, hakiki isminiz midir?

- Şimdi evet. Evvelce ismim başkaydı. Şimdiki ismimi varyetede çalışmağa başladığım zaman aldım.

- Varyetede mi?

Rih, omuzlarını kaldırdı.

- Ne düşündüğünüzü biliyorum, dedi. Fakat yaşamak lazım, değil mi? Yapacak başka şey yoktu. İnsan geçinebilmek için herşeyi göze alıyor. Bu akşam yaptığım tecrübeyi, yüzlerce defa tekrar etmişimdir. Uzun zamandan beri, numaramı değiştirmedim;. Bunun için taklit mermili bir tabancam vardı.

- Demek, bu numarayı varyetede yapıyordunuz.

- Nadiren. Orada, oldukça popüler numaralar yapardım. Ekseriya asistanımla beraber çalışırdım. Bu genç bir kızdı. İsmi de ...

Rih, elile bir işaret yaptı ve :

- Neyse canım, ismin ehemmiyeti yok, dedi. Tabanca ile olan numarayı ben, ekseriya çağrıldığı evlerde yapardım. Büyük salonlarda muvaffak olmak daha güç. Bu akşam buraya gelmeye razı oldum,çünkü.;

- Çünkü?

Rih, omuzlarını kıstı.

- Çünkü, canım bir güzel akşam yemeği yemek istedi. Bu zamanda karın doyurmak epeyce güç.

- Ya! Muvaffak olamıyordunuz demek?

Rih, iftiharla :

- Kendi şahsi icadım olan bu numara oldukça iyidir, dedi. Bunun için her tarafta fevkalade muvaffak olacağımı zannediyordum. Hakikaten, oldukça işime yaradı, fakat ...

Rih, Sözünü kesince, S. M. kaşlarını kaçırdı.

- Fakat, hususi eğlenceler tertip eden yoktu değil mi? dedi.

Doktorun yüzünde bir tebessüm gölgesi dolaştı ve yüzüne yerleşmiş olan endişe hatları bir anda silindi:

- Hipnotize ettiğim evli kadın, tabancanın tetiğini birkaç defa çekti. Hazır bulunanlar hayretle seyrediyorlardı. Fakat bu hareketten sonra kadının yahut kocasının memnun olduğunu zannediyor musunuz? Hayır! Yaptığım numarada büyük bir yanlış vardı: Bir oyundan çıkmış ve ciddileşen bir hakikat halini almaya yüz tutmuştu.

Rih, içini çekti. Önüne baktı ve sözüne devam etti:

- Muvaffak oldum mu acaba? Bende şimdi muvaffak olmuş bir insan hali var mı?

Bir anlık sessizlik oldu. S. M., odanın öbür ucundaki pencerelere doğru gitti. Gül bahçesi, ay ışığında fevkalade bir manzara arz ediyordu. Sir Stanley dışarısını seyre daldı.

Filip Kurtney, içinde, zavallı bulduğu doktora karşı bir acıma hissi duydu. Rih'in sözleri tamamen doğrudu. Hiç olmazsa öyle görünüyordu. Fakat buna rağmen. Viki'nin, ona uykuda ifşa ettiklerini henüz bildirmemişti. Bu hususta Kurtney de birşey söylemiş değildi. Rih'in sükutu belki de nezaket ve terbiyesinden ileri geliyordu.

Bu anda söze başlayan S. M. sessizliği bozdu:

- Anlattıklarınıza teşekkür ederim Doktor. Açık konuşmanız hakikaten hoşuma gitti. Sizden, doktorluk diplomanızı istiyecektim.

- Sizi inandırabilecek vesikaları takdim edebilirim. Yaptıklarımın hile ile hiçbir alakası yoktur. Eğer kastetmek istediğiniz bu ise ...

- Bundan zaten eminim. Tecrübeyi yapmanızı kim teklif etti?

- Yüzbaşı Şarples.

- Evet, fakat sizi bu eve davet eden kimdi?

- Hubert Fan.

- Ya! Tecrübeyi yapmak maksadile mi

- Hayır. Bu sırf tesadüften doğmuş birşey. Hubert'e haksızlık etmemek için de şunları söylüyeyim Bu adam işleri yolunda gittiği zaman,

başkalarına yardım etmesini sever. Onu, tanınmış ve sayılan doktor olduğum zamandan tanırım, Bir müddet memleketten uzaklaştı. Fakat nereye gittiğini bilmiyorum, Gittiği yerde, kendine bir servet yaptığını öğrendim.

Rih, hafifçe gülümsedi ve sözlerine devam etti.

- Şimdi, onun yerinde olmayı isterdim.

S, M. bu Söze ehemmiyet vermedi. Sadece :

- Bu tecrübeleri ne vakittenberi tertip ediyorsunuz? diye sordu.

Tahminen üç, dört seneden beri.

- Nerelerde?

- Memleketin her tarafında .

- Anlıyorum. Demek bir defa sizin tecrübelerinizde bulunan, bu numara için ne gibi aletler kullandığınızı, ne yaptığınızı ve tecrübenin ne kadar sürdüğünü bilir?

- Evet. Mümkündür .

- Ne düşündüğümü anlıyorsunuz galiba? Bu akşam hazır bulunanlar arasında, eskiden sizi seyreden birinin bulunup bulunmadığını söyleyebilir misiniz?

Rih, hafızasını yokladı.

- Muhterem Sir Stanley, bunu söylemek imkansızdır,dedi. Hubert Fan'dan başka, bu insanlardan birini, daha evvel görmüş olduğumu zanetmiyorum. Bunun için, beni de zan altında bulundurmıyacağınızı ümit ederim. Hiç tanımadığı bir insanı öldürmek kadar garip birşey yoktur. Buna rağmen ...

Bu anda, salonun kapısı açıldı ve An Brovning o kadar sessiz girdi ki, üzerindeki beyaz elbise olmasaydı kimse geldiğinin farkına varmayacaktı. Müteredit hareketlerle, Müfettiş Agnef'in arkasındaki sandalyeye oturdu.

S. M. ona dikkatle baktı ve pek te nazik olmıyan tarzda:

- Bu da kim? diye sordu.

Agnef, izahatta bulundu:

- Size bahsetmiş olduğum Matmazel Brovning, Stanley. Kendisi emniyet amiri Ris'in hususi katibesidir. Amirine tam olarak malumat verebilmek için,istintaklarda hazır bulunacak.

Sir Stanley'in yüzü kızardı:

- Böyle demek? diye mırıldandı. An, gayet nazik bir tarzda :
- Rahatsız etmiyor muyum acaba? diye sordu. maksadım sizi
hiddetlendirmek değildir. Sükunetle burada oturup, sadece dinlememe
müsaade eder misiniz?

Agnef, hafifçe gülümsedi ve başı ile. cebinden not defterinin ucu
görünen Kurtney'i göstererek:

- Zaten sizin de hususi katibiniz burada Sir Stanley, dedi.

Kurtney. başını kaldırdı:

- Fakat ben ...

S. M. Kurtney'in sözünü kesti:

- Lütfen susun ! dedi.

Bu ufak yanlışlığı düzeltmek isteyen Kurtney, An Brovning'in ona
baktığını görünce sustu. Bu, dostluk ve alaka ifade eden bir nazardı.
Kurtney, kalbinin daha hızlı attığını hissetti.

S. M. ellerini beline dayadı ve :

- Bu iş de halledildikten sonra, dedi. Sözüme devam edebilirim.

Gözleri, Rih'in üzerine takıldı:

- Vaka esnasında hazır bulunanlardan birini, daha evvelki
temsillerinde görmediğinizi söyledikten sonra, buna göre demiştiniz.
Bundan maksudunuz nedir?

Rih, kaşlarını kaldırdı.

- Matmazel An Brovning'in burada olduğuna memnunum, diye cevap
verdi. Uzak da olsa, kendisini eskiden görmüş olmam ihtimali var.
Yoksa hatırımda kalan, Madam Fan mı idi acaba? Bundan pek emin
değilim.

- Nerede görmüş olmanız ihtimali var?

- Bunu da bilmiyorum.

- Numaralannız esnasında mı acaba?

- Hakikaten bilmiyorum.

S. M., An'a döndü ve :

- Daha evvel, Doktor Rih'i bir yerde gördüğünüzü hatırlıyor musunuz?
diye sordu.

An. hiç tereddüt etmeden cevap verdi :

- Daha evvel görmediğime katiyen eminim. Bundan başka, eğer
görmüş olsaydım derhal tanırdım.

Biraz tuhaf vaziyete düşenı Doktor Rih :

- Matmazel Brovning, kimseye itimat etmez, dedi. Madam Fan'ın da hipnotize edilip edilmediğinden şüpheleniyordu. Bunu biraz evvel hastaya bir iğne batırmak surety ile tecrübe etmek istiyordu. Kendisini inandırmak için bu tecriibeyi kendim yaptım.

Bunun üzerine doktor, bütün hadiseyi anlattı. Fakat başka birşey söylemedi. Kurtney ona dikkatle baktı.

An:

- Söylediğiniz doğru değildir doktor, diye bağırdı. Ben böyle birşey düşünmemiştim bile. Fakat buna tecrübenin yapılmış olması iyidir, değil mi?

Son cümleyi söylerken dikkatle S. M. ye baktı. Sir Stanley, ikisini de süzdü ve :

- Sizin hususi işlerinizi halletmiye salahiyetim yok dedi. Bunu, yarın Londra'dan gelecek olan polis Masters yapacaktır. Şimdi ben, sadece bir sual sormak istiyorum. Bana, henüz Müfettiş Agnef'e söylememiş olduğunuz birşey anlatacak mısınız?

Rih:

- Hayır, diye cevap verdi. An da bunu teyit etti.

S. M. derin bir nefes aldı :

- Şu halde herşey yolunda, dedi. Şimdi gidebilirsiniz. Ben de eve dönüyorum. Dikte ettiğim esnada, biraz da düşünecek vakit bulurum.

Beş dakika sonra sokak kapısı, S. M. ile Kurtney'in arkasından kapandı.

S. M. Panamasının kenarlarını aşağıya doğru kıvırdı. Kurtney, polisin. doğrudan doğruya bahçe kapısına gideceğini tahmin etmişti. Fakat aldandı. Bu anda bir kibritin çakıldığını duydu ve akabinde ışığını da gördü.

S. M. otların üzerine eğildi. Elinde tuttuğu kibritin ışığında, üst katın balkonunun altında bulunan çiçekliği muayene etti. Burada, iki büyük ayak izi seçiliyordu.

S. M. doğruldu. Gözlüklerinin camı, kibritin ışığında parlıyordu. Biran öyle durduktan sonra :

- Zaten bunu tahmin etmiştim. dedi. Buradan indiğiniz muhakkak oğul. Şimdi bana, tam olarak yatak odasında neler cereyan ettiğini

anlatacaksınız. Yoksa benim biyografımın da bu işe karışmış olduğuna mı hükmedeyim?

Bu anda ay. başlarının üzerinde bulunan bir gölgeyi aydınlattı.

IX

Ertesi gün, saat üçte, polis hafiyesi Humprey Masters, Binbaşı Adams'ın Fitzherbert'teki evinin bahçe kapısını açtı. Sıcak ve sıkıcı bir gündü. Fakat buna rağmen, Masters. yakası kapalı koyu lacivert elbisesini ve her zamanki melon şapkasını giymişti.

Henüz birkaç adım atmıştı ki, gördüğü manzara. karşısında durdu.

Beyaz pantolon ve kısa kollu beyaz bir gömlek giymiş olan Sir Stanley Merival kriket oynuyordu. Yanında, tahminen otuz yaşlarında, gösterişli bir bay, stenografiyle not alarak piposunu içiyordu. Şezlonkdan birinde sarı saçlı genç bir kız oturuyordu. Yüzünü elleri ile kapamış bir vaziyetteydi. Kısa kesilmiş atların yeşilliği gayet tatlıydı. Çiçeklerle çevrili olan sivri damlı bir baraka, bulutsuz gökyüzü altında bir manzara arz ediyordu.

S. M., kriketi yanılsız oynuyordu. Pantolonu ve gömleği güzeldi. Fakat başında, Cenubi Amerika zencilerinin atlarına giydirdikleri geniş kenarlı, ince bir hasır şapka vardı ki, buna Masters bile gülmekten kendini alamadı. S. M. nin söyledikleri, yeni gelen biri için tuhaftı.

- Şimdi, arkadaşım Digbi Duges ile beraber, kilisedeki orgun düdüklerini, nasıl değiştirdiğimizi anlatacağım. 1881 senesi sonbaharında bir cumartesiydi, Yaptığımız iş esnasında fevkalade ihtimam sarfettik ve sonunda, düdükleri o şekilde değiştirdik ki, yaptığımız şey kolay kolay anlaşılamazdı. Fakat, Pazar sabahı ayinde, orgcu yerine geçince neler olduğunu tahmin edebilirsiniz.

Doğum şehrinde, bu vakadan bugün dahi bahsedilir ve dünya durdukça bahsedilecektir.

Sarı saçlı kız, ellerini yüzüne daha fazla bastırdı, Ve bütün vücudu ile ürperdi.

Pipo içen genç adam, gayet ciddi bir vaziyette not almakta devam ediyordu. S. M. biran durunca:

- Bahsedilecektir, diye tekrar etti. Evet, sonra? S. M. düşünerek uzaklara baktı. Sonra kriket topuna. uygun bir çekiç vurarak kaleden geçirdi.

Polis hafiyesi Masters. otların üzerinden geçti ve şapkasını çıkardıktan sonra ;

- Günaydın, Sir Stanley, dedi.

S. M. selam vereceği yerde Masters'e döndü ve sadece;

- O, siz misiniz? dedi.

- Evet, benim. Uzun başlangıçlara hacet yok. Başınız belada galiba. Güç bir vaziyette bulunduğunuz için, beni çağırttınız, değil mi?

S. M. sert bir tarzda :

- Şimdi oturun ve rahat durun, dedi. Sizinle konuşmazdan evvel bir paragraf daha dikte etmem lazım.

Bunu söylerken, not alan genç adama baktı ve:

- Daha nekadardır var? diye sordu.

Piposunu ağzından çıkaran Kurtney :

- Aşağı yukarı yirmi sekiz bin kelime, dedi. Dün akşamki onbin hariç tabii.

- Duydunuz mu, Masters?

- Sir Stanley, ne yaptığınızı sorabilir miyim Allahaşkırıma?

- Hatıratımı dikte ediyorum.

- Neyinizi?

S. M. kelimenin ilk hecesinde durarak :

- Hatıratımı, diye cevap verdi. Otobiyografimi.

Masters. hareketsiz duruyordu.

Bu vaziyette, arkaya doğru taranmış saçları ile içinde muayyen bir korku saklıyan insanları andırıyordu.

S. M. ye biran daha baktıktan sonra :

- Herhalde benden henüz bahsetmemişsinizdir? dedi.

- Hayır. Fakat sıranız gelince anlatacağım.

- Bunu yapmamanızı temenni ederim, Sir Stanley!

Söze Kurtney de karıştı. Kendini takdim ettikten sonra:

- Bay Masters. sizin yerinizde olsam, hiç endişe etmezdim, dedi.

Şimdiye kadar, kırkbin kelime yazdığımız halde, henüz Sir Stanley'in

ikinci yaşındayız. Buna göre, sıra size gelinceye kadar epey zaman geçecek.

S.M. gayet ciddi olarak:

- Herhalde bu kitap çok kıymetli bir vesika olacaktır, dedi.

Sonra, gözlerini kırparak An Brovning'e baktı:

- Ne O, gülüyor musunuz ? diye sordu.

An. kollarını iki yana bıraktı, başını kaldırdı.

- Hayır. katiyen, dedi. Sadece biraz yorgunum da. Kurtney'in parmağı nasır tutmuş olacak. Niçin biraz ara verip Bay Masters'le konuşmuyorsunuz?

S. M., Brovning'i, Masters'e tanıttı :

- Matmazel An Brovning, Ris'in hususi katibesidir. Şimdilik benimle beraber çalışıyor.

Masters. An'a dikkatle baktı :

- Siz, dün akşamki vakada hazır bulundunuz, değil mi Matmazel Brovning? diye sordu, Şu halde konuşmadığım bir tek siz kalıyorsunuz.

S. M. hayretle Masters'e baktı:

- Acele iş buna derler işte! dedi.

Masters, etrafına bakınarak :

- Vakit, öğleyi hayli geçmiştir Sir Stanley! dedi.

- Fakat, kitabımı unutuyorsunuz oğul. Söyleyin bakalım, şimdiye kadar neler yaptınız?

- Müfettiş Agnef'le konuştum ve dosyaları okudum, Bundan başka, Madam Fan, Yüzbaşı Şarples, Bay Hubert Fan ve. doktor Rih'le görüştim. Fazla olarak ta. hizmetçiyi ve ahçıyı dinledim, Sonra da, cinayetin vukubulduğu odayı tetkik ettim.

Kurtney. iki şezlong getirdi. S. M. elindeki çekici attı ve içini çekerek kendini sandalyalardan birine Masters de, şapkasını dikkatle şezlongun kenarına astıktan sonra oturdu ve :

- Hepsi, birbirlerini göz önünde bulundurdıklarına bu kadar emin olmasalar. dedi. Ve An'a baktı. Herhalde, onun da orada bulunduğunu hatırlamış olacaktı,

Matmazel Brovning :

- Bu tamamen doğrudur, dedi. Masaya yaklaşan yegane insan Artur Fan oldu.

Masters. omuzlarını kaldırdı :

- Evet, dedi. Buna göre, ister istemez hepsinin suçsuz olduğuna hükmetmek lazım. Aksini ispat etmek biraz güç. Fakat bundan başka hepsinin birbirini himaye etmeleri ihtimali var. Kapı meselesine gelince, bu hususta bir şahidim var.

- Şahit mi? Bu da kim?

- Deyzi. Hizmetçi.

Masters. cebinden not defterini çıkardı.

- Deyzi, yatak odasında neler cereyan ettiğini merak etmiş. Meselenin bir hipnotizma oyunundan ibaret olacağından malumatı vardı, fakat herşeyi teferruatı ile öğrenmek istiyordu. Zaten onun yerinde olan hizmetçi, mütecessis olur. Bunun için, tecrübenin bütün devamı müddetince salonda kaldı:

- Neler anlatıyorsun oğul?

Masters, başını salladı :

- Evet Sir Stanley, dedi. Deyzi salonda kalmış. müddet sonra, Madam Fan, tecrübe icabı dışarı çıkınca, Deyzi derhal karanlık bulunan yemek odasına çekilmiş ve beklemiş. Madam Fan'ın, yarı açık bulunan kapıdan içersini dinlediğini de görmüş. On dakika sonra doktor Rih, tekrar kapıyı açmış ve Madam Fan'ı içeri davet etmiş. Bunun üzerine Deyzi, yerinden Ç1. karak, tekrar dinlemeye başlamış. Kasa bir zaman sonra sokak kapısı çalınmış. Mac Donald isminde bir kitapçı, Hubert Fan'ı görmek istemiş. Deyzi, onu başından savmaya çalışmışsa da muvaffak olamamış. Bunun üzerine Hubert Fan'ı çağırmak mecburiyetinde kalmış.

Masters. biran duıdu ve nefes aldı. Sonra anlatmaya başladı

- Hubert Fan, kitapçı ile evin önündeki merdivenlerde konuşmuş. Birşey için münakaşa etmişler. Deyzi, bu müddet zarfında hem onlara bakıyor ve hem de içerdekilere kulak veriyormuş,

Dikkatle dinliyen S. M., Masters'in sözünü kesti

- Dur oğul! Hubert'in, onu bu vaziyette yakalıyacağından korkmuyor muydu? diye sordu.

Masters, başını salladı :

- Hayır. Kızın söylediğine nazaran, adam ona hiçbir zaman çıkışmazmış. Bundan başka... Gayet nazik, altın gibi bir adammış.

- Ya! Sonra?

- Robert Fan, kitapçı ile konuştuktan sonra salona dönmüş. Fakat içeri gireceğine adeti veçhile, büfede bulunan konyaktan içmek için yemek odasına geçmiş. Oturma odasına ise, hançer tecriibesinden birkaç saniye sonra girmiş. Bir kelime ile, kendisinin masumiyet delilleri diğerlerinininki kadar kuvvetli.

Masters not defterini kapadı.

- Deyzi, söylediklerinin doğru olduğunu ve kapıdan kimsenin girmediklerini yeminle temin ediyor, dedi. Benim de anlattıklarına ve iddiasına inanmamama bir sebep yok. Buna göre kapı meselesi halledilmiş oluyor.

- Evet, bende bundan korkuyordum.

- Kapının, nazarı itibara alınmaması icabettiğinden, sizde emin misiniz Sir Stanley? Yoksa başka bir düşündüğünüz mü var?

- Ben de aynı fikirdeyim. oğul Pencereleer hakkında soyliyecek birşeyiniz var mı?

- Pencereleeri de dikkatle muayene ettim. Altında,akşam üzeri taze sulanmış, bir metre kare büyüklüğünde bir çiçeklik bulunuyor. Şayet, üzerine basılmış olsaydı, muhakkak surette iz hasıl olurdu. Pencereleerin dış kısmında, oldukça kalın bir toz tabakası var. Bundan başka. pencereleer. yerden iki buçuk metre yüksekte bulunuyorlar, Mevzubahs olan masa da, bunlardan üç metre mesafede duruyordu. Bu vaziyete nazaran pencereden de kimsenin girmesi ihtimali yoktur. Bunu da hesaptan çıkarmak icabedecek.

- Evet, hakkınız var,

Kurtney. başının içinde,herşeyin döndüğünü hissetti ve dayanamayarak:

- Fakat bu imkansızdır! diye bağırdı,

Masters. ona doğru döndü ve biran baktıktan sonra :

- Evet, dedi., Vaka biraz karışık. İşi tersinden tutmamız lazım.

Öldüreni biliyoruz. Fakat bu şahsın,kabahati olmıyan yegane insan olduğuna da eminiz.Bununla beraber hançerleeri kimin değiştirdiğini muhakkak bulmamız lazımdır.Bundan gayri herşey, boş ve lüzumsuzdur. Hiç kimseye "Bu saatte nerede bulunuyordun diye sormaya hacet yok. Çünkü bunu biliyoruz. "Bu şüpheli hareketinizi nasıl izah edersiniz?" diye de sormamıza hacet yok. Çünkü hiçkimse. şüpheli bir harekette

bulunmuş değildir. Zaten, bu vakada, böyle şeyler mevaubahs olamaz. Hipnotize! Lastik hançer! Aman Yarabbim! ..

S. M; gülümsedi :

- Ne kadar da heyecanlanıyorsunuz Masters.
- Evet öyle .. Olanlara kim heyecanlanmaz ki?

Eğer. hançerlerin nasıl değiştirilmiş olduğunu bana izah edebilirsiniz, çok memnun olurum. Fakat bana kalırsa bunun izahı yoktur ..

- İzahı vardır oğul!
- Bütün hakikatlere uyan bir izah mı?
- Evet; bütün hakikatiere uyan bir izah.
- Demek bunu buldunuz?
- Tabii. Gayet kolay.

Masters. yerinden kalktı fakat sonra tekrar oturdu. S. M. sözüne . devam etti :

- Düşündüklerimi şimdi açığa vuracağım, oğul.Fakat söylediklerimin, sizi yanlış yola sevkedeceğinden korkuyorum.

- Ben, yalnız hakikatlere göre hareket ederim; Sir Stanley. .

- Evet, bunu biliyorum ve zihnimi karıştıran da budur. zaten.. Çünkü, gökyüzüyle toprak arasında pek fazla şey vardır. Bununla beraber, şahitleriniz olan An Brovning, Yüzbaşı Şarples, Doktor Rih ve Hubert Fan'ın söylediklerine inanıyor musunuz? Bunlardan hiçbirinin mevzubahs olan masaya yaklaşmadıklarından emin misiniz?

- Buna inanmaktan başka ne yapabilirim ki? Aralarında anlaştıklarını iddia edemediğime göre, hepsine inanmam lazım.

- Pekala. Dışardan da kimsenin giremeyeceğine inanıyorsunuz demek?

- Evet.

- Şu halde bir tek izah kalıyor. Burada. kimsenin farkedemediği bir nokta var.

Masters. dikkatle S. M. ye baktı:

- Hançerleri. Artuf Fan'ın değiştirdiğini söylemek istiyorsunuz, .. buna susup gülmekten başka birşey yapılamaz. Çünkü Fan, öldürüleceğini biliyordu. Hatta bunun için ısrar dahi etti. Gömleğinin üzerine bir de işaret çizilmişti.Buna göre hançer hedefini şaşamazdı. Boşuna yorulmayın. Bir insanın bu şekilde bir intihara teşebbüs etmesine inanmam! Buna rağmen Fan, masaya yaklaşan yegane şahıstır.

S. M. içini çekti.

- Nihayet dediğim noktaya geldiniz, dedi.

- Yani?

- Kimsenin temas etmediği noktaya. Hay Allah cezasını versin.

Masaya kimsenin yaklaşmadığını o kadar çok tekrar ettik ki, arada, masaya bir kişinin daha yaklaştığını unuttuk. Yalnız yaklaşmakla da kalmadı, önünde o şekilde durdu ki, masayı, hazır bulunanların gözünden sakladı. Bu şahıs bol kollu bir elbise giymiş,ti. Onun kimseye göstermeden kolundan hakiki hançeri çıkarıp .sahtesile değiştirmesi işten bile değildi. Bir cümleyle söylemek icabederse bu, Madam Fan'ın ta kendisi idi.

X

An, gayet sessiz oturuyordu. Ayaklarını birleştirmiş, yere bakarak düşünüyordu. S. M.nin yüzüne bakmak için başını kaldırıncı,sarı saçları güneşte parladı. gözlerinde itimatsızlık seziliyordu. Biran sonra:

- Yanılıyorsunuz, dedi. Kadının tam manasile hipnotize edilmediğini mi söylemek istiyorsunuz? Onun yaptığını mı zannediyorsunuz? İmkansız!Viki'yi gayet iyi tanırım ve çok ta severim. Hiç zannetmiyorum ki..

S. M., gözlüklerinin üzerinden bakarak :

- Öyle mi? dedi. Yatak odasına çıkıp iğneyle tecrübe yapmak isteyen siz değil miydiniz?

An, yumruklarını sıktı.

- Ben yukarı, pudriyeri mi almak üzere çıkmıştım,dedi. Kimsenin inanmak istememesine rağmen, hakikat bundan ibarettir!

Masters. ilk defa olarak gülümsedi.

Takip ettiğiniz yolun sonunu görüyor musunuz Sir Stanley? diye sordu.

S. M., polise dik dik baktı. Masters sözüne devam etti :

- Söz aramızda, ben bu hipnotizma oyununa katiyen ehemmiyet vermiyorum. Burada meselenin ilmi tecrübeden ibaret olmadığını da biliyorum. Fakat bu, vaziyeti katiyen değiştiremez, Sonra, birde şu iğne

meselesi var. Madam Fan'ın koluna bir iğne batırılmış değil mi? Siz gördünüz mü?

Bunu sorarken. An Brovning'e baktı.

- Evet doğrudur, gördüm.

S. M. , Masters'e bakarak:

- Bunu bir kişi daha gördü, diye söylendi. Yanınızda bir iğne var mı oğul?

- Nasıl iğne?

- Nasıl olursa olsun. İğne olsun da.

S. M. elini uzattı.

Masters. karşısındakine bir dakika baktı yakasını çevirerek iki toplu iğne çıkardı ve:

- Bir iğne dahi bulsan al kaldır, dedi. Bunu bana, senelerce evvel annem öğretmişti ve bir daha da unutmadım. Şimdi ...

S. M. , Masters'in sözünü kesti :

- Biraz çenenizi tutun da istediğimi bana verin dedi.

Masters ona iğneyi uzattı. S.M, cebinden bir kibrit çıkarıp yakıncaya kadar, iğneyi dudaklarının arasında tuttu. Bundan sonra.iğneyi alevde güzelce yaktı ve:

- Madam Fan'ın kolunu delmezden evvel, dostumuz Rih'i de böyle hareket ederek iğneyi dezenfekte etmiş olmasını temenni ederim, dedi.

- Hatırladığıma nazaran böyle birşey yapmadı.

- Ya? Doğru bir hareket değil. Bu işte büyük tehlike mevcuttur. Şimdi hepiniz dikkat edin. İhtiyar adam size bir oyun yapacak.

S. M., sol kolunu dizinin üzerine koydu ve derisini gerilecek bir şekilde bastırdıktan sonra, muayyen bir nokta aradı ve iğneyi sonuna kadar batırdı.

Hepsi gayriihtiyari ürperdi. An, başını salladı ve yavaşça :

- Müthiş birşey, diye mırıldandı. Bana batırıyor sanki. Fakat siz birşey hissetmediniz mi?

- Hayır kızım. Çünkü hiçbir yerim acımadı. Masters. S. M. ye hayretle baktı. S. M. :

- Evet vaziyet böyledir oğul, dedi. Basit bir tıbbi hakiikat. Çoktan tanınmış bir numara.

Konuşmasına bir müddet ara verdi. Kahverengi gözleri, uzaklara bakıyordu. Bu anda son derece düşünceli görünüyordu. Sağ elini ileri uzattı ve birşey ezer gibi parmaklarını oynatmaya başladı. Fakat diğerlerinin sesini işitince düşüncelerinden ayrıldı.

- Hayır, dedi. Ben bir dahi değilim. Bunu herkes yapabilir. Yalnız, damarsız bir yer seçip, deriyi germek lazımdır,

İğneyi çıkardı. Bir tek damla kan bile görünmedi.

S. M., An'a baktı:

- Bir defa tecrübe etmek ister misiniz? diye sordu. An:

- Hayır, teşekkür ederim, diye cevap verdi.

Kurtney'in de tecrübeye karşı hiç hevesi olmamakla beraber An'ın ona doğru baktığını görünce tereddüt etmeden :

- İğneyi bana verin, dedi.

S. M., iğneyi bir defa daha dezenfekte etti. Kurtney, gömleğinin kolunu sıvadı ve iğneyi batırdı. Fakat batırmasile, bağırması bir oldu.

S. M., gayet sakin bir sesle:

- Bunu zaten tahmin etmiştim, dedi. Siz, gayri ihtiyari acı duyacağınızı düşündünüz. Birşey olup olmayacağını anlamak için, iğneyi yavaş yavaş batırdınız, Ve bunun için de acı hissettiniz, Bu yanlıştır, oğul Sizin hissiniz

Masters. Sir Stanley'in sözünü kesti :

- Allah cezasını versin, dedi. Bu vakada herşey hisle alakadar. Fakat buna rağmen, hiç olmazsa şimdi, Madam Fan'n mükemmel suretle hile yapabileceğine kanaat getirdik. Tecrübeyi yapan Rih'tir, Buna göre, ikisinin birlik oldukları anlaşılıyor.

S. M. itiraz etti :

- Hayır, heyır! Katiyen! dedi. Bu, Madam Fan' ın hile yaptığını ve Doktor Rih ile birlikte çalıştığını ispat etmez. Rih, onun hile yapmadığını gayet iyi biliyordu,

Masters. hayretle :

- Nasıl? diye sordu.

- Çünkü. kendisi, daha sonra ona, hipnotizmanın tesiri altında bulunduğu bir zamanda, sizin de öğreneceğiniz birkaç soru sordu. Fakat bu genç bayan ...

S.M An'ı gösterdikten sonra sözlerine devam etti,

İşte Rih, ona kanaat getirmek için bu küçük oyunu yaptı. Bütün mesele bundan ibarettir.

Masters. cebinden not defterini çıkardı ve yapraklarını çevirmeye başladı. Bu sayede, söylediklerine fazla kıymet verdirmek istiyordu.

- Mesela, diye söze başladı. Madam Fan'ın, DokRih'i aldatmış olması ihtimalini tasavvur edelim. mümkündür, değil mi? Birçok kadınlar, insanın tahmin etmediğinden daha kuvvetli aktördürler.Elinde, hançerleri değiştirecek imkan vardı. Sir Stanley, yegane şüphe edilecek insanın o olduğunu siz kendiniz de kabul ettiniz zannederseniz?

- Hadiselerin cereyanına bakılacak olursa, evet.

- Fakat şayet lastik hançeri kolunun içine sakladıysa bu alet nereye gitmiştir? Agnef, bana arka oturma odasını iyice aradığını söyledi.

S. M., hiç heyecan eseri göstermeden :

- Zaten bu mümkün değildi, dedi. Çünkü ben onu çoktan bulmuştum.

- Buldunuz mu?

S. M., elini pantolonunun cebine soktu ve lastik hançeri çıkararak ileri, geri bükte.

Masters. hayretle :

- Bunu nerede buldunuz, Sir Stanley? diye sordu. !

- Divanda. Hançer, aralığa sıkıştırılmıştır. Burası,Madam Fan'ın hipnotize edildikten sonra yattığı divandır.

Ortada kısa bir sessizlik oldu. Bu sessizliği, Masters bozdu:

- Hançeri ne vakit buldunuz? diye sordu.

- Dün akşam,

Masters, derin derin nefes aldı.

- Şu halde, bütün mesele izah edilmiş oluyor.dedi. Demek ki hipnotizma hileymiş.

S. M. gülümsedi.

- İşte sizin gördüğünüz hakikatler bundan ibaret Masters, diye cevap verdi. Fakat bu işte bir pürüz var. Burada oturan genç adam ...

Sir Stanley'in kalın işaret parmağı, Kurtney'i gösterdi.

- Madam Fan'ın yatak odasına getirildiği andan," bizim içeri girmemize kadar geçen müddet zarfında balkonda bulunuyordu. Şimdi size anlatacağı hakikatleri dinleyin ve sonra keşiflerinizle iftihar edin:

Filip Kurtney, tamamen şaşırılmış bir vaziyetteydi.

An, dönmüş onu hayretle süzüyordu. Kurtney, kızını yüzüne bakmaya cesaret edemedi fakat buna rağmen onun bakışlarının üzerinde dolaştığını hissediyordu.

S. M. nin geçen gece, bu hakikatleri ağzından nasıl kaptığını hatırladı. Rüzgar otların arasından eserken beraberce ay ışığı altında, köşkün önünde durmuşlardı. İfşa ettikleriyle, An'ın gözüne bir casus, bir fesatçı gibi görünecekti. Fakat Viki Fan'ın hesabına memnundu.

Polis hafiyesi Masters. tamamen şaşırmıştı.

- Anlattıklarınız şaka değil mi? diye sordu.

- Doğru olduğuna yemin edebilirim.

Masters, derin bir nefes aldı:

- Fakat... Fakat, oldukça iyi mevki sahibi Artur Fan, bu zavallı Poli Alen'i niçin öldürmüş olabilir? dedi. Sonra, kızı nereye götürmüş? Agnef bana, şehirde bir cinayet işlendiğinden bahsetmedi.

Kurtney, omuzlarını kaldırdı:

- Ben sadece, Madam Fan'ın söylediklerini tekrar ettim. dedi.

- Bunları hipnotize vaziyette iken mi anlattı?

- Evet. Doktor Rih, Madam Fan'a, bu cinayetten, başka birinin de haberi olup olmadığını sordu. Cevap alacağı anda kapı vuruldu. Fakat kadın bundan evvel "Evet" demişti.

- Bu şahsın kim olduğunu söylemedi mi?

- Hayır!

S. M., lafa karıştı:

- Düşünün bir defa, Masters, dedi. Muhakkak surette bir kadın avcısı olan dostumuz Artur Fan ...

Kurtney. An'ın ürperdiğini gördü .. Sir Stanley, sözüne devam etti :

- Bir suç işlemiş. Fakat bunu pahalı ödediği muhakkak Karısı bunu biliyordu. Ondan, bunun için nefret ettiğini ve başka birini sevdiğini tasavvur edelim. Şu halde, kocasını öldüreceğine, sadece polise müracaat etmesi kafi gelmez miydi?

Ortalığı yine, bir sessizlik kapladı. Masters, kendini mağlup hissediyordu.

Yavaş yavaş batmıya başlayan güneş, Şeltenham'daki evlerin kırmızı damlarını parlatıyordu. Güneşin şuaları yüzüne vurduğu için Masters, gözlerini kırpma mecburiyetinde kalıyordu. Biran sonra :

- Şayet, bütün hikayeyi, Madam Fan kendisi uydurmadıysa, herşey yolunda demektir, dedi.

- Bunu tesbit etmek gayet kolay oğul. Agnef'le beraber kısa bir tahkikat yapın. Poli Alen'in izlerini takip edin. Şayet, bütün bunlar doğruysa, ki ben bundan tamamen eminim, Madam Fan'ı ittiham etmek, biraz güç olacak.

S. M., An'a döndü ve:

- Buna ne dersiniz? diye sordu. Siz Artur Fan'ı daha yakından tanıyordunuz. Bunu yapabilecek kabiliyette bir insan mıydı?

An S. M. ye dönmeden gözlerini indirdi. Kurtney, kızın düzgün profiline. dolgun dudaklarına, küçük burnuna dikkatle baktı. Onun birşey söylemek istediğini, fakat sonra vazgeçtiğini gördü. Sağ ayakkabısının topuğu ile otlara bastırırken :

- Onu yakından tanımazdım ki. diye cevap verdi.

- Poli Alen kimdir? Bu kıızı tanır mıydınız? An, başını salladı :

- Bu ismi hiç işitmemiştim, dedi.

- Siz benim sualime cevap vermediniz. Kanaatinizce, Artur Fan, böyle bir cinayet işleyebilecek karakterde miydi?

An, bu defa dikkatle S. M. ye baktı.

- Evet, mümkündür! dedi. Bu hükmü, akrabalarından duyduklarıma nazaran veriyorum.

Bir dakika sustu ve Sonra devam etti :

- Fakat bu kız ne vakit öldürüldü? Bilmiyorum.

Belki de Temmuz ortalarında? Ayın onbeşinde.

Kurtney, hayretle kıza baktı ve:

- Madam Fan bu hususta birşey söylemedi,

S. M., ileriye doğru eğilerek :

- Bu tarihi nereden çıkanyorsunuz? diye sordu.

- Çünkü bu tarihte, Fan'ların evine gitmiştim. Bütün hazır bulunanlar, hayretle An'a baktılar.

Masters dahi soğukkanlılığını kaybetti. An, biraz şaşırır gibi oldu.

- Belki bunun hiç ehemmiyeti yoktur, dedi. Sadece demek istiyordum ki ...

S. M., kızın sözünü kesti:

- Buna karar vermek hakkını bize bırakın da, şimdi siz o akşam neler cereyan ettiğini anlatın! dedi.

An, dudaklarını ıslattı :

- Birşey olmadı, dedi. Viki'yi görüp, ondan biraz almak için gitmiştim. Biz, Fan köşkünün yakında oturuyoruz. Saat dokuzu biraz geçiyordu. Ayın tam onbeşi olduğunu iyi hatırlıyorum. Çünkü bir evvel, yani 14 Temmuzda, bir eğlence tertip etmiştik.

An, sustu ve bir müddet ellerine baktıktan sonra devam etti:

- Kapıyı birkaç defa çalmama rağmen, evde bir hareket olmadı. İçerde ışık ta yanmıyordu. Evde kimsenin, hata hizmetçinin dahi bulunmamasına hayret ettim. Bir defa daha çaldım fakat yine bir netice elde emedim. Gitmek üzereydim ki, Artur kapıyı açtı.

- Sonra? .

- Gömleğinin üzerine siyah kolluklar takmıştı. Bunu iyi hatırlıyorum çünkü, onu daha evvel hiç kollukla görmemiştim. Beni görünce, Viki'nin evde olmadığını söyledi ve kapıyı yüzüme kapadı. Hareketini hiç te nazik bulmamakla beraber benim için dönmekten başka çare kalmadığını anladım.

Anlatılan hikaye, gayet basit ve aleladeydi. An'ı dinleyenler, bunu tabii bulmaktan çok uzaktılar. Kurtney'in içinde, bu işlerin arkasında feci bir hadisenin gizli olduğu hissi vardı. Fakat o, bu hadisenin menşeiini kendi kendine izah edemiyordu. An'ın, anlattıkları zihninde bazı resimler çizmişti :

Perdeleri inik, karanlık bir ev ve divanın üzerinde yatan bir vücut.

Biran sonra S. M. sessizliği bozdu ve :

- Bildiğiniz bundan ibaret mi? diye sordu.

- Evet. Hepsinin bundan ibaret olduğuna yemin ederim.

Masters. başını salladı :

- Müsaade ederseniz, anlattığınızın pek fazla birşey olmadığını söyleyebilirim Matmaze! Brovning, dedi. Fakat her ihtimale karşı, bir defa da bu yoldan yürüyeceğim.

Biran, sustu ve içini çektikten sonra devam etti:

- Çok karışık bir vaka. Hançerleri kimin değiştirdiğini bilmediğimiz gibi, cinayetin sebebini de anlayamıyoruz. Yüzbaşı Sharples ... Evet, şu halde sebep mevcut, fakat o da lastik hançere elini bile sürmemiş. Hubert

Fan ... Yeğeninden bir tek kuruş bile miras alamayan ihtiyar bir bekar. Artur Fan, herşeyini karısına bırakmış. O da ölünce, serveti hayır cemiyetlerine dağıtılacak, Doktor Rih... Onu da itham edecek hiçbir sebep yok. Matmazel Brovning ...

Masters, sözünü kesti ve An'a bakarak güümsedi.

- Sizi de beraber saydığım için affınızı dilerim, dedi.

- Rica ederim. Vazifenizi yapıyorsunuz.

- Bildiğiniz gibi, Matmazel Brovning için de bir sebep yok. Hançerin değiştirilmesine gelince, işin o ciheti bir muamma.

Masters not defterini kapadı ve başını salladı :

- Vaziyet bu merkezde Sir Stanley, dedi.İsterseniz, hizmetçi Deyzi'yi, ahçı Madam Proper'i sorguya çekin.

S. M., elini kaldırdı :

- Dur bakalım Masters, dedi. Ahçı neler söyledi? Bildiklerinize birşey ilave etmedi mi?

- Madam Proper mi? Hayır. Kendisi her gece saat dokuzda yatarmış. Odası da ikinci katta. Olandan haberi bile yok.

Masters. birşeyler söylemek istiyordu. Fakat uzaktan birinin koşarak yaklaştığını duyunca sustu. Kurtney sesin geldiği tarafa bakınca, gelenin Yüzbaşı Şarples olduğunu gördü. Herhalde, Fan'ın evinden geliyordu.

Yanlarına gelince, selam vermeden S. M. ye döndü ve:

- Sir Stanley, dedi. Tıbbi işlerden anladığınız doğru mu?

- Evet oğul.

- Şu halde Allahaşkına gelin ve Viki Fan'ı bir defa muayene edin!

Şimdi hemen gelebilir misiniz?

- Ne oldu?

- Bilmiyorum! Aile doktorunu çağırdım fakat o, şehrin öbür ucunda oturuyormuş. Endişemde gittikçe artıyor. Evvela boynunun tutulduğundan, sonra da çenelerinin ağrıdığından şikayet etti. Doktor çağırmanı istemedi. Fakat ben ısrar ettim. Çünkü..

S. M., Yüzbaşının sözünü kesti ;

- Bu ne vakit oldu? diye sordu?

- Tahminen bir saat evvel başladı..

- Bütün gün kendini iyi hissetmedi, değil mi?

- Evet, evet.

- Yutkunurken güçlük çekiyor mu?
- Şarples, bir dakika düşündü. Sonra;
- Evet, diye cevap verdi. Çay içerken, burnundan şikayet ettiğini ve bunun için çayını bitiremediğini hatırlıyorum.
- Şarples, gayriihtiyari, ortada tuhaf bir havanın estiğini hissetti.S.M.nin bakışını takip etti ve Kurtney'in elinde bulunanı gördü.
- Bu, acıtmadan koluna batırmağa çalıştığı bir iğneydi.
- S. M., cebinden saatini çıkardı ve rakamlarını sayar gibi, parmağını camın üzerinde gezdirdi.
- Şarples, sabırsızlıkla :
- Ne oluyor? diye sordu. Siz birşey biliyorsunuz! Nedir?
- Sus, oğul!
- Bana söylemek istemediğiniz birşey var! Benden birşey saklıyorsunuz. Bunu bana derhal söylemenizi istiyorum! Nedir? Nedir?
- S. M., ona sert sert baktı.
- Şayet size ne olduğunu veya ne tahmin ettiğimi söylersem, bir erkek gibi bana yardım edecek misiniz? dedi.
- Evet! Evet!
- Tetanos. Belki feci bir ölüm.

XI

- Uzaktan, kilisenin çanı duyuldu. Saat dokuzdu.
- Ay ışığı, Fan villasının ön bahçesinde duran ve mütemadiyen yatak odasının . pencerelerine bakan iki kişiyi aydınlatıyordu. Bu pencereler, tamamen kapalı ve perdeleri de inikti. çünkü tetanosta, herşeyden evvel hastayı, hava cereyanından korumak lazımdı.
- Sokağın içinde, doktor Nistedal'in otomobili ile tetanos serumunu getiren imdadı sıhhiye otomobili duruyordu.
- An Brovring ve Filip Kurtney. yavaşça konuşuyorlardı. An :
- _ Kurtulmak ümidi var mı acaba? diye sordu.
- Bunu muhakkak öğrenmem lazım.
- Ben de bilmiyorum. Fakat bir yerde okuduğuma göre, nöbetler. yani alametler çok çabuk gelirse, hastanın kurtulma ümidi yokmuş.

An, küçük yumuşak elini genç adamın omuzuna koydu. Kurtney, üzerine temas eden bu parmaklarını titrediğini hissetti. Kızın, soluk benzi, korkudan ve heyecandan açılan gözleri onu müteessir etti.

An, birdenbire irkildi ve:

- Fakat, dedi. Böyle küçük bir iğnenin, bu kadar büyük dert açması mümkün mü?

- Maalesef mümkün. Sonra, sonuna kadar kola batırılmış olduğunu unutmamamız lazım.

An, ürperdi,

- Bu iğneyi kullanmadığım için Allaha şükretmeliyim, dedi. Zavallı Viki!

Kurtney, sağ elini, onun titreyen elinin üzerine koydu ve biraz teskin etmek ister gibi okşadı. Bir dakika sonra, tekrar konuşmaya başladı:

- Fakat ben, iğnenin paslı olduğunu zannetmiyorum, dedi.

O anı hatırlamıya çalışan Kurtney devam etti:

- Paslı değildi ki, ışık üzerine vurduğu zaman parladığını görmüştüm. Bundan başka, bu işin asla alakası yok. Bu basil, havada, toprakta, her yerde bulunabilir.

An, bir defa daha ürperdi. Birden, büyük pencerelerden ikisi aydınlandı. Bunlar, Viki'nin yatak odasının karşısında bulunan salonun pencereleriydi. Önlerinde bir gölge peyda oldu. Bu, muhakkak Hubert Fan'dı, Hubert, ellerini arkasma kavuşturmuş, aşağı yukarı dolaşıyordu. Etrafta ne bir gürültü ne de bir ses duyuluyordu.

Kurtney. sessizliği bozdu ve:

- An, mütemadiyen kapalı bir pencereye bakmanız ve bukadar müteessir olmanız hiç te doğru değildir, dedi. İçeri girin ve biraz oturup istirahat edin. Ve yeni birşey olunca, Sir Stanley bize muhakkak haber verir.

An, ağlamak üzereydi. Güç duyulur bir sesle :

- En fazla üzüldüğüm nokta, Viki'nin çok namuslu bir insan olduğudur, dedi. Kendisi, daima doğru yoldan yürümeyi sever ve başkaları için kendisini feda etmekten çekinmezdi. Buna rağmen ...

Bu anda, bahçe kapısı açıldı.

Lacivert bir elbise giymiş olan ve başında siyah şapka taşıyan Dr. Rih, kapıyı kapadı ve .miiteredit adımlarla eve yaklaştı. Ağaçların altında bulunan gölgelere dikkatle bakarak :

- Matrnazel An Brovnırıg, değil mi? diye sordu.Ve bay ...

- Kurtney.

- Evet, Bay Kurtney. Sir Stanley'in katibi.

Rih, çenesini okşadı,

- Sizi rahatsız etmiyorum ya? diye sordu. Ben,sadece yeni birşey olup olmadığını öğrenmiye geldim.

An:

- Yeni birşey! diye bağırdı.

- Ne dediniz?

- Doktor Rih! İhmaliniz ve dikkatsizliğiniz yüzünden kaç kişiyi mahvettiğinizi bilmiyorum? Fakat dün gece, Viki Fan'ı öldürdünüz. Şimdi ölüm döşeğinde yatıyor, anlıyor musunuz? Ölüyor!

Rih, hayretle kızın yüzüne bakıyordu.

- Fakat neden bahsediyorsunuz. Allahaşkımza? diye sordu.

Kurtney, elini An'ın omuzuna koydu ve:

- Sinirlenmeyin An, dedi.

Sonra doktora dönerek :

- Doktor Rih, Madam Fan'ın koluna bir iğne batırdığınızı hatırlıyorsunuz, değil mi? diyesordu.

- Evet, tabii. Ne olacak?

- Tetanos! Doktorlar yukarda, yanında.

Biran sessizlik oldu. Doktor Rih'in ağır ağır nefes duyuluyordu. Biran sonra, bas sesi ortalığı kapladı.

- Bu imkansız birşey.

- Gidin kendiniz görün.

- Size bunun imkansız olduğunu söylüyorum. İğne tamamen temizdi.

Bundan başka.

Rih, sustu ve elile şapkasını bastırdı. Biran daha durduktan sonra, döndü ve ağır adımlarla eve doğru yürüneye başladı. Kurtney ve An, onu takip ettiler.Evin kapısı, aralıktı ve salonda ışık yanıyordu.

Rih, şapkasını çıkardığı zaman yüzünün sapsarı olduğu görüldü.

- Yukarı çıkabilir miyim? diye sordu.

- Sizi içeri bırakacaklarından şüpheliyim. Odada, doktorlarla beraber, Skotland Yard'dan bir memur var.

Rih, tereddüt etti. Kütüphanede ışık yanıyordu. Doktor, An ile Kurtney'e kendisini takip etmeleri için işaret verdi ve kütüphaneye girerek kapıyı kapadı.

Bu odanın nadiren kullanıldığı anlaşıyordu. Büyük yazıhanesi. yüksek ocağı ve ağır ağaçtan yapılmış masaları ile. insanın üzerinde tuhaf bir tesir yapıyordu. Yeni ve okunmamış oldukları anlaşılan kitaplar, iki duvarı da kaplıyorlardı. Yazıhanenin üzerinde bulunan bir gece lambası, yanıyordu. Konuşmaya ilk başlayan, Rih oldu.

-Şimdi, dedi. Lütfen bana, gelen nöbetleri ve vaziyeti etraflıca anlatın.

Kurtney, bildiklerini tekrar etti.

- Bu nöbetler ne vakit başladı?

- Zannedersen, öğleden sonra:

Rih, kulaklarına inanamıyormuş gibi:

- Aman Allahım diye söylendi. Eli ile alnını oğdu ve sonra saatine baktı:

- Sadece 16 saat! diye mırıldandı. Buna inanamıyorum. Bu kadar çabuk olması için

Sesi tuhaf, boğuk boğuk çıkıyordu. Omuzlarını kaldırdı.

- Sekiz senedenberi mesleğimi bırakmış olduğum için unuttum, dedi. Bundan başka da ruhiyatçıydım.

Gözlerini kitapların üzerinde gezdirdi.

- Acaba, burada tıbbi bir kitap bulunur mu? diye sordu. Ha, işte bir ansiklopedi. Belki bildiklerimi tazeleyebilirim ..

Kullanacağı cildi çıkardı ve yazıhanenin yanına gitti. fazla aramasına lüzum kalmadı. Çünkü, bu malumatın bulunduğu sahifeye, herhalde işaret olmak üzere bir kağıt konmuştu. Rih :

- Başkası da Tetanos hakkında malumat almak istemiş, dedi. Belki de biri, bu hastalığın ne kadar ...

An,doktorun sözünü kesti ve kendisi devam etti:

- Ne kadar tehlikeli olduğunu, değilmi?

- Evet. Bhusus, iş son safhaya gelince.

- Buna sebep te sizsiniz, doktor!

Doktor Rih, solgun yüzünü An'a çevirdi :

- Matmazel Brovning, dedi. Ben, hayatta çok çektim. Fakat bu defakini hiç te hak etmedim.

Bu anda kapı açıldı ve içeri Sir Stanley Merival girdi. Üzerinde, hala kısa kollu gömleği ve beyaz pantolonu vardı. Fakat yüzündeki ifade tamamen değişmişti. An ve Kurtney tecessüsle ona baktılar. S. M. :

- Henüz bir salah yok, diye söylendi Bilakis vaziyet gittikçe fenalığa doğru seyrediyor.

Sesi o kadar hafif çıkıyordu ki, kendi kendine söyleniyor gibiydi:

- Teşhis mesuliyetinin üzerimde bulunmamasına şükrediyorum. Nöbetler ve alametler tamamen uyuyor. Tuvalet masasında bir paslı iğnenin ,bulun..

Doktor Rih, S. M. nin sözünü kesti :

- Sir Stanley! dedi.

- O! Siz de burada mısınız oğul?

Rih, elindeki kitabı kapadı:

- Ben, bir defa bu vakanın içine karıştırıldım. Dedi.Fakat, şunu sizin yüzünüze söylüyorum ki, bir defa daha karıştırılmama asla müsaade etmiyeceğim. Bu hadiseye inanamıyorum! On altı saat! Bu alametler ve nöbetler pek erken başlamış.

S. M. içini çekti :

- Biliyorum oğul, dedi. Bu hakikat, benim. zihnimi de yoruyor.

Rih, kaşlarına kaldırdı :

- Sizin de doktorluktan anladığınızı bilmiyordum, dedi.

- Eh, biraz.

- Tedavi için ne yapıldı?

- Tetanos serumu ...

- Nekadar?

- İkibin. Bundan başka, ağrılara karşı da morfin yapıldı. Başka ne yapılabilirdi ki?

S. M., odanın içersinde aşağı yukarı dolaşmaya başladı. Nihayet, işlemeli bir sandalyaya oturdu.

- Evet, dedi. Nöbetler fazla erken başladı. Buna göre ..

Gayet yavaş konuşuyordu.

- İğnenin, daha evvel tetanos basilleriyle temasa getirilmiş olması lazım.

Bu sözler üzerine, odayı bir mezar sessizliği kapladı. Bu, vücutların bile hissedebildikleri bir sessizlikti. Rih, elini yazıhanenin üzerinde bulunan küreye koydu ve çevirmeye başladı. Biran sonra:

- Evvelden hazırlanmış bir cinayet olması ihtimalini mi düşünüyorsunuz? diye sordu.

- İmkansız gibi görünmekle beraber, bu yegane izah şeklidir. Buna göre ...

S. M., sözünü kesti. Düşünceleriyle, uzaklarda dolaştığı belli oluyordu. Gözlerinde müthiş bir ifade vardı. Ellerini oğuşturuyordu. Birdenbire ayağa kalktı ve:

- Affedersiniz. Gitmem icabediyor.dedi ve kimseye birşey söylemeden, kapıyı arkasından kapadı, çıktı. Biran sonra, koridora uzaklaşan ayak sesleri işitildi.

An:

- Tetanos basilleri.diye söylendi. Gözlerinde korku alametleri peyda olmuştu.

- Fakat, bu da imkansız, değil mi doktor? diye sordu.

- Bunu bana sormayın. Cevap vermekten çekiniyorum.

Doktor Rih'in yüzü, korkunç bir ifade almıştı.

- Doktor!

- Evet?

- Şayet Viki ölecekse? .. Ne vakit ölür?

- Bunu nasıl bilirim? Tetanos vakalarında ölüm,alametler gözükmeye başladıktan 24 saat sonra vuku bulur.

An, kapıya baktı ve :

- 24 saat, diye tekrar etti. Aman Allahım ne müthiş!

Rih, fazla birşey söylemedi. Arkasına bile bakmadan kütüphaneyi terketti.

Dakikalar, birbirini kovalıyordu. An, ansiklopedilerini yerine koydu. Sonra :

- Artık eve gideceğim, dedi. Burada yapacak işim kalmadı ve yarın, erken kalkmam lazım. Beni biraz götürmez misiniz?

- Sizinle evinize kadar geleceğim,

- Arka kapıdan çıkarız Ben gayet yakında.Drayton sokağının başında oturuyorum.

Takibeden saatlerin, onlara neler hazırladığını tahmin etmeksizin, beraberce salona çıktılar ve yemek odasına geçtiler. Yukarıdan. anlaşılmalıyan bir takım sesler geliyordu. Bir defasında, daha fazla bağırın Stanley'in sesi duyuldu:

- Gittikçe ağırlaşıyor.diyordu. Bundan sonra söyledikleri duyulmadı. Yemek odası karanlıktı. Fakat arkasında bulunan mutfakta, ışık yanıyordu. Buz dolabının üzerinde duran saat, muntazam tiktaklarla çalışıyordu. İçerde, Deyzi, bir sandalyeye oturmuş, arada sırada göğüslüğünün ucuyla, gözyaşlarını siliyordu. Biraz ötede. Kurtney'in tahminine göre. ahçı Madam Proper olan. Kır saçlı bir kadın duruyordu. Kendine hakim olmıya çalıştığı halde, yüzündeki ifadeden, ıstırap çektiği belli oluyordu.

Kurtney, mutfağın kapısını açınca, An içeri girdi

Geceniz hayırlı olsun Madam Proper, dedi. Geceniz hayırlı olsun, Matmasel Brovning. Henüz yatmamışsınız?

İlk defa olarak saat dokuzu geçiriyorum. artık Deyzi Matmazel Brovning, şu komik kim?

- Hangi komik adam, Madam Proper?

- Şu çıplak kafalı.

- Doktor Rih'imi söylemek istiyorsunuz?

- Hayır. Onu tanıyorum. Bu hipnotizma yapan adamdır. Kendisi kaç dakika evvel, selam vermeye bile tenezzül etmeden buradan geçip gitti. Hayır. Söylemek istediğim o değil, Ben şu, beyaz pantolonlu, kısa kollu gömlekli, uzun boylu adamdan bahsediyorum. Hipnotizmacıdan evvel, yanıma geldi ve bir sürü sual sordu.

- Ah, bu Sir Stanley Merival'dır. Madam Proper, irkildi,

- Meşhur hafiye ha? dedi.

Komik adamın, birdenbire gözünde yükseldiği muhakkaktı.

- Sorgu esnasında, dedi. Düşünceleri ile başka yerde dolaşıyordu sanki. Ne söylemek istiyordum. E. e. Matmazel Brovning, Yüzbaşı Şarples'in,Madam An'ın yatak odasına girmesini doğru buluyor musunuz? Şimdilik kendisi bahçededir. Fakat, Bay Fan'ın cesedi henüz daha soğumadan, bütün gün buralarda dolaşmasını hoş görmüyorum.

Bay Fan'ı severdim, demem. Kendisi, bana karşı çok itimatsızdı ve bütün hesapları santimine kadar isterdi. Biraz daha centilmence davrananlar hoşuma gider. Mesela Bay Hubert gibi. O da parasının üzerine titriyor gibi gözükür fakat buna rağmen, bize karşı daima nezaket ve şefkatle hareket eder. Benim fikrimce ...

Kurtney'in fena halde canı sıkılıyordu. Ahçının, artık hiç susmayacağını tahmin ediyordu. Aklına bir fikir geldiği için kadının sözünü kesti:

- Madam Proper, Sir Stanley'in size ne gibi sualler sorduğunu soyliyebilir misiniz? dedi.

. Madam Fan'ın bugün neler yediğini sordu.

- Ya!

- Evet. Hatta bunu birkaç defa tekrar etti. Ben her defasında Madamın, ağzına bir tek lokma yemek almadığını söyledim. Öyle değil mi Deyzi? Evet ... Yüzbaşı Şarples'in, bugün saat 4 te ona götürdüğü Grap-Frui'den başka tabii. Madam kendini biraz rahatsız hissedince, Grap.Fruiden başka birşey yemez zaten. Her ne kadar bunun, bir insan için gıda teşkil edemiyeceğini defalarca söyledimse de, lafımı dinletemedim.

- Evet, hakkınız var, Madam Proper. Fakat ...

- Şayet, söyledikleri gibi, zavallı Madam Fan ölecekse, ne yiyip ne yemediğini öğrenmiye ne lüzum var sanki? Benim fikrim bu.

XII

Muftaktaki saat muntazaman işliyordu.

Kurtney, üzerine çöken düşüncelerden silkindi ve ;

- Şimdilik bize müsaade Madam Proper, dedi.Matmazel Brovning, eve gidip istirahat etmek istiyor.

-Evet. Hemen gitsin .. Bizim uykusuz kalmamız kafi. Allah rahatlık versin.

- Size de Madam Proper. Allah rahatlık versin Deyzi.

Deyzi, sadece içini çekerek cevap verdi. Kurtney'le, An, dışarı çıkınca, biran için, ay ışığı ile mutfaktaki ışığın farkı gözlerini kamaştırdı. Evin etrafında dolaştılar ve garajın yanından geçerek, gül bahçesine giden yolu takip ettiler. Yolda, An konuşmaya başladı:

- Sir Stanley, Viki'nin ne yediğini niçin sormuş acaba? dedi.

Kurtney. An'ın zihninin nasıl çalıştığını hissederek gibi oluyordu.

Güllerin kokusu, sıcak havaya karışarak etrafa yayılıyordu.

- Acaba Grap-Frui'de bu ... Bu hastalığa tesir edecek birşey var mı idi?

- Bilmiyorum. Fakat zannıma göre, pek fazla asitli bir meyvadır.

Gül bahçesinin öbür tarafında, yüksek, taş duvarla çevrilmiş, içersinde birkaç elma ve erik ağacı bulunan ufak bir otluk vardı. Kurtney, taş duvardaki kapıyı açınca, An ona doğru döndü:

- Beni, eve kadar götürmek istediğinize teşekkür ederim, dedi. Fakat, yalnız gitmeyi tercih ederim.

Kurtney, biraz şaşırır gibi olmuştu. An, izah etti:

- Sizin refakatinizden hoşlanmadığım için değil. Bilakis. Fakat birşey düşünmek mecburiyetinde olduğum için yalnız gitmek istiyorum. Bu hususta size de birşey söyleyemem. Bunun için bana darılmazsınız ya?

- Hayır. Katiyen.

An, elini uzattı :

- Şu halde Allah rahatlık versin, dedi. Kurtney, kızın elini tuttu:

- Allah rahatlık versin.

Bunun üzerine ikisi de ayrıldı. Kurtney, parmaklıkları kapıyı kapadı ve aralıktan bakmaya başladı. Yumuşak, biçilmemiş otlar, ayak seslerini boğuyordu. Bu otluğun bir tarafını, taş duvar kapatıyor, diğer tarafında ise, bir sıra funda ve şimşir bulunuyordu. Şurada burada, otların içine düşmüş elmalar duruyordu. Gündüzleri yaban arılarının dolaştığı bir yer olan bu otluk, gece vakti, efsanevi bir manzara arz ediyordu.

Kurtney. beyaz elbiseli gölgeyi, kayboluncaya kadar takip etti.

Bundan sonra, parmaklıkları kapıdan ayrıldı ve cebinden piposunu çıkardı, doldurduktan sonra yaktı. Kibritin hasıl ettiği ufak alevden ürktü. Böyle basit bir hadisenin, üzerinde ürkütücü bir tesir yapması için, sinirlerinin ne kadar bozulmuş olması icabettiğini düşünerek, eve doğru yürüdü.

Henüz, birkaç adım atmamıştı ki, olduğu yerde durdu. Uzaktan, kulağına tuhaf bir ses gelmişti. Bu, hasta otomobilinin, canavar düdüğünün sesiydi.

Kurtney'in piposundan kıvılcımlar çıkıyordu. Silkmeye çalıştı fakat sonra vazgeçti, olduğu gibi cebine soktu. Havanın son derece sıcak olmasına rağmen Kurtney. ürperdiğini hissetti. Bağırmlar, gürültüler

birden kesildi. O anda bir tek ıgık duyuldu. Biran sonra Kurtney. tekrar, taş duvardaki parmaklıklık kapının yanında bulunuyordu. Parmakları okadar titriyordu ki, kapıyı açmak için bir hayli uğraştı, Dışarı fırladı ve tereddüt etmeden hızla sola doğru koşmaya başladı. Bir elma, ayağına takılarak yuvarlandı. Biran durdu, nefes aldı ve sonra :

- An! diye bağırdı'. An!

Hiçbir cevap alamadı.

- -An!

Evvela, bir sessizlik oldu ve sonra, çalılıklar arasından bir hışırtı işitildi.

Kurtney, ileriye atılmak üzereydi ki, An'ın beyaz elbisesini gördü. Kız, duvarın dibinde duruyordu. Birden, otların hışırtısını işitmiş olacaktı ki, aksi istikamete doğru koşmaya başladı.

Kurtney:

- An! Benim! Filip Kurtney! diye bağırdı. An, biran tereddüt etti, sonra durdu.

Kurtney, yanına varınca, derin derin nefes alarak:

- Ne oldu? diye sordu.

- Bir ... Birşey yok,

Sesinin titrediği belli oluyordu. Kurtney, bir kibrit yaktı ve yukarıya doğru kaldırdı. An, evvela başını çevirdi, fakat ikinci kibrit yanınca, genç adama baktı ve gülümsedi.

Elbisesinin sol tarafı yırtılmıştı. Omuzu ve omuz başı tamamen açıkta kalmıştı. Sol kulağı altında bir çizik vardı. Örülererek sarılmış bulunan saçları dağılmıştı. Çoraplarında ve elbisesinde, yeşil ot lekeleri vardı. Korkudan titremesine rağmen, hiçbir şey olmamış gibi soğukkanlılığını muhafaza etmek istiyordu. Biran sonra:

- Bana öyle bakmayın, dedi. Birşey olmadı.

- Fakat ...

- Biri bana hücum etti. Bir erkek.

- Nasıl bir adamdı?

- Bilmiyorum ...

Elini, alnının üzerinden geçirdi.

- Beni yakaladı ve eliyle ağzımı kapadı, dedi.

Kurtulmaya çalışırken bağırđım. Bunun üzerine ağzımı daha kuvvetli kapattı. Zannedersen, bu arada elini de ısırđım. Fakat emin değilim. Sizin geldiğinizi duyunca kaçtı.

- Ne tarafa gitti?

- Tarlalara doğru. Hayır, hayır! Geri gelin!

Kurtney, gösterilen istikamete doğru koşmak üzereydi ki, An'ın bağırması üzerine durdu.

- Bu adamı görürseniz tanıyabilecek misiniz?

- Hayır. Onu hiç görmedim ki. Lutfen, beni eve kadar götürür müsünüz?

An, okadar şiddetli titriyordu ki, ayakta zor duruyor zannedilirdi. Kurtney, An'ın koluna girdi ve onu lambalarla aydınlanmış olan Ol-Bath sokağına kadar götürdü. An :

- şimdi artık herşey yolunda, dedi. Fazla zahmete hacet yok. Eve de geldim zaten. Ailemin, sizi görmelerini istemiyorum çünkü, kimbilir neler düşünürler? Allah rahatlık versin ve çok çok teşekkürler!

Kurtney, ağzını açmıya vakit bulamadan. An, yırtık elbisesini elile tutarak, hızlı hızlı adımlarla uzaklaştı. Kurtney, An'ın, bir evin bahçe kapısını açarak iki tarafına baktıktan sonra içeri girdiğini gördü. Bunun üzerine geri döndü ve ağır adımlarla yürümeye başladı.

Bu vaka o kadar ani ve okadar çabuk cereyan etmişti ki Kurtney, rüya gördüğünü zannetti. An'ı buluşu yere gelince durdu, ve etrafına bakınarak bir iz aramaya başladı. Fakat hiç birşey bulamadı. Sadece otlar ezilmişti. Canı sıkılmıştı. Yaktığı son kibriti de yaktıktan sonra eve döndü. Bahçenin kapısını açınca, bir gölge gördü.

Yüzbaşı şarples'in sesi duyuldu :

- Kim var orada?

- Benim... Filip,

- Sen misin? Saat kaç Filip?

- Bilmiyorum. Onbiri geçiyor olmalı. Frank, burada, etrafta dolaşan birine rastgeldin mi?

şarples, suali kavrayıcıya kadar bir müddet geçti. Yüzbaşı, o kadar yorgun ve müteessir görünüyordu ki. Kurtney, An için duyduğu endişeleri unuttu. Yukarda, yatak odasında, Viki'nin ölümle mücadele ettiğini hatırladı. Birkaç kelimeyle, An'ın başına gelenleri anlattı.

Şarples :

- An, hücumu uğramış. diye tekrar etti. Nerede? Ne zaman? Niçin? Yüzbaşının, yeni vaka ile alakadar olduğunu göstermek için gayret sarfetmesine rağmen, sesi buna ,tezat teşkil ediyordu.

- Yaralandı mı? diye sordu.

- Ehemmiyetsiz. Elbisesi yırtılmış ve boğazında da bir çizik var.

- Acaba onu?

- Bilmiyorum.Fakat bu adamın niyeti onu da öldürmekti zannediyorum.

- "Onu da" kelimesi ile neyi kastetmek istiyorsun?

- Bir kastı mahsusum yok. Bunu. sadece söz gelişi söyledim. . "

Şarples, Kurtney'i kolundan tutu.

- Yoksa, Viki'yi de mi öldürmiye teşebbüs etiklerini zannediyorsun? diye sordu.

- Hayır, hayır!

- Sen, An'a aşık oldun galiba?

- Evet.

Şarples, elini bıraktı. Güç işitilir bir sesle :

- Başka şerait dahilinde seni tebrik ederdim,dedi.Fakat böyle ...

Elile, evi işaret ederek, gayrimuayyen bir hareket aptı:

- O, ölürse ne olacağım bilmem? Yukarda anlamadığım birşeyler cereyan ediyor. Hastaneden ve aşka yerlerden bir sürü insan daha geldi. Beni içeri bırakmıyorlar. Saat kaç oldu acaba?

- Bunu sordun zannedersem. Ben ...

Bu anda, vurmiya başlayan kulenin saati, bu suale cevap verdi.

Şarples, hayretle :

- Henüz on iki, dedi. Daha geç olduğunu sanıyordum. Çok daha geç!

- Frank, biraz kendine gel canım.

Kurtney. en doğru hareketin, Şarples'i evden uzaklaştırmak olacağını anladı. Onu, ağaçların altında bulunan bir kanapeye kadar götürdü ve bir sigara verdi. Evde, her tarafta ışık yanıyordu. Sokaktaki elektrikler sönünce, bu aydınlık daha kuvvetli bir şekil aldı.Etrafta, hiç ses seda yoktu. Yalnız, kulenin saati arada sırada vuruyordu.

Saatler birbirini takip ederken, Şarples mütemadiyen konuşuyordu. İyileşince, Viki ile geçireceği mesut zamanlardan,mesleğinden,

planlarından, Hindistana nakledilmesi ihtimalinden sonra, oradaki hayattan bahsetti. Ailesi, uzun zaman orada bulunduğu için, onların maceralarını anlattı.

Kulenin saati iki buçuğu vurdu.

On dakika sonra, evin arka kapısı açıldı. Madam Proper'in sesi, gecenin sessizliğini bozdu:

- Yüzbaşı Şarples! Yüzbaşı Şarples!

Şarples, yerinden fırladı. Kurtney de onu takip etti.

Madam Proper, kısaca :

- Sizi içeri çağırıyorlar .dedi, Şarples:

- Berı.; Ben gelemem, diye kekeledi. Kurtney, arkadaşının omuzunu okşadı :

- Metin ol, Frank! dedi.

Şarples, uykuda yürür gibi mutfaktan geçti ve karanlıkta, yemek odasında bir sandalyaya çarptıktan sonra, salona çıktı. Burada, bir sürü insan toplanmış, birarada duruyordu. Şarples, bunların arasında Doktor Nistedal, Sir Stanley Merival ve beyaz göğüslüklü bir adamı tanıdı. Diğerleri gözünden silinmişti sanki. S. M. Şarples'in yanına geldi ve elini sıktı.

Şarples'in yüzü daha fazla sarardı. Yavaşça:

- Öldü mü? diye sordu.

S. M., gülümsedi:

- Herşey yolunda, oğul, dedi. Fan kurtuldu.

XIII

Cuma ve arkasından Cumartesi de geçti. Pazar günü, bu arada hiç boş vakit geçirmiyen Masters, Sir Stanley Merival ile konuşmaya oturdu.

Filip Kurtney de boş durmamıştı, Aşğı yukarı 90.000 kelime yazmıştı. Tahminine nazaran, birçok saçma yerlerini çıkardıktan sonra, tabedilebilecek ancak beşte biri kalacaktı.

Bunları yazmak, pek güç bir şerait dahilinde mümkün olmuştu. S. M. mütemadiyen telefona çağırılmış, Cumartesi öğleden sonra müfettişle konuşmuş ve Artur Fan'ın defnine müsaade verilmesi için görüşmüştü.

S.M, vaktin en mühim kısmını, eczaneleri ve tıbbi müstahzarlar satan dükkanları dolaşmakla geçirmişti.

Kurtney, hiçbir zaman, Şentelham'da bu kadar eczahane bulunduğunu tahmin etmemişti. Kendisi, S. M.'nin muayyen bir iz takibettiğini biliyordu. Fakat S.M nin, eczacıya hiçbir resim göstermemesine ve sual de sormamasına hayretdiyordu. S. M., sadece içeri giriyor ve bir ilaç sorduktan ve satıcı ile birkaç kelime konuştuktan sonra çıkıyordu. Hiçbir isim zikredilmiyor, hiçbir sual sorulmuyordu.

Buna, Binbaşı Adams bile itiraz etti :

- Bütün eczahaneleri dolaşıyorsunuz.Neden lüzumlu birşey almıyorsunuz? diye sordu. Sabun veya traş bıçağı? Diş macunu? Şimdiye kadar dört şişe öksürük damlası, on iki şişe valeryan, dokuz şişe ...

S. M., Adams'ın sözünü kesti:

- Beni rahat bırakın. Ben yaptığımı bilirim, diye söylendi.

Rurtney, Salıdan, Pazara kadar, An'ı görmemişti.

Kız, yine Kloçester'deki işine devam ediyor, Kurtney ise, geceleri Sir Stanley'in dikte ettiği hatıratını yazmağa mecbur kalıyordu.

Pazar günü Masters, S. M. ile konuşmak için gelince, Kurtney hiç olmazsa bir müddet serbest kalacağına sevindi.

S. M., dikte ettiği zaman, tesir edici bir vaziyet takınmayı adet edinmişti.

Masters. içeri girince, Sir Stanley vaziyetini vaziyetini ve :

- Yeni birşey var mı oğul? diye sordu.

- Oldukça. Madam Fan, tamamen iyileşti. Bu mükemmel, çünkü artık, Poli Alen hikayesinin doğru olduğuna inanmaya başlıyorum.

- Ya!

Masters,yaptığı işlerden emin olmakla beraber,ihtiyatla konuşuyordu.

- Henüz kati birşey bilmiyoruz, dedi. Fakat Madam Fan'dan, hakikati öğrenmezsem, banada Masters demesinler. Agnef ile beraber, Poli Alen'i tanıyan veya daha doğrusu tanımış olan birkaç kişi ile konuştum.

- Bu nasıl bir kızmış? Herhalde ...

- Düşündüğünüiz gibi değil. Lokallerde fazlaca dolaşır ve davetleri memnuniyetle kabul edermiş. Buna göre kendisi, söylemek icabederse, rnüşkülpesent değilmiş. Zengin olsun olmasın, genç erkeklerle fazla düşüp kalkarmış. Gayet tabii birşey değil mi?

- Ne ile geçinirmiş? Masters, alnını ovuşturdu :
- Bunu kimse bilmiyor, dedi. Arkadaşlarına, eskiden varyetede çalıştığını söylemiş.

- Varyetede mi? Ne olarak?
. - Söylememiş. Buna, herhalde ehemmiyet veriyor olmalıydı ki, sordukları vakit susar birşey söylemezmiş. Fakat muhakkak öğrenmek istiyorsanız, artist acentalarına sorarız. Elimde, onun bir de resmi var.

Masters, cebinden not defterini çıkardı. Biraz karıştırdıktan sonra içinden küçük bir resim aldı. S. M., resmi dikkatle tetkik ederken, Masters ile Kurtney de S. M. nin üzerinden bakıyorlardı.

Deniz kenarında alınmış olan bu resmin, tahminen 19 yaşlarında, çiçekli bir mayo giymiş, şirin bir kızı gösteriyordu. Sahilde durmuş, gülererek kollarını açmış, sanki atılan bir topu tutmak istiyormuş gibiydi. Resim, çok güzel alınmış olduğundan, kızın her hattı, koyu siyah saçlarının parlaklığı, dolgun dudakları, yuvarlak burnu, bariz bir şekilde görölüyordu.

S. M., ansızın sessizliği bozdu ve :

- Masters. bu kız birini andırıyor mu? diye sordu.
- Ne gibi?
- Biraz düşünün bakalım! Kısa bir zaman evvel gördüğünüz birine benziyor mu?

S. M., Kurtney'e döndü:

- Siz ne dersiniz oğul? diye sordu.
Kurtney, başı ile tastik etti. O, bu benzerliğin derhal farkına varmıştı.
- An Brovning'e benziyor, dedi. Saçlannın rengi başka. Fakat hatlar ve yüzünün ifadesi.

Masters. Kurtney'in sözünü kesti:

- Pekala mademki öyle istiyorsunuz, öyle olsun, dedi. Bunun sizce ehemmiyeti var mı? Birçok insan, birbirine benzer.

Kurtney, geçen Salı akşamı, az daha An Brovning'in de Poli Alen'in akibetine uğnyacağını düşünerek ürperdi. Kendisi, S. M. ye, An'ın başına gelenleri anlatmış fakat o, buna ehemmiyet vermemişti.

S. M, susuyordu. Küçük resmi, yazı masasının üzerine koydu ve Masters'e dönerek:

- Pekala, dedi. Şimdi, haberlerinizi verin bakalım.

Masters. not defterini okumaya başladı.

- Poli Alen son defa, 15 Temmuz gecesi saat 8 de görülmüş. dedi.

- Ya! Şu halde bu, Matmazel Brovning'in anlattıklarına uyuyor, değil mi?

- Evet, Sir Stanley. O akşam, Poli Alen, saat sekize doğru iki arkadaşı ile birlikte "Viktorya" otelinin barında oturuyormuş. Daha sonra arkadaşlarına, mühim bir randevusu olduğunu söyliyerek kalkmış.

- Arkadaşları, Artur Fan'ın onun ahabası olduğunu bilmiyorlar mı?

- Hayır. Kendisi bunu bir sır olarak saklamış. Bu da gayet tabiidir.

Arkadaşlarının söylediklerine bakılırsa, yanlarından ayrıldığı vakit, gayet neşeliymiş. Bundan sonra onu kimse görmemiş. Kendisi cadde üzerinde bulunan bir dükkanın üzerindeki odada oturuyormuş. Eşyaları daha orada. Fakat kirasını ay sonuna kadar ödemediğinden ve eskidenberi, arada sırada ortadan kaybolma adeti olduğundan, yokluğu ev sahibinin nazarı dikkatini celbetmemiş.

Masters. havadislerinin bitmiş olduğunu göstermek için defterini kapadı ve cebine yerleştirdi.

Ortalığı, yine sessizlik kapladı. Biran sonra S. M. :

- Başka ne var, ne yok? diye sordu.

- Bu vaka ile alakası olanların mali vaziyetleri tesbit etmekte çok güçlük çektik. Fakat boşuna yorulduk, çünkü bulduklarımız işimize yaramadı. Daha evvel de söylediğim gibi Artur Fan'ın mirası karısına kalıyor. Fan ve Randal firmasının yegane sahibi kendisiymiş. Miras, Fitzherqert sokağındaki ev, hayat sigortasından alınacak para ve tahminen iki bin lira nakit paradan ibarettir. Pek fazla birşey sayılmaz.

Bu anda Kurtney, yerinde doğruldu ve :

- Buna imkan yok! dedi :

İki polis, ona dikkatle baktılar , S. M. :

- Ne var oğul? İmkansız; olan nedir? diye sordu.

- Cinayet gecesi, yatak odalarında bulunduğum müddetçe Fan'ın banka defterine baktım. İçinde 2200 lira yazılıydı.

Masters:

- Olabilir, dedi. Her ne kadar defteri muntazamsa da, para meseleleri biraz karışık bulunuyor. Fan ve Randal firmasının vaziyetinin pek iyi olmadığını öğrendim. Hatta altı ay evvel, Artur Fan, hayat sigortasındaki

parasından bir miktar almış fakat sonra yine yatırmış. Bundan başka, bütün borçları da ödenmiş. Buna göre işler bir iğne kadar temiz.

Kurtney, söze kanştı ;

- Bir toplu iğne gibi, değil mi? dedi. Daha doğru olması için, bildiğiniz mahut iğne gibi diyelim.

S. M. ve Masters. ona hayretle baktılar. Kurtney, devam etti.

- Benim bütün vaka ile bir alakam yok. Yalnız samimi bir arkadaşım işin içine kanşmış bulunuyor. Bir sual sormama müsaade edermi siniz?

- Sor bakalım, oğul.

- Nasıl oluyor da siz, Sir Stanley, cinayet gecesi,yatak odasındaki tuvaler masasının üzerinde paslı bir iğne buluyorsunuz? Aldanmıyorsam söylediğimize nazaran iğne temiz değil paslıydı, öyle değil mi?

- Evet.

- Bende, Doktor Rih'in, Madam Fan'ın koluna batırdığı iğnenin paslı olmadığına yemin edebilirim. Çünkü, ışıktaki parladığını gördüm. Üzerinde tetanos basilleri bulunup bulunmadığını bilmiyorum. Fakat paslı olmadığı muhakkak. Sir Stanley, niçin parmak izlerini aldınız ve doktorlarla saatlerce miinakaşa ettiniz? Bunu bilmek istiyorum.

S. M., içini çekti.

- Niçin mi? dedi. Çünkü az kaldı, müthiş bir yanlış yapıyorduk.

- Yanlış mı?

- Evet. Caninin bize kasten hazırladığı bir yanlış yapıyorduk.

Mademki bilmiyorsunuz, dinleyin!

S. M., yerine iyice yerleşti ve işaret parmağını koyduktan sonra sözlerine devam etti.

- Cani, iğne meselesini biliyordu. Bu hadise,onun. ekmeğine yağ sürdü. Tuvalet masasının üzerine paslı bir iğne koydu ve hadiseleri gidişine bıraktı.İğneyi gören ve vaziyeti bilen her doktor derhal tetanos hükmünü verirdi. Buna göre bütün yük, doktorlar sendikasıdan çıkarılan Doktor Rih'e yüklenecekti.Herşey, dikkatsizliğine verilecek ve bu vaka da böyle kapanacaktı. Buna göre ...

Kurtney, elini kaldırdı :

- Durun! dedi. Şu halde doktorun, Madam Fan'ın koluna batırdığı iğnede ne vardı?

- Hiç birşey.

- Hiç birşey mi?

S. M., başını salladı.

- Daha anlayamadınız mı, oğul? dedi. Fan'ın tetanos ile alakası yoktu.

Bu sadece bir "Striknin." zehirlenmesiydi.

Filip Kurtney, yerinden fırladı.

- Striknin mi? diye bağırdı.

S. M., sigara yaktıktan sonra :

- Mesele şu, dedi. Tetanosun ve Striknin zehirlenmesinin alametleri ve nöbetleri birdir. Aradaki fark Strihninde, bunların çok daha erken başgöstermeye başlamasıdır. Bundan başka, katılaşmada da ufak bir fark vardır. Tetanosda adaleler mütemadiyen kontraksiyon vaziyetindedir. Fakat bir tetanos vakası ile uğraştığına kanaat getiren her doktor, bu noktaya dikkat etmeyi aklına bile getirmez.

S. M. sigarasından derin bir nefes çekti ve dumanını ağır, ağır savurduktan sonra sözlerine devam etti:

- Madam Fan'ın hayatını biz kurtarmadık. Canı, ona fazla miktarda zehir verdiğinden, bu fazlalık, panzehir vazifesini gördü. Bizim yaptığımız iş, mideyi yıkamaktan ibarettir.

Kurtney, geçen vakaları tekrar zihninde canlandırdı, Gözünün önüne, birçok korkunç hakikatler geldi.

Biran sonra Masters ;

- Katil, müthiş bir adam olacak.

Dedi. Ve dikkatle Kurtney'e bakarak sordu:

- Bir söyleyeceğiniz mi var Bay Kurtney?

- Bilmiyorum ... Fakat Madam Fan'a, Striknin ne vakit verilmiş?

- Perşembe günü öğleden sonra, saat 4 sularında.

Yani, ilk alametler belirmezden 20 dakika evvel. Striknin, 20 dakika zarfında tesir etmiye başlar.

- Bu zehir mideye bir Grap-Frui vasıtasile gitmiş değil mi?

S. M., kaşlarını kaldırdı.

- Nasıl? Yoksa polis hafiyeliği mi yaptınız oğul? diye sordu.

Söylediğiniz doğrudur. Mevzubahs olan hakikaten Grap.Frui'dir, Evvelemirde, Perşembe günü . Madam Fan, bundan başka birşey yememiş. Sonra Grap.Frui, Striknin acılığını gizliyebilecek meyvalar gurubuna dahildir.

- Grap.Frui'yi buldunuz mu?

Buna, Masters cevap verdi:

- Hayır. O zaman başka şeyler düşünüyorduk. Zaten Madam Fan'ın kendisinden şüpheleniyorduk, Daha sonra Sir Stanley, ahçıya sorunca, meyvanın kabuklarını çöp tenekesine attığını söylemiş. Oraya baktığımız zaman birşey bulamadık. Biri, kabukları başka yere atmış olacak.

Masters, not defterine birkaç şey yazdı ve sonra devam etti

- Bu şahsın, karanlıktan istifade ederek çöp tenekesine yaklaştığını tahmin ediyorum. Bu teneke, bahçe kapısının yanında bulunuyor. Buna göre, Perşembe günü, hava karardıktan sonra, o tarafta kimin delaştığını bilmek enteresan olacak. Bundan başka, Madam Proper, meyveyı hazırlarken yanında kimin bulunduğunu öğrenmek lazım olacak.

Kurtney:

- Muhakkak o değildir,

Diye mırıldandı. Fakat sözünü bitirmedi. Masters, derhal:

- Ne demek istiyorsunuz? diye sordu. Kurtney, gülümsedi:

- Bunu yapanın, muhakkak surette Şarples olmadığını söylemek istiyorum, diye cevap verdi. Fan'ı zehirlemiş olması ihtimali ekadar hayaldir ki, bunu nazarı itibara almak dahi gülünçtür.

- Buna rağmen Grap.Frui'yl Madam Fan'a götüren odur. Görülen köy, kılavuz istemez.

Kurtney. fena halde sinirlenmişti.

- Hançerlerin değiştirilmesinde de aldandınız, dedi. Şimdi de Grap.Frui meselesini halletmeğe kalkışıyorsunuz.

Bu sözler, hedefini bulmuştu. Masters. kulaklarına kadar kızardı ve Kurtney'e dik dik baktı. Fakat sadece :

- Zannedersen fazla konuştuk, dedi. Derhal gidip Madam Fan ve Madam Proper'le görüşsek fena olmayacak. Zaten ne biliyoruz, bilmem ki?

On dakika sonra üç erkek, Fan'ların evinin önünde duruyorlardı.

Kapıyı Deyzi açtı. Masters. selam verdi ve :

- Madam Fan nasıl? diye sordu.

- Gittikçe iyileşiyor, Artık yatakta da oturabilir.

- Kendisini görebilir miyiz?

- Tabii efendim. Yanında Matmazel Brovning var. Geldiğinizi haber vereyim. Siz içeri buyurun.

- Acelemiz yok Matmazel Deyzi. Evvela Madam, Proper'le biraz konuşmak istiyoruz.

Deyzi'nin yüzü değiştiği için, Masters, onu teskin etmeye çalıştı :

- Üzülecek ve heyecanlanacak bir sebep yok Matmazel Deyzi. Madam Proper, bize sadece biraz yardım edecek.

- Kendisi. mutfaktadır.

Bu anda An Brovning, yatak odasında bulunmuyordu. Yavaş yavaş merdivenlerden salona iniyordu. Üzerinde beyaz, kolsuz bir keten elbise vardı. Boğazındaki çiziği bir plastla kapatmıştı.

Masters. onu samimiyetle selamladı :

- Başınıza gelen felaketi öğrendim ve fazlasile müteessir oldum, dedi. Bir daha taarruza uğramadınız değil mi?

An, olduğu yerde kaldı ve Kurtney'e bakarak:

- Yine herşeyi anlatmışsınız, dedi. Bunu yapmayacağınızı ümit etmiştim.

Kurtney, kendini müdafaa etmek istedi:

- Fakat An, mesele gayet ciddidir dedi. O anda, başınızda dolaşan tehlikeyi herhalde bilmiyordunuz.

An, bu sözlere ehemmiyet vermiyormuş gibi Masters' e döndü ve :

- O kadar mühim birşey değildi, dedi. Bunun bir mesele yapılmasını istemem. Herhalde Fan'ı görmiye geliyorsunuz. Yeni birşey var mı?

Masters. Kurtney'in hoşuna gitmiyen samimi bir vaziyet takındı :

- Mühim birşey yok, sayın bayan, diye cevap verdi. Perşembe günü saat 4 te, bizimle beraber, Binbaşı Adams'ın bahçesinde bulunduğunuza şükretmeniz lazım.

An, bu sözlerden birşey anlamamış bir vaziyette ortada dururken, Masters ve S. M., arkalarında Deyzi olduğu halde yemek odasına girdiler.

Kurtney de onları takip etmek istedi, fakat An, mani oldu. Yere bakarak yavaşça sordu :

- Beni neden hiç aramadınız? Bunu yapmanızı uzun zaman bekledim.

Kurtney, kulaklarına kadar kızardı ve :

- Sahi mi söylüyorsunuz? diye kekeledi.

An, gözlerini yerden kaldırmaksızın başile tastik etti. Kurtney, kendini fena vaziyette hissetti:

- Benim ... Benim vaktim yoktu, dedi, Fakat bunun acısını çıkarınız, muhakkak çıkarınız değil mi?

An, yine başını salladı.

- Şimdi benimle gelin, dedi. Yoksa, bizi yine tenkit ederler.

İkisi birden yemek odasına girdikleri vakit, S.M., buz dolabına dayanmış duruyordu. Madam Proper, onu dikkatle ve hayretle süzüyordu. Herhalde ona artık, "kemik adam" göziyle değil, bilakis, hanımının kurtarıcısı olarak bakıyordu. Mutfağın penceresinden, büyük çöp tenekesi görünüyordu.

Biran sonra S. M. :

- Madam Proper, dedi. Sizinle gayet açık konuşacağım, Sır saklıyabilir misiniz?

- Elimden geleni yapacağım Sir Stanley.

- Hanımınız, tahmin ettiğiniz gibi Tetanos olup kurtulmuş değildir. Kendisi, Striknin denen bir zehirle zehirlenmiştir. Bu zehir ona, Perşembe günü öğleden sonra hazırladığınız Grap.Frui ile verilmiştir .. Hatırlıyorsunuz değil mi?

Ortalığı bir mezar sessizliği kapladı. Yalnız, odada bulunan saatin işlediği duyuluyordu. Şayet bu hakikati, Madam Proper'e başkası söylemiş olsaydı, kadın, muhakkak güler veya alay ederdi. Fakat kendisinin, şimdi Sir Stanley'e son derece itimadı vardı.

An'da bir hareket yapmadı. Kurtney, baktığı vakit, An'ın yüzünün, sapsarı kesildiğini gördü. Nihayet Madam Proper :

- Allah yanımızdadır, dedi. Ben ...

S. M. kadının sözünü kesti:

- Madam Proper, sizi ittiham eden yok, dedi. tamamen kabahatsiz olduğunuza eminiz. Fakat bu Grap.Frui ile birinin alakadar olduğunu anlamamız lazım, Bu zehir, meyvanın içine ya mayi halinde, yahut ta beyaz bir toz halinde konmuştur. Bundan malumatınız var mı?

Madam Proper, yutkundu.

- Hiçbir malumatım yok, Sir Stanley! dedi. Ben, bütün hayatım müddetince namusumla yaşadım ve hiçbir zaman ..

- Bundan kimsenin şüphe ettiği yok, Madam Proper. Fakat bize yardım etmeniz lazım. Grap.Frui'yi nasıl hazırladığınızı hatırlıyor musunuz?

Madam Proper, sandalyalardan birine çöktü. Göğüslüğünün ucuyla alnında biriken terleri sildi. Birşeyler hatırlamaya çalıştığı aşikardı.

Nihayet :

- Grap.Frui'yi buz dolabından aldım, ikiye böldüm ve yarısını bir cam kaba koydum, dedi.

- Bundan evvel ne yaptınız?

- Daha evvel mi? Öyle ya. Bir dakika ... Madam

Fan zile bastı ve Deyzi, hanımın ne istediğini öğrenmek için yukarı çıktı.

- Sonra?

- Deyzi aşağıya geldiği vakit, Madam Fan'ın yarın bir Grap.Frui istediğini söyledi. Madam Fan'a, yüzlerce defa, bunun iyi bir gıda olmadığını ...

- Lutfen mevzudan ayrılmayın Madam Proper,

- Evet.. Meyvayı şeyden aldım ...

Bu defa Madam Proper, buz dolabını elile gösterdi.

- Bütün bir Grap.Frui idi değil mi Madam Proper? Yani ortadan kesilmemişti?

- Hayır Sir Stanley. Meyvayı, bir meyva bıçağı ile kendim kestim.

Madam Proper'in herşeyi olduğu gibi anlatmaya gayret ettiği belli oluyordu.

- Bu esnada mutfakta kim vardı?

- Deyzi ile benden başka kimse yoktu.

Meyvanı diğer kısmını ne yaptınız?

- Bu parçayı ben kendim yedim.

Masters ve S. M., birbirlerine baktılar.

- Lutfen devam edin. Meyvayı böldünüz ...

- Evet. Yarısını bir cam kaba koydum.. Bu kabı, bir kaşıkla ve bir şeker kavanozu ile beraber tepsiye koydum. Meyvanın üzerine biraz da toz şeker ekdim.

- Ya! Demek biraz şeker ektiniz öyle mi? Bak bu enteresan. Madam Proper, Striknin tozunun, şeker tozuna benzediğini bilmeniz lazım. Acaba zehir, şekerin içersine karıştırılamaz mı?

- İmkansız!

- Neden imkansız oluyormuş?

- Çünkü Madam Fan'ın meyvasına bir miktar şeker ektikten sonra, geri kalan kısmını da... Yani bir miktarını demek istiyorum, kendi yediğim parçanın üzerine koydum. Birşey olsaydı, şimdi sizinle konuşmama imkan yoktu tabii!.

S. M. ve Masters, tekrar bakıştılar.S.M.biraz şaşırır gibi oldu. Gözlüklerini düzeltti ve Proper' e daha dikkatle baktı:

- Meşgul bulunduğunuz müddetçe meyvanın yanına, Deyzi'nin dahi yaklaşmadığına emin misiniz? diye sordu.

- Tamamen eminim,

- Şimdi lutfen devam edin. Ondan sonra ne oldu.

- Bu anda mutfağa Yüzbaşı Şarples geldi. Madam Fan'ın yanından iniyordu. Tepsiyi elimizden aldı ve: "Sen yorulma Deyzi, Madam Fan'a Grap.Frui'yi ben kendim götüreceğim., dedi. Ben de tepsi yi ona verdim. Bunun üzerine dışarı çıktı. Şayet hakikaten meyvada zehir bulunduyorsa, bunu muhakkak surette Yüzbaşı Şarples koymuştur.

Bunu söylerken, Madam Proper sesini yükseltmişti. Bu anda yemek odasındaki tahtalar gıcırdadı.

Yaklaşan ayak sesleri işitildi. Aynı zamanda, mutfağın kapısı açılarak Yüzbaşı Şarples başını uzattı ve:

- Beni mi çağırdınız? diye sordu.

XV

- Kimse birşey söylemedi. Şarples, hayretle etrafına bakınıyordu.

- Ne oluyor? dedi. Toplantı mı var? Birşey mi oldu?

Madam Proper, Şarples'e dik dik bakıyordu. Fakat o, bunun farkında değildi.Yüzbaşı, tamamen değişmişti. Sanki daha gençleşmiş,neşelenmiş ve kendine gelmişti.

Bu anda Masters. Madam Proper'in, Şarples'in yüzüne "Katil" diye haykırmıya hazırlandığını farkettiler ve bunun önüne, geçmek için:

- Buraya, birkaç noktayı aydınlatmak için toplandık, dedi. Perşembe günü, öğleden sonra, Madam Fan'a bir yarım Grap-Frui götürdüğünüzü hatırlıyor musunuz?

Şarples. gülümsedi :

- Tabii: hatırlıyorum, dedi. Bu müthiş günün, en ufak hadiseleri bile aklımda.

- Meyvayı götürürken, biran için dahi elinizden bıraktınız mı? Veya, durarak biriyle konuştunuz mu, Yoksa hiç birşey yapmadan, doğrudan doğruya Madam Fan'ın odasına mı çıktınız?

Kurtney, kendi kendine: "Şayet Şarples'in hayreti yapmacık ise, bu adamın, dünyanın en büyük aktörü olması icabeder" diye düşündü. Subayın yüzündeki ifadeler, o kadar barizdi ki, insan ne düşündüğünü keşfedecek zannederdi.

Bu anda, Şarples, tekrar gülümsedi :

Evet, meyvayı doğrudan doğruya yukarıya çıkardım. dedi. Şayet bu Grap-Frui, onun iyileşmesine yardım etti ise, götürdüğüme daha fazla sevineceğim, Şimdi tekrar yanına çıkıyorum. Sizinle, sonra yine görüşürüz, değil mi?

Şarples eli ile selam verdi ve kapıyı açarak dışarıya çıktı.

Biran sonra An, ayağa kalktı ve emin bir tonla:

- Sir Stanley, dedi. Bu adam tamamen masumdur. Bunu benim kadar siz de biliyorsunuz.

Madam Proper; kaşlarını çatı.

Ahçı kadının, heran feveran etmesinden korkan Masters, arka kapıyı açtı ,diğerlerine başile işaret etti ve dışarı çıktı. Sir Stanley Merival ve Kurtney de onu takibettiler.

Masters. sol elini açtı ve sağ elinin işaret parmağını avucunun içine koydu.

- Hançer meselesindeki komedi tekrarlanıyor, dedi. Hançerleri değiştirebilecek yegane şahıs, Madam Fan olduğu halde, bunu yapması için bir sebep yoktu,

Grap-Frui'yi zehirliyebilecek yegane şahıs da Yüzbaşı Şarples'tir. Fakat bunu muhakkak yapmamıştır. Çünkü işine gelmez ... Bu gidişle delireceğim galiba?

S. M., başını salladı, çöp tenekesinin kapağını kaldırdı ve içine baktıktan sonra kapağını vurarak kapadı. Sonra, yanda bulunan kulübenin önüne gitti -ve kapısını açtı. içerde eski bir dikiş makinesi, kısa bir merdiven, birkaç şezlong ile bir el arabası ve muhtelif bahçe aleti vardı.

Bu anda gül bahçesi tarafından bir ayak sesi işitildi, Uzaktan üzerine lacivert bir elbise giymiş olan çiçekli, siyah kravat ve yakasında beyaz bir gül bulunan Hubert Fan görüldü.

Güneşin ışığı, ince saçlarını parlatıyordu. Elinde ot makası tutuyordu. Gayet ciddi görünüyordu. Evvela An'ı selamladı :

- Günaydın, kızım, günaydın baylar: Bay Masters'i tanıyorum. Fakat Sir Stanley Merival ile henüz mişerref olamadım, dedi.

S. M., başı ile selam verdi:

- Bahçede çalıştınız galiba? diye sordu.

Hubert, makası elinden bıraktı ve ellerini mendili ile silerken.

- Evet, yegane meşgalem , budur, dedi. Güllere karşı. zaafım vardır.

- Grap-Frui'den de anlar mısınız?

Hubert, biran hayret eder gibi durdu ve mendilini cebine koyduktan sonra:

- Üzerinde çalışmış değilim, diye cevap verdi. Bu meyvadan zaten nefret ederim. Fakat yeğenim fazlası ile severdi.

- Ya? Demek Artur Fan, Grap-Frui'yi çok severdi?

- Evet. Bunu niçin soruyorsunuz?

- Çünkü Madam Fan, bir Grap-Frui ile zehirlendi.

Hubert, sessizce yerinde kaldı. Bu anda, beyninden vurulmuşa benziyordu. Kısa bir süküttan sonra:

- Yani, kızımın ikinci bir defa mı suikaste maruz kaldığını söylemek mi istiyorsunuz? dedi.

- Hayır, yalnız bir defa. Perşembe günü, öğleden sonra, Yüzbaşı Şarples'in götürdüğü meyvada 200 miligram Striknin vardı.

Hubert, elini alnından geçirdi.

- Affedersiniz Sir Stanley, dedi. Fakat ben, söylediğinizi biraz saçma buluyorum.

- Maalesef hakikat bundan ibarettir. Madam Fan'ın midesi temizlendiği için, artık bu hükmü vermekte tereddüt edemeyiz. Yüzbaşı Şarples, meyveyı yukarıya çıkardığı vakit, siz evde miydiniz?

- Evet. Ona salonda rastgeldiğimi hatırlıyorum.Fakat ...

- Ya, öyle mi? Onunla konuştunuz mu?

- Evet. Aramızda. şu şekilde bir muhavere geçti.

Yanından geçerken: " Grap-Frui değil mi? " diye sordum. O da sadece "Evet Grap-Frui "diye cevap verdi ve yoluna devam etti. Söylediğim gibi, konuşmamız gayet kısa sürdü. Fakat bu anlattıklarınız nedir?

S. M. susuyor, gözlerini kırparak renkli güllere bakıyordu.

Söze başlıyan. yine Hubert oldu :

- Yeğenimle konuşmaya geldiğinizi tahmin ediyorum. dedi.

-Evet.

- Zavallicığı suallerinizle fazla yormamanızı rica ederim. Biliyor musunuz, ona fazlasile bağılım çünkü, bu ihtiyarlığında, barınacak bir yuva bulmamı ona borçluyum. Acaba misafir kabul edebilecek kadar iyileşti mi?

An, söze karıştı ve :

- Ben de Bay Hubert'in fikrindeyim, dedi. Bizi görünce tekrar heyecanlanacağından korkuyorum.

S. M..onları teskine çalıştı:

- Üzülmeyin. Biz gayet ihtiyatlı hareket ederiz.Benimle gelin Masters.

Masters. An' a bakarak:

- Siz ne yapacaksınız? diye sordu,

Buna, Kurtney cevap verdi:

- Biz gelmesek, daha iyi olur.

S. M., Masters .ve Hubert eve girdikten sonra, Kurtney. An'a dönerek birşey söylemek istedi. Fakat o anda içeriye Doktor Rih girdiğinden, sözüne devam edemedi. Kurtney adamın çehresindeki ifadeden ürktü, Rih, sanki birkaç günün içinde tamamen ihtiyarlamıştl. Saçları günlerdenberi taranmamıştı. Fakat yüzü parlıyordu. Doktor, eğilerek selam verdikten sonra:

Affedersiniz, Sir Stanley Merival burada mı? diye sordu. Hizmetçi, arka bahçede olduğunu söyledi.

- . Biraz evvel eve girdiler. Fakat şimdi, kendisile konuşabileceğinizi zannetmiyorum. Madam Fan ile görüşmeye gitti. Mühim birşey mi vardı?

Doktor Rih, mendilile alnını silerken:

- Ona, sadece teşekkür etmek için geldim, dedi.

Telefonları olmadığı için bana bir mektup göndermiş. Bu mektupta, Madam Fan'ın tetanos basillerinden mustarip olmayıp, Strikninden zehirlendiğini. bildiriyor. Bundan başka ..

Rih, cebinden bir mektup çıkardı ve yüksek sesle okumaya başladı:

- Birçok tanıdıklarım ve nüfuzum olduğu için, sizin işinizle esaslı surette meşgul olacağım. Eski mevkinizi tekrar elde edebileceğinizi ümit ederim. Mahzun olmayın! Henüz herşey bitmiş değildir!

Rih, gülümsedi ve mendilini katlayıp cebine koyarken :

- Hiçbir vakit "Allaha şükür, diyeceğimi ümit etmiyordum, dedi.

Fakat işte, umulmadık bir zamanda o da oldu.

An. yere bakarak:

- Size karşı biraz haşın davrandığıma müteessirim bay doktor, dedi.

Fazla heyecanlı olduğum için, affınızı dilerim.

Rih, tekrar gülümsedi :

- Rica ederim Matmazel Brovning, dedi. Bunu ben çoktan unuttum. Elime mi bakıyorsunuz? Perşembe günü akşamından beri asabıma hakim olamıyorum. Hatta tıraş olurken elimi bile kestim. Bu plastı onun için yapıştırdım. Ehemmiyetsiz birşey. Fakat bu hadiserin yeni şekli şayanı hayret doğrusu.

Kurtney:

- Striknin zehirlenmesinden mi bahsetmek istiyorsunuz ? diye sordu.

- Evet, Striknin. Bir yere oturamaz mıyız? Kurtney. An ve Doktor Rih'i, otluktaki elma ağacının altında bulunan bir kanapenin yanına götürdü.Hep beraber oturdular.

Söze ilk başlayan An :

- Tecesüsümü affedin, dedi. Fakat Sir Stanley,mektubunda "Sizin işiniz" kelimelerile neyi kastetmek istiyor?

Rih, kaşlarını kaldırdı:

- Evet, Hakkınız var. dedi. Bunu anlattığım vakit, siz yanımızda bulunmuyordunuz. Zaten pek mühim birşey değil,

- Lutfen bana da anlatır mısınız?

Rih. An'a dikkatle baktı ve hafifçe kızardı:

Pekala, dedi. Mademki istiyorsunuz, benim kim olduğumu öğreneceksiniz. Ben, doktorlar sendikasıdan çıkarıldım, çünkü... Çünkü ... Kısaca söyleyeyim,ipnotize edilmiş vaziyette bulunan bir hastayı ... Evet,anlyorsunuz değil mi?

- Ya? ..

- Bu işte tamamen kabahatsizdim. Masum olduğuma yemin ederim. Belki günün birinde bunu ispat etmem de mümkün olacak.

An, yukarıya, ağacın dallarına doğru baktı.Yaban arılarının sesleri işitiliyordu.

Kurtney. piposunu doldurdu ve yaktıktan sonra:

- Bay doktor, dedi. Size bir itiraf ta bulunacağım Matmazel Brovning'e, Madam Fan'ın hakikaten hipnotize edilmiş olduğunu ispata çalıştığınız anda, ben de balkonda bulunuyordum.

Kısa bir sessizlik oldu.

- Demek siz ...

- Evet, herşeyi dinledim. İstiyerek değil tabii.Herşeyi gördüm ve işittim. Madam Fan'a sorduğunuz sualleri duydum.

- Öyle mi?

Rih'in bas sesi, kudretini kaybetmişti. Elleri ile tahta sıranın kenarını sıkıyordu. Kurtney sözlerine devam etti :

- Madam Fan'ın cevabını da işittim. Bu hususta, polise niçin hiç birşey söylemediğinizi merak ediyorum doğrusu? Sir Stanley size, bunu anlatmanız için fırsat verdi. Fakat siz tereddüt ettiniz.

Yine sessizlik oldu.

Bir müddet sonra Doktor Rih :

- Polisin bundan haberi var mı? diye sordu.

- Evet.

- Şu halde beni ..

- Sorguya çekmeleri bir zaman meselesidir. Evet.Bunu şimdiye kadar niçin yapmadıklarına hayret ediyorum.

Rih, ciddileşti:

- Genç dostum, dedi. Bu hadise, beni çok fena bir duruma düşürdü, Sizin de işittiğiniz sualleri ben, sırf merak ettiğim için sormuştum. Bir

ruhiyatçı olmak sıfatı ile, Madam Fan'ın divanla ve şarkı ile bir alakası olduğunu anlamıştım. Benim bu tecessüsüm ilmi bakımdandı. Bu meselenin arkasında neler gizli bulunduğunu ve bunu öğrenip öğrenemeyeceğimi tecrübe etmek istemişim .

- Söylediklerinizi pek anlamıyorum.

- Bir dakika bekleyin ...

Rih, biran tereddüt ettikten sonra sözlerine devam etti.

- Nasıl olsa, yine fena bir duruma düşeceğim. Hiç olmazsa söylemiş bu unayım. Madam Fan'a bildiğiniz sualleri sorarken bir isim söyledi.

- Evet. Bu ismi telaffuz ettiği anda. yüzündeki ifadeyi hatırlıyorum. Aldanmıyorsam ellerini de sıkıyordu.

Rih, gözlerini kapadı ve ancak birkaç saniye sonra açtı.

- Birkaç sene evvel, bir varyete ile turneye çıktı,ğim vakit. yanımda bir asistanım vardı, dedi. Sir Stanley ile konuşurken bu ismi telaffuz etmek üzereydim ki, vaktinde farkına vararak durdum.

Kurtney, başile tastik etti:

- Evet, hatırlıyorum, dedi. "İsmin ehemmiyeti yok" demiştiniz. Asistanınızın ismi, Poli Alen'di değil mi?

XVI

Rih, tekrar kaşlarını çatı :

- Polis bunu da biliyor mu? diye sordu.

- Hayır. Hiç olmazsa, şimdiye kadar malumatı yoktu. Fakat tiyatro acentalarından sorar sormaz, S. M. ilk bunu öğrenecek. Ben, bu neticeye kendim vasıl oldum. Poli Alen meselesile fazla meşgul olmamın sebebi, bu kızın birine benzemiş olmasındandır:

An, Kurtney'e hayretle baktı. Doktor Rih, sözüne devam etti :

- Evet ,doğrudur. Poli Alen, benim asistanımdı.Şimdi vaziyetimi takdir ediyorsunuz, değil mi?

- Bir itirafta bulunduğunuz takdirde, sizden şüpheleneceklerinden mi korktunuz?

- Artur Fan'dan intikam almak bakımından, değil mi?

- Bunu, hakikaten yapmadız mı? Rih, güldü.

- Muhakkak yapmadım, dedi. Poli ile, bunu göze alacak kadar alakam yoktu. Fakat beni yanlış anlamayın. Poli ile aramızda, sırf iş bakımından bir bağıllık vardı. Kendisi, yalnız genç erkekleri severdi. Kırk yaşından yukarı bulunan her perestişkarile alay ederdi. Madam Fan bu ismi telaffuz ettiği vakit, bunun, benim sabık asistanım olduğuna emin değildim. Buna rağmen fazlasile korktum ve kimseye birşey söylememeye niyet ettim.

- Evet, anlıyorum.

Rih, yerinden kalktı :

- Zannedersen, dedi. İçeri girip kabahatlerimi itiraf etmem doğru olacak.

Kurtney. gülümsedi :

- Korkacak birşey yok doktor, dedi. Siz Perşembe günü, öğleden sonra burada yoktunuz değil mi?

- Hayır. Niçin sordunuz? Ha evet, Striknin meselesi değil mi?

Rih, çenesini uğuşturduktan sonra devam etti:

- Kendi kederlerimden, bunu tamamen unutmuşum. Sir Stanley'in yazdığına göre, zehir bir Grap-Frui..

- Kurtney. doktorun sözünü kesti :

- Evet, dedi. Fakat bu vaka ile sizin hiçbir alakanız yok. Matmazel Brovning'in de olmadığı gibi.

An, gülümsedi:

- Benden bu kadar emin misiniz? diye sordu. Saat iki sıralarında Fan'ların villasına uğradığımı unutuyorsunuz.

Kurtney de gülümsedi.

- Bu birşey ifade etmez ki, An, dedi.

Rih, söze karıştı :

- Kendinden emin olmak, iyi şeydir, değil mi Matmazel Brovning? dedi. Şimdi ben de dünyaya yeni gelmiş gibiyim ve Sir Stanley'in karşısına çıkınca ...

Bu anda, S. M., görüldüğü için fazla bekleme hacet kalmadı. Herhalde acelesi olacaktı ki, Doktor Rih, ona teşekkür etmiye hazırlanırken, elile bir işaret yaptı ve :

- Başka bir zaman oğul, dedi. Şimdi lütfen eve. girin. Masters sizinle konuşmak istiyor. Kendisi Madam Proper'in yanında, mutfaktadır. Hemen yanma gidin olmaz mı?

Doktor:

- Maalmemnuniye. dedi ve hemen eve doğru yürümeye başladı. S, M., lakayt görünmeğe çalıştığı halde Kurtney,onun gayet heyecanlı olduğunu anladı. S. M. :

- Siz ikiniz ise, Madam Fan'ın yanına gidin. Kendisi, Matmazel Brovning'i görmek istiyor.

Kurtney'in, kendisine hayretle baktığını görünce:

- Siz de beraber gideceksiniz,oğul,dedi. Anlaşıldı mı? Fakat mutfaktan geçmeyin. Orada şimdi mühim şeyler oluyor. Hemen ana kapıdan girin. Haydi marş!

Kurtney, arkasına bakınca, S.M.nin elma ağacın altındaki sıralardan birine oturduğunu ve yere bakarak düşünceye daldığını gördü.

Evin etrafından dolaştılar ve ana kapıdan içeri girdiler,

Üst kattaki salona güneş vurmuş ve ortalığı ısıtmıştı. An, Viki'nin kapısını vurdu.

Kurtney'e, bu odayı göreliden beri seneler geçmiş gibi geliyordu. İçerde hiçbir değişiklik olmamıştı. Yalnız, Artur'un eşyası kaldırılmıştı.

Viki, arkasına birkaç yastık alarak yatağın içinde tutmuştu. Kurtney, onun hatırında kaldığından çok daha güzel olduğunu gördü. Yüzünde, şimdi hayatın ve canlılığın alametleri vardı. Başını çevirerek, ziyaretçilerine gülümsedi.

- Bay Kurtney'le müşerref oluyorum değil mi? dedi. Frank, sizden pek çok bahsetti.

Kurtney, ne söyleyeceğini şaşırdı. Kocasının ölümü için taziyette bulunmasının yanlış, Frank Şarples'le müstakbel birleşmeleri için tebrikin de yersiz olduğunu biliyordu. Bundan başka Viki'nin, artık hastabakıcıya ihtiyacı olmadığını söylemesine rağmen, henüz pek iyileşmediği görülüyordu. Başından, neler geçtiğinin herhalde farkında değildi.

Viki, ince beyaz elini, An'ın elinin üzerine koydu aynı müşfik sesle:

- Bana bir iyilik yapmak ister misin An? diye sordu.

An, tereddüt etmeden cevap verdi.

- Tabii, Viki.

- Bu akşam, belki yarın akşam da benim yanımda kalır mısın?

Masters, emniyet amiri Ris'e birkaç gün yazıhaneye gelemeyeceğini bildirecek.

Uzakta, ağaçların arkasında şimşek çaktı. Açık pencerelerden serin hava girmeğe başladı.

An, karyolanın ucunda, hareketsiz duruyordu. Ancak birkaç dakika sonra cevap verdi.

- Evet, evet ... Tabii. Fakat sen, herhangi bir..Bir tehlikenin mevcut olduğuna inanmıyorsun değil, mi?

Viki, gülmek istedi, fakat bir yeri sancdığı iç bundan vazgeçti. Sadece:

- Hayır, hayır! dedi. Yalnız yanımda birinin bulunmasını istiyorum. Madam Proper. ile Deyzi'yi, bu iş için uygun bulmuyorum. Beni anlamalısın, An ... Ben nihayet bir katilim.

- Viki!

- Evet, hakikat budur. İtiraz etmekte bir mana yok. Her ne kadar bunu bilmiyerek yaptımsa da, Artur'u öldürdüğüm meydandadır. Bunun aksini kimse iddia edemez, değil mi?

- Hayır. Fakat bunda, senin en ufak bir kabahatin bile yok. Sen sadece bir ... Bir ...

- Bir alet idim, değil mi? Buna rağmen hakikat bu aletin ben, Viki olduğunu göstermektedir.

An, arkadaşının sözünü kesti:

- Viki, polisler sana ne anlattı? diye sordu.

- Fazla birşey söylemediler. Beni heyecanlandırmamaya gayret ettiler.

- Viki, seni korumak istediğim için. ben de fazla birşey sormadım.

Fakat şimdi söyle bana bakayım:

Neler hatırlıyorsun?

- Aklımda, pekaz şey kaldı. Doktor Rih'in sesini ve parlayan parayı hatırlıyorum. Bundan sonra, yorgun, bitap bir vaziyette bu yatakta uyandığımı ve yanımda duran ve kolumu omuzuma koyan Frank'ı görebiliyorum. Artur'un, beni bu vaziyette görmesinden korkarak, beni bırakmasını söyledim. Bunun üzerine Frank, herşeyi anlattı. An, bana bir

bardak su verir misin? Yutkunurken boğazım hala acıyor. Fakat ağzım kurudu.

An, derhal, gece masasının üzerinde bulunan sürahidenden bardağa su koydu ve verdi. Viki, yudum yudum içmiye başladı. Sonra gülümsiyerek - Seni hipnotize etmek isterlerse, hiçbir zaman müsaade etme, dedi.

- Şimdi ne yapmak niyetindesin?

- Frank'la evleneceğirn.

Mavi gözleri, Kurtney'e çevrildi;

- İstikbaline mani olmamak şartile tabii. diye ilave etti. '

Buna Kurtney cevap verdi:

- Bu mevzubahs değildir. Şimdi mesele. hakiki caninin bulunmasıdır.

Viki, ellerine bakarak :

- Bu adam, beni de öldürmek istedi, diye mırıdandı.

- Demek, bunu da söylediler?

- Evet. Zaten meyvanın acayip bir tadı olduğunu farketmiştim.

- Bunun Grap-Frui ile olduğuna emin misiniz?

- Evet. Bunu hemen söyledim. Bundan şüphe etmek dahi fazla idi.

Tesadüfen, kaşığı masanın üzerine bıraktığım için, Deyzi onu aşağıya götürmemiş. Şimdi kaşık, Bay Masters'te. Üzerindeki muteviyatı tahlil ettireceğini söyledi. Belki de Strikninin bakiyelerini bulacaklardı. Grap-Frui'yi kimin getirdiğini sormak, kimsenin aklına gelmedi, An:

- Viki, fazla heyecanlanıyorsun, dedi, Şimdi, yerine yat ve kımıldama.

- Evet. Doktor fazla konuşmamı menetti. Fakat sen, bu akşam yanımda kalacaksın değil mi An?

- Tabii. Şimdi eve gidip çabucak eşyalarımı alırım.

- Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum.Korktuğum için değil., Viki'nin gözleri, söylediklerinin aksini ispat ediyordu.

- Ben, sadece yalnız kalmak istemiyorum, diye ilave etti. Ben." Ben fena rüyalar görüyorum.

Uzaktan, yine şimşek çaktı.

XVII

Yağmur, bardaktan boşanırcasına yağıyordu. Sir Stanley Merival, Masters ve Agnef, masanın etrafında oturuyorlardı. Yazıhanenin üzerinde, birkaç dosya ve bundan başka kimyahanenin raporuna raptedilmiş bir de çay kaşığı vardı. Raporda, kaşığın ucunda, Grap-Frui artıklarıyla birlikte, bir miktar Striknin de olduğu yazılıydı..

Saat, gecenin onu idi.

S. M. sigarasından derin bir nefes çektikten sonar;

- Bu vakada, yalnız bir kişinin kabahatli olduğunda müttefikiz değil mi? diye sordu.

Masters, yumruğu ile sandalyasının kenarına vuruyordu.

- Ömrümde gördüğüm en masum fakat aslında şeytan olan bir melek ile uğraşıyoruz diye cevap verdi.

Elile dosyaları göstererek sözlerine devam etti:

- Burada, fazlasıyla ispat var,.İşin bu tarafı gayet iyi. Bundan başka, kimyagerin raporu da elimizde. Agnefin çalışkanlığı sayesinde ..

Artur Fan'ın öldürüldüğü hançeri havaya kaldırdı.

- Kloçester'den satın alındığını da öğrendik, dedi Bu da bir koz.

Masters, hançeri bıraktı ve onun yerine, içersinde beyaz toz bulunan bir kağıt aldı:

- Sonra bunu da bulduk, dedi. En mühim nokta. Fakat bütün bunlar kafi gelmez. Suçluyu ancak, hançerlerin nasıl değiştirildiğini öğrendiğimiz vakit tevkif edebiliriz.

S. M., gülümsiyerek Masters'e baktı :

- Başka dertleriniz yok mu, oğul? diye sordu. Şayet yoksa, benimle beraber Artur Fan'ların evine gelin. Size orada, canının nasıl hareket ettiğini göstereceğim. Herhalde memnun olursunuz.

- Muhakkak!

Agnef:

- Ben de memnun olurum, dedi.

- Pekala. Zaten böyle bir gösteriyi beklediğinizi tahmin ediyordum. Bunun için, Binbaşı Adams'ın şoförüne rica ettim ve:

S. M., biran sustu, sonra gözlerini açıp, kaşlarını kaldırdıktan sonra telaşla devam etti :

- Ne aptal adamım! Adams ve Kurtney!

Masters, sabırsızlıkla:

- Onlara ne oldu? diye sordu. S. M., etrafına bakınarak :

- Genç dostumu, Matınazel Brovning ile birlikte Madam Fan'ın yanına gönderdiğimden beri görmedim, dedi. Ona sadece, bu akşam dikte etmek istediğimi ve saat 9 da Adams'ın evinde hulanmasını haber verdim. Herhalde bu yağmurda gitmiştir ve saat 10 olduğu halde ben hala buradayım.

- Telefon edip haber versenize.

S. M., ahizeyi almak üzere elini uzattı. Biran tereddüt etti; Elile gözlerini oğuşturdu, Sonra Binbaşı Adams'm evinin numarasını çevirdi fakat "Meşgul" işaretile karşılaştı,

S. M., ahizeyi yine yerine bırakırken :

- Meşgul, ha! dedi. Delikanlının bu anda ne yaptığını merak ediyorum doğrusu?

Kurtney. eğer S. M. ile konuşmuş olsaydı, bu suale herhalde iyi bir cevap vermezdi. S. M. telefon etmezden birkaç dakika evveline kadar, Binbaşı Adams'ın kütüphanesinde oturmuş ve Hindistan hakkında hikayeler dinlemişti. Binbaşının ağır ağır konuşması canını sıktığı halde, terbiyeli bir insan olduğundan anlatılanları gülümsiyerek dinlemişti. Şeltenham'a gelirken, yağmurluğunu getirmedığı için otel kapıcısından bir şemsiye almak mecburiyetinde kalmış fakat buna rağmen ayakkabıları ve pantolonu tamamen ıslanmıştı.

S. M. nin nerede kalabileceğini tahmin edemediği için, sabırsızlığı heran artıyordu.

Binbaşı Adams :

- Esrarengiz bir macera değil mi? diye sordu.

Şimdi daha enteresan birşey anlatacağım. Bu macera başımdan 1909 yılında Poona'da geçmişti ...

Bu anda, salondaki telefonun zili çalmaya başladı. Kurtney. yerinden fırladı :

- Herhalde beni arıyorlardır! dedi. Affedersiniz Binbaşım ...

Kurtney birkaç adımda dışarı çıktı.

Ahizeyi kaldırdığı vakit, kulağına bir kadın sesi geldi. Bu ses fısıltı halinde geliyordu. Acele konuşulduğu için, kelimeler hemen hemen anlaşılamıyordu.

- Sir Stanley Merival ile görüşmek istiyorum.

- Madam Proper, siz misiniz?

- Evet, evet! Sus Deyzi, sessiz durmazsan, ikimizin de gırtlığı kesilecek. Aman Allahım!

- Madam Proper, ben Kurtney. Birşey mi var?

- Sir .Stanley'in katibi misiniz?

-- Hayır ... Evet, evet. Ne oldu?

Ses, daha yavaş gelmiye başladı :

:- Bay Kurtney, rica ederim derhal buraya gelin.Eve biri girdi. Bundan katiyetle eminim.

- Beni dinleyin Madam Proper. Derhal aşağıya inin ve Bay Fan'ı... Bay Flubert Fan'ı uyandırın ...

- Bu odadan dışarı dünyada çıkmam. Ne dersiniz deyin.

- Şimdi nerede bulunuyorsunuz?

- Kendi odamda.Hususi telefonum var. Bay Kurtney, çok rica ederim. Sir Stanley'i gönderin, veya siz, kendiniz gelin!

. -Pekala, derhal geliyorum. Fakat bana kapıyı kim açacak?

Hattın öbür ucunda bir takım konuşmalar oldu.

Herhalde Madam Proper, Deyzi ile bu işi müzakere ediyordu. Nihayet konuşmaya başladı:

- Geldiğiniz vakit, kapıya üç defa vurun. Sizin geldiğinizi anlar ve kapıyı açmak için aşağıya ineriz.

- Pekala, Allahısmarladık.

Kurtney, soğukkanlılığını muhafaza etmeğe çalıştığı halde, kütüphaneye girdiği zaman, yüzünü gören Adams yerinden fırladı :

- Birşey mi oldu? diye sordu.

- Madam Fan'ın ahçısı telefon etti. Eve birisi girmiş. Hemen oraya gidiyorum.

Binbaşı, Kurtney'e, içinde kaybolduğu büyük bir yağmurluk ile, Hindistan'da bir kaplanı 500 metre mesafeden vurduğu tüfeğini vermeyince bırakmadı. Başına bir de şapka geçirdikten sonra arkasından seslendi:

- Haydi gösterin kendinizi bakalım!

Bahçenin kapısı, Kurtney'in arkasından kapandı. Kurtney sokağa çıkınca, koşmaya başladı. Fakat Fitzherbert sokağının asfaltı kaygan olduğu için, aynı tempoyu uzun zaman muhafaza edemedi. Yağmur, bütün şiddetiyle yağıyordu. Üzerindeki yağmurluğa ve başındaki şapkaya rağmen Kurtney, kısa bir zamanda tamamen ıslandı. Fakat o, bunu hissetmiyordu. Gittiği evin ikinci katında, hasta Madam Fan'ın yanında, An'ın bulunduğu fikri ona kuvvet veriyor, omuzunun üzerinde taşıdığı ağır tüfek onu cesaretlendiriyordu. Evin bahçe kapısına gelince, tekrar koşmaya başladı. Evde hiç ışık görünmüyordu. Belki perdeler iniktir diye düşündü.

Evin önündeki merdivenleri bir nefeste çıktı. Yol ona çok uzun gelmişti. Kararlaştırdıktan gibi kapının ziline üç defa bastı ve bekledi.

Evde, hiçbir hareket olmadı. Sadece yağın yağmurun sesi işitiliyordu. Üzerinden bir kaç dakika geçtiği halde yine hiçbirşey olmadı. Kurtney, kararlaştırılan işareti bir defa daha Verdi. Kapının açılmasına hayret ediyordu.

Üçüncü bir tecrübede, zil çalmadı.

XVIII

Kurtney, Merdivenlerden indi ve evi seyre koyuldu. Zil, muhakkak ki çalmamıştı. Kapının da kilitli olduğu anlaşılıyordu.

Pencereye ufak taşlar atarak, bu suretle Madaam Proper'in nazarı dikkatini çekmeyi düşündü. Fakat bu fikirden derhal vazgeçti. Madam Proper'in odasını bilmediği gibi, zaten korku içinde bulunan ahçıyı daha fazla ürkütmekten başka bir işe yaramıyacaktı. Buna göre An'ı uyandırmaktan başka çare kalmamıştı. Evin etrafında dolaşarak yüksek sesle bağırmaya başladı. Hiçbir cevap alamadı. Yağmur damın üzerine çarparak sesini boğuyordu,

Bu anda Kurtney, kendini gülünç mevkide gördü.

Yağmurun altında, omuzunda ağır bir tüfek olduğu halde, tehlikede bulunduklarını tahmin ettiği birkaç kadının acele yardımına koşmuş fakat içeri girecek bir yer bulamamıştı. Belki de en komik tarafı da buydu.. Gelmesi tamamen lüzumsuzdu. Çünkü birçok defalar ufak bir gürültü,

korkak kadınları fena halde ürkütmüştür. Düşünmeye başladı. Şayet, eve hakikaten biri girmeye muvaffak olduysa, acaba nereden girmiş olabilirdi? Bütün pencereler kapalıydı.

Kurtney, arka bahçeye geçince, aklına bir fikir geldi. S. M. nin, bahçede bulunan kulübede bir merdiven gördüğünü hatırladı.

Yavaşça, kulübenin kapısındaki paslı sürmeyi açtı.İçeri girerken bir kibrit yaktı, Merdiven, oldukça kısaydı. Belki sadece zemin katının pencerelerine kadar ererdi. Fakat yoktan muhakkak daha iyi idi.

Merdiveni, evin arkasında bulunan beton Yolun üzerine koydu. O şekilde ki,üst kısmı, pencerenin pervazına dayandı ..

Kurtney, bu pencerenin arka oturma odasının penceresi olduğunu biliyordu. Yukarı çıktığı vakit, pencerenin hafifçe açık bulunduğunu gördü. Fakat tüfeğini yerde unutmuştu. Zaten pencereye tırmanmak zorunda olduğu için bu ağır tüfeği taşıyacak durumda değildi.

Bir iki tecrübeden sonra, zifiri karanlık Odaya girmeye muvaffakoldu.

Bu odanın. tahtalarının gıcırdadığını biliyordu. Fakat buna rağmen ayaklarının altından çıkan sesi duyunca bütün vücudu ile ürperdi.. Olduğu yerde kaldı. Sonra adımlarını ağır ağır atarak tekrar yürümeye başladı .

Elektrik anahtarının ne tarafta bulunduğunu bilmiyordu.Bir kibrit yaktı, Hafif ışıktaki Poli Alen'in boğulduğu divanın üzerinde kendine bakan birini gördü.

Kibrit söndü. Ortalık, yine karanlığa gömüldü.

Kurtney:

- Kim var orada? diye sordu. Söyleyin! Kim var orada?

İkinci bir kibrit daha yaktı. Gördüğü adamın sol şakağında, kan pıhtıları bulunduğunu farkettil. Hızlı adımlarla kapıya doğru gitti. Duvarı üç tane elektrik anahtarı vardı. En üsttekini çevirdi fakat ışık yanmadı ... İkincisine dokununca divanın yanında. bulunan ufak bir gece lambası yandı.

Divan, biraz.içeri doğru çekilmiş olduğundan, lambadan düşen ışık, oturan adamın omuzunu aydınlatıyordu, Divanın .kalın arkılığı, hareketsiz duran vücudun yere yuvarlanmasına mani oluyordu. Başından yaralı olan Hubert Fan, bir heykel gibi dimdik duruyordu. Sol kolu, divanın kenarına dayanmıştı. Kucağında, eski bir gazete duruyordu.

Üzerindeki smokinin düzgünlüğü, siyah ipek çorapları ve parlak ayakkabıları. sararmış yüzü, başının arka tarafında bulunan ve şimdi artık kanamayan yarayla tezat teşkil ediyordu .

. Kurtney, adamın üzerine eğildi. Ürpermesine rağmen, ona dokunmak zorunda kaldı. Göz kapağını kaldırdı, Başının arkasını yokladı ve Hubert Fan'ın, gayet yavaş nefes aldığını anladı:

Olanı izah etmek gayet basitti. Hubert, oturup okumaya daldığı bir anda, kapı açılmış ve biri arkadan yanına yaklaşarak başına. vurduktan sonra ışığı söndürmüş ve yukarı ...

Yukarda ne olmuştu?

Kurtney, hareketsiz duran adamla o kadar meşgul olmuştu ki, An'ın yukarda bulunduğunu dahi unutmuştu.Damın üzerine çarpan yağmurun gürültüsünden başka bir ses işitilmiyordu.

Kurtney, kapıdan dışarı fırladı. Salona düşen hafif ziya, ona yolunu gösteriyordu. Merdivenleri ikişer üçer atlıyarak üst kata çıktı.

Şayet biri, Kurtney'e günün birinde yabancı bir yatak odasının kapısını vurmadan açacağını söylemiş olsaydı. bunun imkansız olduğunu söylerdi. Fakat şimdi, sadece kapının tokmağını tuttu ve çevirdi .

Gece lambası yanıyordu. Viki Fan, açık yeşil yorganını göğsüne kadar çekmiş uyuyordu. Başı. hafifçe yana kaymış, dermansız kolları, yorganın üzerinde duruyordu.

Koyu ipekli pijamasının üzerine, çiçekli bir ropdöşambr giymiş olan An, Viki'nin üzerine eğilmiş duruyordu. Sağ elinde, ucundaki uzun iğnesinin parladığı bir enjektör tutuyordu.

An, başını kaldırdı. Gözleri büyüdü ve ağzı hayretten açık kaldı, Ancak bir müddet sonra :

- Burada ne yapıyorsunuz, Filip? diye sordu.
- Siz mi ... Aman Allahım siz olmyasınız?

Kendisi de ne söylediğinin farkında değildi.Fakat gördükleri, üzerinde büyük bir tesir yapmıştı:.

Uzun iğnenin parıltısı,içinde beyaz haplar bulunan ve komodinin üzerinde duran açık bir kutu, sıkıca kapatılmış perdeler. Viki'nin gözlerinin altındaki gölgeler ve ıstırapla kıvrılmış dudakları?Acaba bir yeri mi ağrıyordu?

Fakat Kurtney,herşeyden evvel An'ın yüzündeki korkuyu farkettti.

Kız,inler gibi;

- Yoksa siz benim ..Dedi.Fakat sözünü bitiremedi. Enjektör elinden düşerek halının üzerine yuvarlandı.

Viki,hafifçe inledi.Kurtney. sert bir sesle ;

- Burada neler oluyor?diye sordu.Bu eve bir yabancının girdiğinden haberiniz var mı?

- Bir yabancı mı? Bunu nereden biliyorsunuz?

- Beni Madam Proper çağırdı.Dışardan seslendiğimi duymadınız mı?

- Hayır. Demek o gürültüyü siz yapmıştınız?

- Hangi gürültüyü?

- Tahminen yarım saat evvel, Viki uyku hapını almış ve henüz dalmıştı. Ben de yatmak üzere idim ki,birinin aşağıda yürüdüğünü işitir gibi oldum. Gezinenin kim. olduğunu öğrenmek maksadı ile aşağıya indim.Fakat her yer karanlık olduğu için. korkarak geri döndüm.Ben öyle korktum ki, bir daha kapıyı bile açmadım.

- Sonra?

An, kızaran yanaklarını elleri ile bastırdı. Gözleri boş bir ifade almış.mütemadiyen Kurtney'e bakıyordu. Genç kızın bir tek düşüncenin tesiri altında kaldığı belli oluyordu.

- Siz benim diye tekrarladı.

Kurtney, An'ın sözünü. kesti.

- Ben, hakikaten ne düşündüğümü bilmiyorum, dedi. Hubert Fan, başından yaralıdır. Söylediklerime esef ederim. Fakat neler söyledim?

Kurtney, gittikçe şaşkın bir vaziyet alıyor, başının döndüğünü hissediyordu.

An, düşmemek için karyolanın pervazına dayanıyordu, Biran sonra enjektörü gösterdi:

- Ben... Ben uyuyamadım, dedi. Dışarı çıkıp su içtim. Sonra bir uyku hapı almak üzere Viki'nin yatak odasına döndüm. Kutuyu elime alınca ... Komodinin üzerinde duran enjektörü gördüm. Daha evvel, orada bulunduğunu farketmemiştim. "Belki de doktor bırakmıştır" diye düşündüm. Evet muhakkak öyle olacak! Fakat sakın siz ...

- Dışarda ne kadar kaldınız?

- Tahminen iki dakika.

Viki, yine inledi. Komodinin üzerindeki saat, muntazaman çalışıyordu. Kurtney, yatağın yanına gitti. Paltosundan hala sular süzülüyordu. Enjektörü yerden kaldırdı. Sonra cebinden mendilini çıkardı, iğnenin altına tuttu ve pistonunu bastırdı. İğneden, su gibi berrak bir tek damla çıktı. Küçük parmağının ucu ile bu damlaya dokundu ve sonra parmağını diline götürdü. Mayinin azlığına rağmen, dilinde müthiş bir acılık hissetti. Derhal mendiline tükürdü ve :

- Bu yine Striknin'e benziyor, dedi.

- Emin misiniz?

- Kimyager veya doktor değilim fakat anladığıma nazaran söylediğim doğrudur. Şayet bu hakikaten Striknin ise ve zehir bu iğne ile doğrudan doğruya kana şırınga edildiyse, bu defa en meşhur doktorlar bile Viki'nin hayatını kurtaramazlar.

An, bütün vücudu ile ürperdi. Sonra kollarını kavuşturdu ve Kurtney'e bakarak :

- Şimdi ne yapalım? diye sordu.

- Doktor Nistadel'in telefon numarasını biliyor musunuz?

- Onyed, yirmi iki. Kendisi, bizim de aile doktorumuzdur.

- Şimdi ben aşağıya inip telefon edeceğim. Bu müddet zarfında da siz, Deyzi ile. Madam Proper'i bulunuz. Belki onlara ihtiyacımız olur. Haydi şimdi çabuk koşun!

An, sükunetle :

- Ne söylerseniz onu yapacağım. dedi. Fakat bundan sonra, yaşadığım müddetçe. sizinle bir tek kelime bile konuşmıyacağım.

Kurtney'in , münakaşa edecek vakti yoktu. Telefon numarasını tekrarlıyarak merdivenlerden inmiye başladı. Telefon arka oturma odasında bulunuyordu. Bu odaya istemiyerek girdi ve mütereddit adımlarla pencerenin yanında bulunan ufak yuvarlak masaya yaklaştı. Hattın öbür ucunda çalan zil, sanki kendi beyninin içinden çıkıyormuş gibi geldi. Divanın üzerinde bulunan adamı görmemek için, mütemadiyen önüne bakıyordu. Doktor Nistaldel'in sesi kulağına gelinceye kadar bir dakika, ona bir asır kadar uzun geldi .

Kurtney, birkaç kelimeyle Doktora vakayı anlattı. Adamın birşey söylemesine meydan vermeden ilave etti.

- Bundan başka, başının arkasından yaralanan birini tedavi etmek için, lazım olan şeyleri de getirin, Doktor, hiddetlendi :

- Siz çıldırdınız mı Allahaşkına? diye bağırdı.Yoksa beni aptal yerine mi koymak istiyorsunuz?

- Hayır, hayır! Ne münasebet. Hubert Fan da baygın bir halde yatıyor. Belki de bir beyin sarsıntısıdır.. Bu işlerden anlamam.Sonra şunu da söyleyin.Şayet Madam Fan, hakikaten zehirlendiyse, siz gelinceye kadar ne yapalım?

- Vaziyet söylediğimiz gibi ise, hiçbirşey yapamazsınız. Zaten bu takdirde ben de aciz kalırım. Hemen geliyorum.

Kurtney. ahizeyi yerine astı. Sonra, ellerile yüzünü kapattı ve biran öyle kaldı. Yanında bulunan açık pencereden yağmur damlaları giriyor ve perdeleri ıslatıyordu,

Bir müddet sonra ellerini yanlarına indirdi ve Hubert Fan'a baktı. Bir defa daha ürperdi,

Hubert, yerinden kımıldanmamıştı.İlk vaziyetini muhafaza ediyordu. Fakat gözleri açıktı ve dik dik Kurtney'e bakıyordu.

Birdenbire:

- Merhaba, dedi. Bana uyumuşum gibi geliyor.Çok tuhaf, çok tuhaf.

XIX

Kurtney, Hubert'in gözlerinden, aklının pek yerinde olmadığını anladı. O anda, bir çarpma neticesinde beyni sarsılan bir arkadaşını hatırladı. Bu arkadaş, o sırada gayet sıhhatte olduğunu söylemiş, işine devam etmiş fakat birkaç saat sonra yere yıkılmıştı.

Hubert, gülümsedi ve elini alnına götürdü. Sonra aynı sesle:

- Çok tuhaf, diye tekrar etti. Biliyor musunuz,ben hiçbirşey hatırlamıyorum. Bay Kurtney, ben buraya nasıl geldim acaba? Lutfen şu sırtınızdaki biçimsiz paltoyu çıkarır mısınız?Size pek dar geliyor.Ne tuhaf, başım fena halde ağrıyor. Fakat yemekten sonra bu kadar fazla içmiş olamam.

Kurtney, tamamen şaşırmıştı. Nihayet:

- Son olarak bu odada, sizinle beraber kim bulundu Bay Fan? diye sordu.

- Buraya nasıl geldiğimi katiyen bilmiyorum.

Sadece, kütüphanede oturduğumu ve okuduğumu hatırlıyorum. Bu odada o kadar fena hadiseler cereyan etti ki, burada oturmaktan adeta çekiniyordum. Yüzümü yıkarsam biraz açılacağım zannediyorum. Evet, gidip gözlerimi yıkamam icabedecek.

Hubert, kalkmaya hazırlanırken, Kurtney:

- Durun, diye bağırdı. Olduğunuz yerde kalın! Yaralısınız!

- Neyim?

- Müthiş surette yaralısınız, Bay Fan.

- Aman oğlum, neler saçmalıyorsunuz?

Hubert sözünü bitirmeden yere yuvarlandı.

Kurtney. yapacağını şaşırmış, etrafına bakıyordu. Bu anda, birinin kendisini gözlediğini farketti. Açık bulunan pencerenin önünde Sir Stanley Merival duruyor ve dikkatle ona bakıyordu. Üzerine serpuşlu bir yağmurluk giymişti. Bu gösterişiyle sinirleri bozuk bir insanı teskin etmekten çok uzaktı. Kurtney korkuyla ürperdi,

Biran sonra S. M. :

- Burada neler oluyor? diye sordu. Bu merdiveni pencereye kim dayadı?

Kurtney, içini çekti ve :

- Ben koydum, diye cevap verdi. Muhakkak surette eve girmem icabediyordu.

S. M. , kalın işaret parmağı ile yerde yatan vücudu gösterdi: .

- Buna ne oldu? diye sordu. Kurtney, omuzlarını kaldırdı.

Sir Stanley Merival, bir hamlede odaya girmeye muvaffak oldu.

Arkasından sular akarak yaralının yanına kadar gitti ve eğilerek muayene etmeğe başladı. Sonra başını kaldırdı ve kısaca:

- Beyin sarsıntısı, dedi. Oldukça da mühim.

Hubert Fan'ın vaziyeti ile pek te alakadar olmıyan Kurtney:

- Şimdi onunla meşgul olmayın, dedi. Yukarı çıkın Sir Stanley.

Madam Fan, tekrar bir taarruza uğradı. Katil bir enjektör vasıtasile yine Striknin şırınga etmiş ve Doktor Nistadel'in dediğine ...

Düşen bir cisimden çıkan sesi andıran bir gürültü Kurtney'in sözünü kesti Masters odaya atlamıştı. Agnef de onu takip etti. Her ikisinin de üzerinden sular akıyordu.

Masters:

- Zile ne olmuş Allahaşkına? diye sordu. Uzun uzun çaldığımız halde kimse cevap vermedi.

Kurtney, S. M. nin kolundan çekerek:

- Ne söylediğimi duymadınız mı? diye bağırdı,

Madam Fan'ın hayatı teklkede! Yine Striknin! Biraz evvel doktora telefon ettim. An, birkaç dakika için yanından ayrılınca odasına biri girmiş olacak Kadın kendinde değil!

- Ya, öyle mi?

Kurtney'in sabrı tükenmişti- Tekrar bağırdı:

- Sir Stanley, size, söylüyorum, duymuyor musunuz? İğnenin bütün muhteviyatını damarına boşaltmışlar! İğnede kalan son damlayı tattım. Gayet acı idi..

S. M., ayaklarının ucunda hasıl olan gölcüğe baktı:

- Ya ,öyle mi? diye tekrar etti. Bundan sonar dilinin ucunda bir uyuşukluk hissettiniz değil mi?

- Hayır.

- Bundan emin misiniz oğul?

- Evet. Tamamen eminim.

- Şu halde bu Striknin değilmiş.

Masters ve Agnef, hareketsiz yerlerinde duruyorlardı, Kurtney hepsine birer defa baktı. Bu anda bir ses işitildi:

- Lutfen biri kolumdan tutup beni kaldırmak zahmetinde bulunur mu? Birşeyim yok, fakat ayakta duramıyacağım galiba?

S. M. kısaca:

- Şu adamı odasına götürün, Agnef, dedi. Oldukça ağır yaralıdır.

Bunu söyledikten sonra Kurtney'e döndü ve ilave etti

- Şimdi Madam Fan'a bakabilirim,

Agnef yaralıyı götürdükten ve S. M. de odadan çıktıktan sonra, Masters. Kurtney'e döndü:

- Bay Kurtney, şimdi söyleyin bakalım, dedi. Bay Fan'a ne oldu?

Kurtney, bildiklerini anlattı. Bunun üzerine Masters, divanın yanına kadar gitti ve eğilerek arkasına baktı, Bu anda dudaklarının arasından bir hayret nidası fırladı. Eline aldığı cismi hayretle tetkik etmiye başladı. Bu, ağır bir vazo idi. Masters vazoyu elinde tarttı ve :

- Aşağı yukarı birkaç kilo çeker, dedi. Öldürücü bir silah. Üzerinde parmak izi bulunacağını zannetmiyorum.

Kurtney, Masters'i yalnız bırakarak merdivenleri hızla çıkmaya başladı. Üst salonda, Madam Proper ve Deyzi. An'ın etrafını sarmış, vakadan malumat almaya çalışıyorlardı. Madam Proper, oldukça neşeliydi. Çünkü fikrince, S. M. evde bulundukça fena birşey olmasına imkan yoktu.

Kurtney, An ile birlikte, Madam Fan'ın yatak odasına girdikleri zaman, S. M. muayenesini bitirmişti. Yağmurluğunu kapının arkasına asmış, kendi ise karyolanın yanında durarak Viki'nin nabzına bakıyordu.

Kurtney. derin derin nefes alarak:

- Kurtulabilecek mi acaba? diye sordu.

- Vaziyeti mükemmeldir.

İki çift göz, S.M ye dikkatle baktı.

Sir Stanley, izahat vermek zorunda kaldı.

- Madam Fan, ilacın tesirile derin derin uyuyor, dedi. Demek bana uydurma hikayeler anlattınız Kurtney, eve girdiğini söylediğiniz adam ne oldu? Binbaşı Adams, bize bir hırsızın peşinde olduğunuzu söyledi. Size bir de tüfek vermiş. Aradığınız adam nerede? .

Kapının yanında duran Madam Proper söze karıştı :

- Biz, bu adamın yaptığı gürültüyü işittik, dedi.Bunun üzerine Bay Kurtney'e haber verdik.

S.M, tavana baktı ve kendi kendine birşeyler söyledi. Bundan sonra Viki'nin üzerindeki yorganı düzeltti.

- Şimdi onu rahat bırakalım, dedi. Hepiniz dışarı çıkın! Marş!

S. M, elektriği söndürüp kapıyı kapadıktan sonra hazır bulunanları önüne katarak dışarı çıkardı.

Bu anda Madam Proper, ansızın bağırdı. Merdivenlerde, karşılına bir adam çıkmıştı. Bu, yüzünde büyük bir korkunun izlerini taşıyan Frank Sharples idi.

S. M .. gayet sakin bir sesle:

- Bak sen, siz de buradasınız demek, diye söylendi. Ne kadar çok olursak o kadar iyi. Yakında hepimiz toplanacağız. Fakat sizin, yatağınızı da getirip buraya niçin yerleşmediğinize hayret ediyorum.

Madam Proper, yüzünü ekşitti.

Şarples, söylenenlere ehemmiyet vermedi, sadece:

- Viki'yi muhakkak görmem lazım, dedi. Sıhhati nasıldır?

S. M., kısaca:

- Çok iyi, diye cevap verdi.

- Filip'le konuşmak için, Binbaşı Adams'ın evine telefon ettim. Fakat Binbaşı bana ...

S. M. elile bir işaret yaptı :

- Ne söylediğini tahmin ediyorum, dedi. Şimdi, Madam Fan'ı rahat bırakın. Buna şiddetle ihtiyacı var.

An, kolunu Madam Proper'in omuzuna koydu:

- Madam Proper, dedi. Baylara birer çay yapsanız nasıl olur? Kafi miktarda ıslandılar.

S. M., içini çekti :

Bu evde duyduğum ilk makul söz, diye mırıldandı.

An, giyinmek üzere geri kaldı. Madam Proper ile Deyzi, mutfağa koşular. Viki'nin yanında bulunmak isteyen Şarples, üst salonda kaldı.

S. M. ve Kurtney, Masters'in bulunduğu arka oturma odasına gittiler.

Masters onları görünce:

- Ne oldu? diye sordu.

S. M., derin bir nefes aldı:

- Hiçbirşey olmamış, diye cevap verdi. Dostumuz, sadece bir tecrübede daha bulunmuş.

Masters'in rengi, birdenbire değişti:

İğneyle mi? diye sordu.

- Evet.

- Belki bu hadise, bizim işimizi biraz kolaylaştırır. Herhalde emniyeti elden bırakmamamız lazım. Şimdi bize izahatta bulunacak mısınız?

Kurtney, heyecanla:

- Ne izahatı? diye sordu.

- Sir Stanley bize, Artur Fan'ın nasıl öldürüldüğünü izah edecekti.

Kurtney, S. M. ye hayretle baktı :

- Bunu biliyorsunuz, demek? dedi.

- Evet oğul. Biz katilin kim, nasıl ve ne için öldürdüğünü biliyoruz.

Kurtney, rüya gördüğünü zannediyordu.

S. M., kısa bir zamanda odaya, Viki Fan'ın hipnotize edildiği geceki şekli verdi. Demek hadise aydınlanmıştı. Buna rağmen Kurtney. yine fena birşeyin cereyan edeceğini tahmin ediyordu.

S. M., odanın ortasında duruyordu. Biran sonra sandalyelerin tertibine bakarak :

- O gece hazır bulunan birine ihtiyacımız var, dedi. Herşey yerinde olmalıdır.

Kurtney, An Brovning'i çağırmak üzere dışarı fırladı, Ona mutfak yolunda rastgeldi.

- An, lutfen bir dakika içeri gelir misin? dedi. Sir Stanley bize, Artur Fan'ın nasıl katledildiğini anlatacak .

. - Ben size, bir daha hayatım müddetince ..

Biran sustu Ve sonra :

- Sir Stanley ne yapmak istiyor? diye sordu.

- Artur Fan'ın öldürüldüğü geceyi tekrar edecek.An. hakkınızda fena birşey düşünmediğime yemin ederim.

- Ben ne düşündüğünüzü gayet iyi biliyorum ve ..

İçerden, S. M, nin sesi duyuldu.

- İkiniz de, hemen içeri girin!

Odada bulunan iki erkeğin yüzü, o kadar ciddi idi ki, An ve Kurtney, içeri girerken gayriihtiyari gürültü etmemek için parmaklarının ucuna basarak yürüdüler.

S. M.:

- Cinayet gecesi hazır bulunan birine ihtiyacımız var, diye tekrarladı. Kapıyı kapayın Kurtney. Herşey yerli yerinde mi Matmazel Brovning?

- Evet ..

- Işık?

An, kısa bir tereddütten sonra, lambaya doğru gitti ve ışığa, sandalyenin üzerine düşecek bir vaziyet verdi. Odanın arka kısmı yan karanlık içinde kaldı..

S. M., ellerini beline dayadı ve gözleriyle mesafeleri ölçerek :

- O vakit de, herşeyin bu vaziyette bulunduğuna emin misiniz? diye sordu.

- Evet ..

- Pekala. Masters, lastik hançeri masanın üzerine koyun.

Kurtney. Masters'in. An ve kendisi kadar heyecanlı olduğunu farkettti. Masters. hançeri ileri geri bükerek, lastikten, olup olmadığına baktı.

S. M. :

- Şimdi, Artur Fan'ın oturmuş olduğu sandalyeye yerleşin. dedi.

Masters. tereddüt etmeden emri yerine getirdi.

Kurtney. siz de Doktor Rih'in yerini alın. Doktor Rih'in nerede bulunduğunu bilmiyorum

- Matmazel Brovning lutfen ..

An, Kurtney'e yeri gösterdi. Bunun üzerine Kurtney, esas vaziyet almış bir asker gibi durdu.

Hiçkimsenin yerini terketmemesine dikkat eden S.M.:

-Tabanca faslını geçebiliriz, dedi. Çünkü bunun bizce ehemmiyeti yoktur. Fakat buna rağmen katil. tabanca numarası olmasaydı, işini göremezdi.

S. M. biran sustu ve başını salladıktan sonra:

- Aman Allahım ne kadar da basitmiş.Ne kadar da basit! diye söylendi.

Sonra An ve Kurtney'e baktı :

- Bu akşam Masters ve Agnef' e, Binbaşı Adams'ın şoförüne bir alet yaptırdığımı söylemiştim, dedi. Bunsuz vakayı tekrar etmeme imkan yoktu. Bakın.

S. M., divana yürüdü, yağmurluğunun üzerine eğildi.

Kurtney. S. M. nin elini cebine soktuğunu gördü.

Birkaç dakika sonra bütün esrar çözülecekti ...

Bu anda, yukardaki katta bir çılgılık koptu. Kurtney, bütün vücudiyle ürperdi. Bundan sonra, bir vücudun yere düşmesini andıran bazı sesler işitildi:

Masters. S. M. ye baktı. Yüzü birdenbire sararmıştı. Elile yukarısını göstererek :

- Bu şeytan, yine teşebbüs etti, diye bağırdı. Kurtney. daha sonra düşündüğü vakit, kapıya, kimin daha evvel koştuğunu hatırlayamadı. Herhalde .. yukardaki salona ilk giren Masters olmuştu.

Kurtney, merdiven başına gelince, holde üç kişi gördü. Yerde, bağırıp çağıran, tepinen bir adam duruyordu. Emniyet amiri Agnef, adamın üzerine eğilmiş, kollarını bastırıyordu. Kurtney. daha dikkatle bakınca.

gözlerine inanamadı, O anda, Masters de boğuşanların üzerine atıldı ve cebinden birşey çıkardı.

- Affedersiniz Matmazel Brovning. diyerek kelepçeleri Hubert Fan'ın bileklerine geçirdi. Sonra da An'a döndü:

- Sizi ittiğim için özür dilerim, dedi. Fakat işim, gördüğünüz gibi aceleydi. Hubert Fan, herşeyi beklileyebileceğimiz bir canidir.

Bir hafta sonra, Fan köşkünün arka oturma odasında, birçok kişi toplanmıştı. Tamamen iyileşmiş olan Vi ki Fan da bu mecliste hazır bulunuyordu. Frank Şarples yanında oturuyordu. An Brovning'in rahatça yerleşmiş olduğu koltuğun kenarında da Kurtney duruyordu. Dr. Rih, kuytu bir köşede yer almıştı. Viki'yi son defa muayeneye gelen Dr. Nistadel, rahat bir yer bulmuştu. Bundan başka, Sir Stanley Merival de orada idi.

S. M., çok ciddi bir hal almıştı. Çünkü anlatacağı şeyler gayet mühimdi. Nihayet, ellerini şakaklarına dayadı:

- Evet, dedi. Vakanın bu kadar kanşık olması, hadiseyi ters cepheden tetkik etmiş olmamızdandır. Madam Fan, ilk yanlışı yapan sizsiniz.

Viki, hayretle yerinden fırladı :

- Ben mi? diye sordu.

S. M., gülümsedi:

- Korkmayın kızım, dedi. Sizin bu işte bir kabahatiniz yok. Siz, Artur Fan'ın bir katil, Hubert Fan'ın ise bir şantajcı olduğunu zannediyordunuz. Hakikat, bunun tam aksi idi. Burada katil, Hubert ve şantajcı olan da Artur'dur. Hubert, Poli Alen'i öldürmüştü. Ve bunu bilen Artur, amcasından para sızdıyordu. Bütün vakanın düğüm noktası bundan ibaretti.

S.M ayak ayak üstüne attı ve koltuğuna yerleşti. Sonra sözlerine devam etti:

- Madam Fan, gördüğünüz veçhile ölen kocanız hakkında anlattıklarınız, herşeyi geciktirdi. Siz, onun katil olduğuna katiyetle emin bulunuyordunuz. Fakat bu fikre nereden sahip olmuştunuz?

S. M. sigarasını yakıncıya kadar biran sustu ve sonra tekrar devam etti
- İyice düşünecek olursanız, Poli Alen'in katli etrafında bütün teferruatı, Hubert Fan, dan öğrendiğinizi hatırlayacaksınız. Siz, sadece bir mendil buldunuz ve kocanızın uykuda birkaç isim söylediğini duydunuz. Bu

cinayet, onun vicdanını, tahmin ettiğiniz şekilden çok daha başka türlü sarsıyordu. Siz de gayet tabii olarak, suçlunun kocanız olduğunu tahmin ettiniz. Sizin yerinizde olan her kadın, böyle düşünürdü. Bu hususta Hubert'le konuştunuz ve o da size, küçük bir hikaye anlattı.

Viki, başını eğdi. Solgun yüzünde, bir gölge peyda olmuştu. S.M. sözlerine devam etti:

- Maalesef, Masters ve ben, Pazar gününe kadar, bunları Hubert'ten öğrendiğinizi bilmiyorduk. Bunu bilmiş olsaydık, Hubert Fan'ı daha evvel sıkıştırırdık. Bu iş, dediğim gibi hayli gecikti.

S.M., biran düşündükten sonra:

- Vaziyeti dışardan tetkik eden her şahıs, Hubert Fan'ın, zengin bir adam olduğunu zannederdi, dedi, Meselenin tuhafı şurada ki, bu adam hakikaten çok zengindir. Fakat gayet hasis olduğu için, akrabalarına fakir olduğunu göstermiye çalışıyordu. Bu adam, yakınlarına bir yardımda bulunmaktansa, başkalarının başını belaya sokmaktan zevk alan insanların gurubuna dahildir. Buna rağmen bu nevi insanlar, başkalarını kendine bağlamak hünerine maliktirler.

S. M., gülümseyerek Masters'e baktı. Sonra devam etti.

- Pazar günü öğleden sonra meslektaşım Masters, bana yeni havadisler getirdi. Fan'ların mali durumları hakkında malûmat toplamıya muvaffak olmuştu. Söylediğim gibi Hubert, zengin bir adamdı. Buna mukabil Artur Fan'ın mali vaziyeti iyi değildi. Altı ay evvel, o kadar borçlanmıştı ki, hayat sigortasındarı para çekmek mecburiyetinde kalmıştı. Fakat sonra tekrar yatırmıştı. Bankadaki hesabı, Hazirandan itibaren gittikçe artmıya başlamış ve Temmuz ortalarına doğru bütün borçları ödenmiş, defterleri intizama girmişti.

S. M., gözlüklerinin üzerinden Viki'ye baktı ve devam etti:

- Masters. bana bu haberleri verdikten sonra, sizinle görüşmiye geldik, Madam Fan. Bize, Artur'un Poli Alen isminde bir kızı öldürdüğünü ve Hubert'in de şantaj yaparak para sızdırdığını söylediğiniz zaman, ben derhal hadisenin ters olduğunu anlamıştım. Nihayet, aklıma, Uzun zamandanberi düşündüğüm birşey, yani cinayetin sebebi geldi.

Viki, kaşlarını kaldırdı. Mırıldanır gibi

- Şu halde Artur ...

S.M Viki'nin sözünü kesti :

- Hayır. Kendisi son derece sadık bir kocaydı, dedi. Birkaç defa, sizden daha mesut bir çiftin bulunmadığını söylemişti. Buna katiiyetle inanıyordu.

Viki, yüzünü elleri ile kapattı.

S. M. nin sesinde, hafif bir hiddet seziliyordu.

- Hubert amca, iyi tavırları ile herkese son derece masum görünüyordu, dedi. Genç bayanlara karşı ihtiyar, müşfik bir baba gibi hareket etmesini ve onların etrafında dolaşmasını severdi. Fakat kendisi, hiç te ihtiyar değildi. Zaten ellisinde olan bir insana ihtiyar denemez, Hubert Fan'ı, tam manası ile tanıyan yegane şahıs, Doktor Rih'ti.

Bütün gözler, yere bakarak düşünen Dr. Rih'e çevrildi, S. M. , devam etti:

- İşte en mühim nokta burada. Artur Fan değil, bilakis Hubert Fan, ihtiyar maskesi altında kadın avcılığı yapıyordu. Hareket tarzı, giyişi. konuşuşu, bunu ispat etmeye kafidir. Genç bayanları severdi. Ve bunlar, ne kadar genç olursa, onun için o kadar makbuldü. Bundan başka, bunların güzel ve ince olmaları da şarttı. Mesela Poli Alen gibi. Yahut ta ..

An, hafifçe kızardı ve S. M. ye :

- Niçin bana öyle bakıyorsunuz? diye sordu.

- Çünkü Hubert Fan'ın size yaklaşmak istediğine bahse girebilirim, dedi. Artur'un hareketini ve ahlakını sorduğumuz vakit, bize herşeyi söylemiye cesaret edememiştiniz. Binbaşı Adams'ın bahçesinde otururken, size Poli Alen'i sorduğum vakit kullandığınız tabir, aynen aklımda kaldı. Artur'u yakından tanımadığınızı fakat bazı akrabalarından onun hakkında birçok şeyler duyduğunuzu, söylemistiniz. Bu kelimelerle karısı Madam Fan'ı kastetmediğiniz gün gibi aşıkardı, Onun amcasından başka akrabası yoktu. Doğru mu? Haksız mıyım?

An, başile tastik etti. Yüzü kıpkırmızı kesilmişti.

S. M., gülümsedi .

- Bu suretle bizim ihtiyar, iyi kalpli Hubert amca, genç ve güzel Poli Alen'e yaklaştı, dedi. Poli'ye, beğendiği fakat erişemediği başka bir kıza benzediği için göz koyup koymadığı bizce meçhul, Fakat Poli Alen, Hiibert amca ile alay etmekten başka birşey yapamazdı. Belki de bu ihtiyarı, ayaklarının dibinde görmek hoşuna gidiyordu. Yoksa onun davetini nasıl kabul ederdi? Mevzubahs günde, keyfinin gayet yerinde

olduğunu da biliyoruz.Fakat buna rağmen, Hubert amcaya iltifat etmek niyetinde değildi. Kendisi sadece genç erkeklerden hoşlanırdı. Bunların fakirlik veya zenginlikleri onu alakadar etmezdi. Buna mukabil Hubert Fan, Poli Alen gibi bir kızın, kolayca kazanılacağına emindi. Ev tamamen boştu Artur, geç vakte kadar yazıhanesinde çalışacaktı. İhtiyarın aşk dolu kalbi, daha hızlı çarpmaya başladı. Fakat aşık bir kalp için, gülünç duruma düşmekten ve alay edilmekten daha feci bir hal tasavvur olunamaz. Poli Alen'in bunu düşünemiyerek, Hubert ile alay etmiş olması kuvvetle muhtemeldir. Çünkü Poli Alen, bir insan sarrafı olmaktan çok uzaktr. Bunun üzerine Hubert amca, asabiyete kapılarak kızı boğuyor. Fakat Artur, tahmin edildiğinden daha çabuk işini bitiriyor, eve geliyor ve korkunç manzara ile karşılaşılıyor.Hubert Fan, tamamen perişan bir vaziyettedir. Yegenine, susması için. para teklif etmekten başka birşey yapamıyor. Bununla da, akrabalarından sakladığı paralar meydana çıkıyor. Artur Fan'ın bu zamanda şiddetle paraya ihtiyacı vardı. Bu suretle ...

An, dayanamayarak ortaya atıldı ve cümleyi tamamladı:

- Cesedi gözden uzaklaştırması için amcasına yardım etti.

- Doğru söylediniz,benim akıllı bayanım, 15 Haziran günü, Fan'ların köşkünün kapısını çaldığın vakit karşılaştığın manzara. cinayetle değil, defin merasimi ile alakadardı. Cesedin nereye konduğunu bilmediğimiz gibi, belki hiç te öğrenemeyeceğiz. Muhakkak olan birşey varsa, Poli Alen'in yattığı yerin, Bayan Viki'nin tahmin .ettiği gibi, Lekhampton olmadığıdır.

S.M.Viki'ye baktı :

- Bu tarihten sonra Hubert Fan eve yerleşti fakat hakimiyeti, zannettiğiniz veya tahmin ettiğiniz hakikatten dolayı değildi, dedi. Para sızdıran Artur olduğu halde, Hubert onu tamamen elinde tutuyordu. Çünkü, bir cesedin saklanması yardım eden bir noter, tamamen mahvolmuş bir insandı. Buna rağmen Hubert, bu hadiseye vakıf olan ve ondan para sızdıran şahsı ortadan kaldırmaya karar verdi. Yeğenini ilk defa, Strikninli bir Garp-Frui ile zehirlemeye karar verdi. Bu maksat için zehir tedarik etti.

Bu anda Kurtney. S. M. nin sözünü kesti:

- Bir dakika durun! dedi. Strikr'nin'i nereden buldu" Bunun eczaneleri ve depoları dolaşmanızla bir alakası var mı idi?

S. M.mühim bir tavır takındı :

- Ben, sadece, Şeltenham gibi küçük bir şehirde, birini zehirlemeye karar verdiğim takdirde ne yapabileceğimi düşündüm, dedi.

Kurtney. gülmeye başladı

- Bunu, hakikaten yaparsanız, Allah kurbanınızın yardımcısı olsun! dedi.

- Doğrudan doğruya gidip zehiri satın almak kadar büyük budalalık olamaz. Ufak şehirlerdeki eczane sahipleri ve satıcıları,konuşmasını, ayak üzerinde muhabbet etmesini son derece severler.Onları meşgul etmek gayet kolaydır.Bu takdirde bütün iş, el çabukluğuna kalır: Herkesin meşgul bulunduğu bir andan istifade edilerek bu iş pekala yapılabilir. Konuşma esnasında, zehir nerede bulunduğunu öğrenmek, gayet basittir.Benim kanatime göre Hubert Fan'ın zehiri şişenin yakın bulunduğu bir eczaneden çaldığına eminim.Ona lazım olan zehir o kadar azdı ki, eczacı daha sonra, şişeden bir miktar alındığını farkedemezdi. Anlasa bile, bunu kimin aldığını hatırlamasına imkan yoktu. Evet, Hubert amcanın ilk planı buydu. Fakat daha sonra iki şey cereyan etti. Evvela Hubert amca, eski dostu Dr. Rih' e tesadüf etti. İkincisi de, Madam Fan, Poli Alen'in katlinden bahsetmeye başladı. Hubert, bunun üzerine Madam Fan'a karşı masum, zavallı bir şantajcı rolünü oynamak mecburiyetinde kaldı. Bir taraftan da, konuşmalarda hipnotizmaya temas edileceğini bildiği için Dr. Rih'i davet etti. Bunun üzerine, bir taşla iki kuş vurmak için bir plan hazırladı. Bundan sonra herşey, Hubert amcanın istediği şekilde cereyan etti. Doktor Rih'in tecrübelerinin daima aynı olduğunu ve bundan dolayı saniyesine kadar hesap edebileceğini unutmamamız lazım.

Rih, başile tastık etti:

- Bütün yaptrklarım bir otomatik makine intizamı ile cereyan eder, dedi. Her gece numarama saat 9 da başlardım.

S.M, sigarasından çıkan kesif dumanı eli ile dağıttıktan sonra sözlerine devam etti:

- Hubert Fan'ın, bu tecrübeleri ne vakit ve nerede gördüğünü bilmiyorum. Bunun zaten ehemmiyeti de yok. Miihim olan, bu

numaraları evvelce gördüğüdür. Bundan sonraki ufak tefek teferruat, kolayca hazırlanır. Beş lira borcu olan bir İskoç kitapçısına, falan saatte: falan yerde bulunmasını söylemek kafi. Adam, borcunu almak için muhakkak surette söylenilen dakikada gelecektir. Buna göre Hubert, Dersald Mak Donald'a, Madam Fan'ın hipnotize edildiği anda gelmesini tembih etmiştir. Adam tam zamanında gelince, Hubert amca da odayı terketti.

Bütün hazır bulunanlar. dikkatle dinliyorlardı. Hepsi, nefes almaktan çekiniyor gibiydi.

- O akşam, seyircilerin dikkatlerini, Artur Fan ve karısına ne vakit çevirecekleri evvelden tesbit edilebilirdi. Bu hangi an olabilirdi?

S. M.. etrafına bakındı, sonra:

- Size söylüyeyim, dedi. En çok dikkati çeken an, Madam Fan'a tabancayı alıp kocasını öldürmek için emir verildiği andır. Doğru mu?

İlk defa An cevap verdi :

- Evet. Tamamen doğru.

Diğerleri de başları ile tastik ettiler. S. M. devam etti:

- Buna mukabil Hubert, ikide birde saatine bakarak, kapıda kitapçı ile konuşuyordu. Hesapladığı saatin geldiğine kanaat getirince, adamdan ayrıldı. Bunun üzerine Deyzi, onun yemek odasına girdiğini gördü.

S.M işaret parmağı ile Kurtneyi gösterdi :

- Hubert Fan'ı ilk gördüğünüz zaman ne yapıyordu, oğul? diye sordu.

Kurtney. biran düşündükten sonra cevap verdi

- Karanlıkta yemek odasındaki büfenin yanında durmuş, konyak içiyordu.

- Evet, doğru. Bu onun adetlerinden biri idi. Deyzi, bu defa da ihtiyarın, aynı hareketi tekrar ettiğini zannetti. Fakat bu defa aldanmıştı. Hubert, hiç gürültü etmeden, mutfığa geçti: Hepiniz, yemek odası ile mutfığın arasında bulunan yaylı kapının kolayca ve sessizce. açıldığını biliyorsunuz. Hubert Fan, Madam Proper'in tam saat dokuzda yattığını bildiği için, mutfakta kimsenin bulunmadığına emindi. Dışarda, arka kapının yanına bir alet hazırlamıştı.

S. M., tekrar Kurtney'e dönerek:

- Bu alet ne idi oğul? diye sordu. Siz, kendiniz de bunu Pazar akşamı kullandınız.

Kurtney, derhal:

- Bir merdiven, diye cevap verdi.

- Evet. İlk kattı penceresine kadar eren bir merdiven. Buna göre çiçeklikte ve tozlu pencere pervazında iz aramak saçma olurdu. Çünkü merdiven, iz bırakmamak için çok pratik bir alettir. Bahusus ayakları çiçekliğin beton kenarlığına dayatılırsa. Bizim yürüdüğümüz yola nazaran, birisinin pencereden girmiş olması icabediyordu. Fakat esas itibarile buna hiç te hacet yoktu.

Ortada bir sessizlik oldu.

Söze ilk defa Yüzbaşı Şarples başladı :

- Fakat, dedi. Bunlan yapmak için lazım gelen zaman?.

S. M., gülümsedi:

- İçinizden birinin, bunu soracağını zaten biliyordum dedi. Bakın elimde bir kronometre var. Şimdi siz yemek odasına gidin, oğul. . Tamam diye bağırdığım vakit,' Hubert Fan'ın yaptığını tekrar edin. Merdiven hazır.

Şarples, dışarı çıkınca, S.M.kronometreyi.Kurtney'e uzattı.Birkaç dakika sonra Şarples dışardan,hazır olduğunu bildirdi.Bunun üzerine S.M:

- Tamam.diye seslendi. Kurtney de kronometrenin hareket düşmesine bastı.Saatin ibresi, mütemadiyen dönüyordu. Ansızın, perdeleri tamamen açık bulunan pencerenin pervazının kenarından, bir merdivenin ucu arkasındanda Şarples'in başı görününce Kurtney, kronometrenin düşmesine bastı ve hayretle :

- Kronometrede bir yanlışlık olacak, dedi. Henüz 13 saniye bile geçmedi.

S. M.:

- Hayır oğul, dedi, tamamen doğrudur.Matmazel Brovning,lütfen yuvarlak masayı alıp, o gece bulunduğu yere koyar mısınız?

An söylenileni derhal yerine getirdi.

S.M. yerinden kalktı ve ciddiyetle lastik hançeri masanın üzerine koyduktan sonra :

- Şimdi dikkat edin, dedi.

Arka cebinden bir alet;çıkardı. Bu alet, yanyana konmuş tahtacıklardan müteşekkildi.Ucunda, makas sapı şeklinde bir de tutamağı vardı.

An,hayretle :

- Bu nadir? Diye sordu.

S.M. izahatta bulundu :

- Bir nevi makas.Bunu. belki evvelce de görmüştünüzdür.

S. M., makası bastırdı. Alet birdenbire uzandı.Ne kadar bastırılırsa o kadar büyüyordu.S. M., bastırmayı bırakınca, alet eski küçük şeklini aldı. Bunun üzerine :

- Bu alet, aklıma iğne oyunundan bahsettiğimiz perşembe günü geldi, dedi. Bunu ekseriya hokkabazlar kullanırlar. Yaptığım iş o kadar iyi netice verdi ki, kendimde hayret ettim.Hubert Fan'ın bu makası, kendisi yapmış olması ihtimali vardır. Bundan başka, kenarına da, cisimleri tutabilecek bir tertibat koymuş. Sonra pencerenin önüne gelerek, merdivenle yukarı çıkmış ve bu makası perdelerin arasından içeri uzatmıştır. Fan'a, kocasını tabanca ile öldürmesi için emir verildiği zaman, bütün hazır bulunanlar o tarafa bakmışlardır. Bu andan istifade eden Hubert, uzattığı makasla masanın üzerinde bulunan lastik hançeri bastırarak dışarı çekmiştir. Sonra, nispeten daha ağır olan hakiki hançeri masanın üzerine koymakta güçlük çekmemiştir. Doktor Rih, Madam Fan'a bir, iki diye sayarken, bütün hazır bulunanlar o kadar heyecan içindeydiler ki, belki içeri bir fil girseydi, yine farkına varmayacaklardı. Böylece hakiki hançer, masanın üzerinde kaldı. Üzerinde bulunan lastik muhafaza, sesi boğmuştu. Zaten gürültü dahi etmiş olsaydı, herkes kulağını, Madam Fan'ın elindeki tabancanın sesine verdiğiinden, kimsenin nazarıdikkatini celbetmeyecekti. Bu tecrübeyi ben de tekrar ettim ve bütün iş, ancak 10 saniye sürdü.

S. M., Şarples'e döndü:

Şimdi oğul, merdiveni yerine koyun ve derhal buraya gelin, dedi. Kurtney, siz de bu zamanı tesbit edin.edin.

Bu müddet zarfında kimse bir tek kelime daha söylemedi: Biran sonra odanın kapısı açıldı ve Şarples içeri girdi. Kurtney, saatin düğmesine bastı ve :

- Bu defa daha uzun sürdü, dedi. 17 saniye.

S. M. , parmaklarile hesap etmiye başladı,

- Onu, on ve onyedi. Hepsi kırk eder. Bir dakikadan daha az. Biz bir dakika sayalım. Çünkü Hubert Fan, Yüzbaşıya nazaran daha ihtiyardır. Deyzi, ihtiyar, beyaz saçlı amcanın, mutfakta sadece bir yudum konyak içmek için kaldığını niçin iddia ediyor, anladınız mı şimdi?

S. M., açılan makası dikkatle kapadı ve cebine soktuktan sonra:

- İşte çocuklar, dedi. Bütün mesele hemen hemen bundan ibaret.

Hubert, içeri girdiğı vakit, bu makasla lastik' hançer yanında bulunuyordu. Hançeri. daha sonra divanın kenarına sıkıştırdı. Makası ne yaptığını bilmiyorum. Fakat bahçede, güller arasında destek gibi konmuş olarak bulunursa, hiç hayret etmem:

An, heyecanla,

- Sonra ne oldu? diye sordu.

S. M., gülümsedi :

- Bundan sonra, Hubert Fan'ın işleri ters gitmiye başladı, dedi. Hesaba hiç katmadığı hadiseler çıktı.Doktor Rih'in kısmen insani, kısmende tıbbi tecessüsle, Madam Fan'a birkaç sual soracağını nasıl tahmin edebilirdi? Sonra bu muhaverenin, bir de şahidi olacağını nasıl, bilebilirdi? Kurtney, bütün işittiklerini benim zorumla söylemek mecburiyetinde kaldı. Bu müddet zarfında Hubert Fan da, Odasının penceresinde bulunduğu için, Kurtney'le konuştuklarımızı duydu. Bu onun için mühim bir darbe oldu. Korktuğı şey başına gelmişti.Polis,Poli Alen meselesine vakıf olmuştu.,Bunun üzerine Viki Fan'ın muhakkak surette sorguya çekileceğini biliyordu.İşte, bundan dolayı, onun ağzını kapatmak istedi. Polisin, kendisinin Poli Alen meselesinden haberdar olduğunu bilmemesi lazımdı.

S. M., kaşlarını kaldırdı :

- Bu yeni cinayet fikrini ona ben vermiş olmaktan korkuyorum, dedi. Çünkü Kurtney'e, dezenfekte edilmemiş bir iğneyi kullanmanın tehlikeli olduğunu ihtar etmiştiin. Fakat, tetanoz hakkında, ansiklopediden de malumat almış olması ihtimali vardır. Kitapta, Striknin zehirlenmesinin tetanoz'a benzediğı de yazılıdır. Bunun üzerine Striknin kullanmayı düşündü.

S. M., biran sustu Ve sönmüş olan sigarasını yaktıktan sonra sözüne devam etti :

- Ertesi gün,yani Perşembe günü, Madam Fan, çok heyecanlı ve aynı zamanda iştahsızdı. Her vakit. ki gibi,yine bu vaziyette Grap-Frui'den başka birşey yemeyeceği malumdu. Buna göre Hubert Fan'ın yapacağı yegane iş,fırsat kollamaktan ibaretti.

Şarples, Sir Stanley'in sözünü kesti:

- Bu fırsatı nasıl ele geçirebilirdi? diye sordu. Bu meyvayı ben kendi elimle yukarı çıkardım; Yemin ederim ki...

- Hayır oğul, Müsade ette sana birkaç sual sorayım..Tepsinin üzerinde neler bulunuyordu?

- Bir cam kap içersinde yarım, bir Grap-Frui ve bir de kaşık,

- Başka?

- Evet, bir ufak tabakta pudra şekeri vardı.

- Evet, ben de bunu sordum. Salondan geçtiğiniz anda karşınıza Hubert Fan çıktı ve biran durdu değil mi?

- Evet. yalnız birkaç saniye. Nefes almama dahi

- Pekala. Hubert Fan, size ne söyledi?Grap-Frui, değil mi? diye sordu." Doğru mu? Bunu söylerken ne yaptı? Elini uzattı ve tepsideki Grap-Frui'yi gösterdi. Değil mi?

- Evet. Fakat meyvaya dokunmadı ki.

- Buna hacet yoktu zaten. Gayriihtiyari, gözünüzle onun işaret parmağını takip ettiğiniz anda,o diğer eli ile işini mükemmelen gördü. Beyaz Striknin tozunu pudra şekerinin içine attı.

Şarples elini alnına vurdu. S. M. devam etti:

- Madam Proper, meyvaya gayet az şeker koymuştu, dedi. Çünkü kendisi, Madam Fan'ın Grap-Frui'nin tadına göre şekeri ilave ettiğini biliyordu. Madam Fan kendi hayatını kendi kurtardı. Biraz acı olan meyvaya şekerin hepsini ekti. Bu suretle, fazla miktarda zehir yutmuş oldu. Ona, yeğeninin tetanozdan değil, Strikninden, zehirlendiğini bildirdiğim vakit fazlası ile hayret emesi, nazarıdikkatimi celbetmişti. Hubert kendinifena vaziyette gördü. Bunun üzerine,uzun zaman odasında aşağı yukarı dolaştı.İçini kuvvetli bir korku sarmaya başlamıştı. Herkesten ve herşeyden çekiniyordu..Kendini tamamen kaybettiği bir anda,Matmazel Brovning'e tecavüz etmeye kalktı.

An,. yerinden fırladı ve :

- Demek oydu ha? diye bağırdı. Fakat başka birşey söyleyemedi. O gecenin bütün dehşeti, tekrar gözlerinin önünde canlanmıştı

Kurtney, elini, An'ın omuzuna koydu.

S. M. başile tastik ettikten Sonra:

- Kurtney'in yetişmesi bir talih eseridir, dedi.Yakalanacağını bilen bir katilin elinden, herşey beklenir.

An, Kurtney'e baktı: ve gülümsedi.

S. M., sözüne devam etti :

- Şimdi, trajedinin son perdesine geliyoruz. İyi kalpli Hubert amca, yeğeni Viki Fan'ı fazla sual sorarak yormamanızı rica etti. Biz bu ricaya ehemmiyet vermedik. Bunun üzerine Madam Fan, bütün bildiklerini bize anlattı.Fakat aksi gibi aynı gün,hastabakıcı mezunen gitmiş bulunuyordu.

Viki ürperdi.

- Biz de fazla birşey yapamazdık. Matmazel Brovning'e,bir gece Madam Fan'ın yanında yatması için rica ettik. Bu suretle katilin yeni bir taarruza geçeceğini tahmin etmiştik. Bundan başka Hubert Fan'ın odasını aradık ve bulduğumuz Strikninin yerine bir uyku ilacı koyduk. Bizi bu hareketi yapmamıza sevkeden sebep, odada bir enjektör görmemizdir.Bununla bu adamın neler hazırladığını anlamış olduk. Ertesi gün onu hakiki hançerin satın alındığı mağazanın sahibi ile yüzleştirmek istedik.Fakat Hubert Fan,profesyonel bir caninin zekasına sahipti.Kendisinden şüphe ettiğimizi anladı. Bundan sonra gayet çabuk ve hesaplı hareket etmiye başladı. Madam Proper'i, eve birinin girdiğine inandırmak ve Matmazel Brovning'i odadan çıkarmak için lazım gelen bütün gürültüyü yaptı. Bunun üzerine yukarı çıktı, uyuyan yeğenine, Striknin zannettiği uyku ilacını şırınga etti ve sonra geldiği kadar çabuk aşağıya indi. Kapının zilini kendisi kesmişti.İşte bundan sonra da en ustaca hareketini yaptı Oturma odasına gelince, divana yerleşti ve üzerinde parmak izi bırakmayan ağır vazoyu kolunun erdiği bir yükseklikten başının üzerine bıraktı. Fakat bu suretle hayatının en büyük ve aptalca yanlışını yapmış oldu.

Bu anda, Doktor Rih söze karıştı:

- Bir dakika Sir Stanley? dedi, Anlayamadığım bazı şeyler var.Hubert Fan'dan, niçin ölmüş bir adam'dan bahseder gibi bahsediyorsunuz?

S. M. , gözlüklerinin üzerinden bakarak:

- Affedersiniz, diye cevap verdi. Bunu size söylemediler mi? Henüz haberiniz yok mu? .Hubert Fan, pazartesi sabahı bir beyin kanammasından öldü.

Rih, hayretle bağırdı :

-Bu darbenin neticesi mi?

- Evet. Fakat inanmamakta haklısınız.Birçok insanlara bu darbe, en ufak bir zarar bile yapmazdı. Fakat, bir doktor gözüyle, onun başı nazarıdikkatinizi celbetmedi mi? İçeriye doğru basık olan şakakları? Sonra .. kafatasının şekli? Bu adamın kafatası, başları hemen hemen yumurta şeklinde olan insanların gurubuna dahildi. Başkasını sadece bayılabilecek bir darbe onu pekala öldürebilirdi. Kendisi bunu bilmiyordu.

Üzerindeki şüpheleri atmak isterken; kendi kendini öldürmüş oldu. Böylece, daha birçok fenalıkları dokunacağı kimseler kurtulmuş oldu.

Şarples, yere bakarak :

- Bir rezaletten mi bahsediyorsunuz? diye sordu.

- Evet. Çok muhtemel olan bir rezaletten. Zannedersem, henüz Madam Fan'la evlenmekten vazgeçmiş değilsiniz?

- Hayır katiyen!

S. M. gülümsedi.

- Şu halde Hubert Fan'ın bir dünya. mahkemesinin huzuruna çıkamıyacağına sevinebilirsiniz, dedi. Bu vakadan ve duruşmadan hiçbir gazete de bahsetmiyecek. Şayet Hubert Fan, sağ olsaydı, rezalet çıkarmak için elinden gelen herşeyi yapacaktı. Bu, onun son fenalığı olacaktı. İyi kalpli amcanın arkasında, tam manası ile bir fedalık timsali gizliymiş. Bana da fazlası ile zararı dokundu. Beni, hatıratımı dikte etmekten alıkoydu.

Kurtney, pek te istemiyerek:

- Telafi ederiz, dedi.

S. M., An'a bakarak gülümsedi :

- Şimdi sizin, yapacak başka işiniz var zannedersem, dedi.

An da gülmeğe başladı.

- Şayet benim de hazır bulunmama müsaade ederseniz, Filip'e yarın akşam izin veririm.

S. M.omuzlarını kaldırdı:

- Başka birşey yapamam, dedi. Nişanlıları ayırmak doğru değildir.

Doktor . Rih, yerinden kalktı ve hayretle:

- Nişanlı mı? diye sordu. Şu halde iki mesut çift var. Her dördünü de tebrik ederim! Şimdi artık dünyanın, ondört gün evvel tahmin ettiğimden çok daha güzel olduğunu anlamaya başlıyorum.

Ertesi gece, Binbaşı Adams'ın kütüphanesinde üç kişi oturuyordu : Bakışlarını yazı yazmakla meşgul olan bir gençten ayırmayan sarışın bir kız ve yazıhanesinin başında oturup dikte eden S. M., ihtiyar polis hafiyesi.

- Günün birinde, onbeş yaşımı doldurmazdan birkaç gün evvel, gençliğimin en müthiş muzipliğini yaptım, diyordu. Okuyucularıma sadece, bunun nasıl cereyan ettiğini anlatmak istiyorum

BİTTİ